

ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2553

ส่งเสริมการลงทุน

www.boi.go.th

INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

ธุรกิจบริการ

โอกาสและความเป็นไปได้

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2553

www.boi.go.th

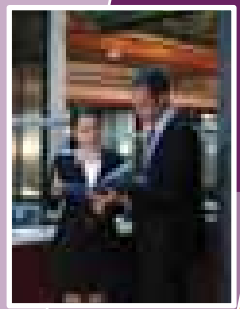
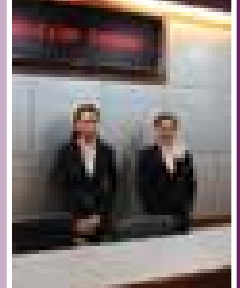

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)
พัฒนา และยกระดับการให้บริการเบ็ดเสร็จ
ครบวงจร (One Stop Service : OSS) ไปสู่
Total Solution Center : TSC
โดยการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบ
ใหม่ ๆ ให้มีความหลากหลาย มุ่งเน้นการ
ตอบสนองความต้องการของลูกค้า และ
พัฒนาการบริการให้สมบูรณ์แบบยิ่งยวด
เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
ให้กับผู้ประกอบการ และนักลงทุนใน
นิคมอุตสาหกรรม

Total Solution Services

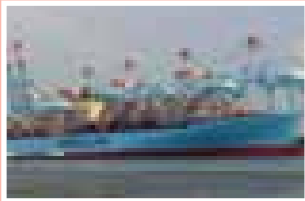
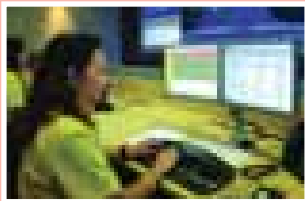
- การให้บริการ Focal Point Service สำหรับกลุ่มนักลงทุนรายใหม่ อาทิ บริการห้องประชุม สำนักงานชั่วคราว จัดหา Liaison และฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนช่วยเหลือในการลงทุนในนิคมฯ รวมทั้งข้อมูลอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ
- การให้บริการ Value Added Service นอกเหนือจากการให้บริการอนุมัติ อนุญาตในลักษณะ One Stop Service แล้ว ยังได้พัฒนาการบริการใหม่เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม
 - บริการ Mobile Service โดยร่วมกับกรมการจัดหางาน และสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อำนวยความสะดวกในการต่ออายุใบอนุญาตทำงาน และวีซ่าแก่ช่างเทคนิคและผู้ชำนาญการ ณ สำนักงานนิคมฯ ต่างๆ
 - บริการระบบศุลกากรไร้เอกสาร e-Paperless เชื่อมโยงกับกรมศุลกากร
 - บริการข้อมูลใน Website กนอ. อาทิ ภาพรวมผู้ประกอบการในนิคมฯ ข้อมูลนิคมฯ ข้อกำหนดที่ผู้ประกอบการควรรู้ ฯลฯ
 - บริการอบรมการใช้ระบบ e-PP สร้างการรับรู้และวิธีปฏิบัติแก่ผู้ประกอบการในนิคมฯ
 - ประสานงานความร่วมมือในการพัฒนาเส้นทางคมนาคมเข้าสู่นิคมอุตสาหกรรม
- การให้บริการฝึกอบรม (Training Service) ในลักษณะ Tailor-made ตามความต้องการของผู้ประกอบการ
- บริการ Website : ieatsolution.com ฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ที่ผลิตในและนอกนิคมอุตสาหกรรม เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดหาสินค้า วัตถุดิบสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมและนักธุรกิจ

Contents

วารสารส่งเสริมการลงทุน ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2553

- ▶ **ธุรกิจบริการโอกาสและความเป็นไปได้**
 - ภาพรวมธุรกิจสำนักงานภูมิภาค 6
 - เทรนด์ใหม่มาแรง ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศ 13
 - SIPA กับบทบาทใหม่ ในการเพิ่มมูลค่าซอฟต์แวร์ไทยสู่ความเป็นเลิศ 17
 - การส่งเสริมการลงทุนในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ 29
 - ประเทศไทยในเวทีโลกจิสติกส์โลก ระหว่างความฝันกับความเป็นจริง 36
 - ข้อจำกัดการเป็นศูนย์กลาง ROH ของประเทศไทย 47
- ▶ **ข้อตกลงเขตการค้าเสรีของไทย (ต่อ)**
 - จาก AIA ถึง ACIA ตอนจบ 50
- ▶ **จับกระแสโลก**
 - Eco - car...โปรดักส์ใหม่เปี่ยมตัวของอุตสาหกรรมรถยนต์ไทย 56
- ▶ **กฎและระเบียบควรรู้**
 - นานาชาติกับบีโอไอ 62
- ▶ **สถิติการส่งเสริมการลงทุน**
 - สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน 66
 - โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน 69
- ▶ **ความเคลื่อนไหว**
 - แวดวง สกท. 79
- ▶ **ถนนสู่ BUILD**
 - BUILD เครื่องมือสำหรับนักลงทุน 80

ASEAN'S LEADING INTERNATIONAL INDUSTRIAL SUBCONTRACTING EVENT

SUBCON
MAKES IT PERFECT

13-15 MAY 2010
BITEC BANGKOK THAILAND

www.subconthailand.com

A Golden Opportunity You Can't Afford To Miss...

- ⊙ Meet local and international buyers from 15 countries
- ⊙ Over 250 booths featuring automotive, electrical and electronic machinery manufacturers PLUS related industries
- ⊙ Special programs designed to put you on the road to international success
- ⊙ Business-building Seminars and Meetings

For more information, please contact:

BOI Unit for Industrial Linkage Development (BUILD), Thailand Board of Investment (BOI)

Tel. (66) 2537 8733, (66) 2936 2567 Fax (66) 2537 8734

E-mail: build@boi.go.th

UBM Asia (Thailand) Co.,Ltd.

Tel. (66) 2642 6911 Ext.213 Fax (66) 2642 7433

E-mail: warayut@cmpthailand.com

Co-organised by:

Co-located with:

ลดภาระผู้ประกอบการ ปรับลดค่าบริการเครื่องจักรและวัตถุดิบ — 6 เดือน —

จากภาวะวิกฤตของเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่อทาง
ส่งออกของไทยและการดำเนินธุรกิจของบริษัทที่ได้รับการส่งเสริม
การลงทุนและบริษัทต่างๆ อย่างกว้างขวาง

เพื่อเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายของผู้ใช้บริการและ
นักลงทุน สมาคมสโมสรนักลงทุนปรับลดค่าบริการสำหรับงาน
สั่งป้อนเครื่องจักรด้วยระบบ eMT และงานสั่งป้อนและตัดบัตรวี
วัตถุดิบด้วยระบบ RMTS เป็นกรณีพิเศษระยะเวลา 6 เดือน โดย
เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553

อัตราและส่วนลดค่าบริการ

จำนวนอินวอยซ์/ ใบขนต่อเดือน	สั่งป้อนเครื่องจักร, สั่งป้อนวัตถุดิบ ด้วยระบบ Diskette, Fax, E-mail และ ตัดบัตรวีวัตถุดิบ		สั่งป้อนวัตถุดิบด้วยระบบ Import Online	
	อัตราปัจจุบัน	อัตราพิเศษ	อัตราปัจจุบัน	อัตราพิเศษ
1 - 300	40	35	50	45
301 - 1,000	35	30	45	40

สมาคมสโมสรนักลงทุน
Investor Club Association

เลขที่ 1 อาคารทีพีแอนด์ที ชั้น 16 ถนนวิภาวดี-รังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2936 1429 โทรสาร : 0 2936 1441-2
E-mail : is-investor@ic.or.th http://www.ic.or.th

ศูนย์บริการลงทุน

“ความสะดวกทางธุรกิจของท่าน
คือ งานของเรา”

บริการด้วยใจ

- ให้คำปรึกษาและประสานงานแก้ไขปัญหาการลงทุนด้วยความรวดเร็ว
- บริการข้อมูล กฎ ระเบียบด้านการลงทุนแก่นักลงทุน และผู้สนใจทั่วไป
- บริการประสานงานหน่วยงานราชการและเอกชนที่เกี่ยวข้องแก่นักลงทุน
- บริการข้อมูลผ่าน www.bo.i.go.th (ตาม พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารของราชการ)
- บริการหนังสือและเอกสารด้านเศรษฐกิจการลงทุนและอื่นๆ
- บริการจัดหาผู้ร่วมทุน
- อำนวยความสะดวกในการออกใบอนุญาตทำงานและวีซ่าแก่นักลงทุนและผู้ชำนาญการชาวต่างประเทศ

ศูนย์บริการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 555 ถนนวิภาวดีรังสิต จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900 โทร. 0 2537 8111 ต่อ 1101-9 โทรสาร 0 2537 8177
E-mail: head@bo.i.go.th website: www.bo.i.go.th

OSOS

พร้อมบริการนักลงทุนแบบเบ็ดเสร็จ ณ อาคารจัตุรัสจามจุรี ใจกลางย่านธุรกิจ

บริการ

- ให้คำปรึกษา แนะนำ และให้บริการข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ และการลงทุน
- จัดทะเบียนธุรกิจและภาษี
- รับคำขอและส่งต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาดำเนินการ รวมทั้งประสานงาน ติดตาม และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ

หน่วยงานที่ให้บริการ

- กระทรวงอุตสาหกรรม
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
กรมโรงงานอุตสาหกรรม
การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- กระทรวงพาณิชย์
กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
- กระทรวงการคลัง
กรมศุลกากร
กรมสรรพากร
กรมสรรพสามิต
- กระทรวงพลังงาน
กรมธุรกิจพลังงาน
กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
- กระทรวงแรงงาน
กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
สำนักงานประกันสังคม
- กระทรวงสาธารณสุข
สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
- กระทรวงมหาดไทย
กรมที่ดิน
กรมโยธาธิการและผังเมือง
การประปาส่วนภูมิภาค
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
การไฟฟ้านครหลวง
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
และสิ่งแวดล้อม
- กระทรวงคมนาคม
กรมการขนส่งทางบก
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน เปิดให้บริการวันจันทร์-ศุกร์ เวลา 8.30-16.30 น.

ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรี 319 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

โทรศัพท์ : 0 2209 1100 โทรสาร : 0 2209 1199 อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : http://osos.boi.go.th

วารสารส่งเสริมการลงทุน

ปีที่ 21 ฉบับที่ 3 มีนาคม 2553

ภาคอุตสาหกรรมมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศที่กำลังพัฒนา จากทฤษฎีการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคที่ส่งให้เกิดการเปลี่ยนผ่านของระบบเศรษฐกิจ จากประเทศกำลังพัฒนาระดับกลาง ไปสู่ประเทศกำลังพัฒนาระดับสูงหรือประเทศที่พัฒนาแล้ว ทั้งนี้ภาคอุตสาหกรรมจึงเป็นภาคที่มีความเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจในระดับสูง

ช่วงที่ผ่านมาอุตสาหกรรมของประเทศไทย มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในหลายด้าน ทั้งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากภายในภาคอุตสาหกรรมเอง และการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายนอกอุตสาหกรรม หากพิจารณาช่วงหลังจากเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2551 พบว่าอุตสาหกรรมโดยทั่วไปมีอัตราการขยายตัวที่ค่อนข้างต่ำ แต่อย่างไรก็ตามอุตสาหกรรมบริการยังมีการขยายตัวและมีการแข่งขันสูงมาอย่างต่อเนื่อง

อุตสาหกรรมบริการเป็นอุตสาหกรรมเชิงธุรกิจ ที่มีส่วนช่วยเชื่อมโยงและสนับสนุนอุตสาหกรรมอื่น โดยในธุรกิจนี้ ได้แบ่งสาขาเป็น 4 ธุรกิจใหญ่ คือ การขนส่ง การท่องเที่ยว บริการของรัฐและบริการอื่นๆ หากวิเคราะห์หลังเลิกถึงธุรกิจ จะเห็นว่าเรายังมีศักยภาพการแข่งขันอยู่ในระดับสูงไม่ว่าจะเป็นสาขาการค้าและบริการในค่านต่างๆ เช่น สาขาก่อสร้าง ธุรกิจค้าส่งค้าปลีก สาขาการเงินการธนาคาร เทคโนโลยี สาขาการท่องเที่ยว รวมทั้งการเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ เป็นต้น ทั้งนี้ เนื่องจากไทยมีความได้เปรียบในการเป็นศูนย์กลางในภูมิภาคและมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ ซึ่งเป็นที่หวังได้ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญเพื่อพัฒนาและสนับสนุนภาคการผลิตต่อไป

มีนาคม 2553

เจ้าของ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

ดร. อรรชกา สีบุญเรือง	เลขาธิการฯ
นางหิรัญญา สุจินัย	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ อัศวจินตจิตร์	ผู้อำนวยการระดับสูง และที่ปรึกษาประจำ กองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางวารภรณ์ เดยสอาด	บรรณาธิการบริหาร
นางบุษยาพร วิริยะศิริ	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ	
นางบุษนารถ วงษ์เกษม	
นางสาวสุนันทา อักษรระกิจ	

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน

นายยุทธศักดิ์ टनाสวัสดิ์
 ดร. บงกช อนุโรจน์
 นางสาวกนกวรรณ สุธิรนาถ
 นางสาวพรณี เชิงสุทธา
 นางสาวกาญจนา นพพันธ์
 นายพิชิต เคชฌีรนาท
 นางสาวช่อนกลิ่น พลอยมี
 นางสาวรัตนวิมล นารี ตุกริเชตร
 นางสาวทรงสิริณัฐ คันทิเวสส
 นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม
 นายสุทธิเดชศักดิ์ ทัดพิทักษ์กุล
 นายธีระพงษ์ อธิชาตนาหนท์
 นางจินจนา ไอสถอนากร
 นางสาววิภา ณะสิริ
 นายอิสระ อมรกิจบำรุง
 นางสาวอุทัยวรรณ เคชฌีรนาท
 นางสาวปิยะวรรณ ขยันมาก
 นางสาวศัลยา อักษรมัต
 นางสาวณัฐริย์กร เสฏฐสุภัค

กองบรรณาธิการ วารสารส่งเสริมการลงทุน

ศูนย์บริการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
 โทรศัพท์ : 0 2537 8111 ต่อ 4990-1, 5521
 โทรสาร : 0 2537 8177
 E-mail : head@boi.go.th
 Homepage : www.boi.go.th

ออกแบบและพิมพ์

บริษัท เกรย์ แมทเทอร์ จำกัด
 21/61-62 RCA โซน C ซอยศูนย์วิจัย ถนนพระราม 9
 แขวงบางกะปิ เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

ภาพรวมธุรกิจ สำนักงานภูมิภาค

ปัจจุบันประเทศต่างๆ ล้วนมีนโยบายส่งเสริมธุรกิจสำนักงานภูมิภาค เนื่องจากประเทศจะได้ประโยชน์อย่างมาก รวมทั้งเป็นธุรกิจที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ก่อให้เกิดการจ้างงานที่ใช้บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ทำให้เงินเดือนค่าจ้างสูงไปด้วย รวมถึงเป็นธุรกิจที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม

เพิ่มประสิทธิภาพ ลดค่าใช้จ่ายที่ซ้ำซ้อน

สำนักงานภูมิภาคเป็นกิจการให้บริการแก่บริษัทในเครือ ในภูมิภาคต่างๆ เพื่อให้การบริการมีประสิทธิภาพมากขึ้น และลดค่าใช้จ่ายที่ซ้ำซ้อน โดยครอบคลุมกิจการต่างๆ เป็นต้นว่า

ด้านการค้า อำนวยความสะดวกการซื้อขายสินค้า ระหว่างธุรกิจเครือเดียวกัน โดยบริษัทที่ทำการผลิต ก็จะเน้นการผลิตอย่างเดียว โดยจะผลักรถการตลาดมาให้สำนักงานภูมิภาค

ด้านบริการอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ฝึกอบรม วิจัยและพัฒนา การทำบัญชี เครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ บริการที่ปรึกษาทางเทคนิค บริษัทคอลล์เซ็นเตอร์ บริการโลจิสติกส์ ฯลฯ

ด้านบริการทางการเงิน เป็นการจัดตั้งศูนย์บริหารเงิน (Treasury Center) ซึ่งมีความสำคัญมากในช่วงปัจจุบัน เนื่องจากประสบปัญหา

บริหารสภาพคล่อง
โดยนำเงินสดที่เหลือใช้ของ
บริษัทในเครือในประเทศหนึ่ง
ไปให้กู้ยืมแก่บริษัทในเครือ
ในอีกประเทศหนึ่งที่ต้องการ
เงินทุนเพิ่มขึ้น

หนึ่งด้วยคุณภาพ ทำให้การขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินทำได้ยากยิ่งขึ้น บริษัทข้ามชาติจึงให้ความสนใจในการส่งเสริมบทบาทศูนย์บริหารเงินสำหรับภูมิภาค (Regional Treasury Center) ขึ้น เพื่อบริหารเงินของบริษัทในเครือ ครอบคลุมหลายประเทศ แทนที่จะตั้งศูนย์บริหารเงินย่อยขึ้นในแต่ละประเทศ เพื่อให้สามารถบริหารเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุด ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ เป็นต้นว่า

- บริหารสภาพคล่อง โดยการนำเงินสดที่เหลือใช้ของบริษัทในเครือในประเทศหนึ่งไปให้กู้ยืมแก่บริษัทในเครือในประเทศหนึ่งที่ต้องการเงินทุนเพิ่มขึ้น
- การระดมทุนจากประเทศที่มีต้นทุนทางการเงินต่ำกว่า
- การดำเนินการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
- การบริหารความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศผ่านกลไกป้องกันความเสี่ยง เช่น การซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า ฯลฯ

ด้านบริหารจัดการทั่วไป เช่น การวางแผนยุทธศาสตร์ การบริหารบุคลากร การบริหารการตลาด ฯลฯ

เอเชียกับความพยายามในการเป็นศูนย์กลางธุรกิจภูมิภาค

ปัจจุบันประเทศต่างๆ ล้วนมีนโยบายส่งเสริมธุรกิจสำนักงานภูมิภาค โดยมีชื่อเรียกแตกต่างกันออกไป เป็นต้นว่า ไทยใช้ชื่อว่า สำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค (Regional Operation Headquarters) ส่วนสิงคโปร์ใช้ชื่อว่า Regional Headquarters (RHQ) และ International Headquarters (IHQ) ขณะที่มาเลเซียใช้ชื่อว่า Operational Headquarters (OHQ)

สิงคโปร์เป็นศูนย์กลางสำนักงานภูมิภาคในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สิงคโปร์

สิงคโปร์นับเป็นประเทศแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีนโยบายส่งเสริมสำนักงานภูมิภาคตั้งตั้งแต่ปี 2529 โดยเปิดให้การส่งเสริมการลงทุนกิจการ Operating Headquarters และปัจจุบันได้ปรับปรุงแก้ไข โดยเปลี่ยนเป็น 2 มาตรการ

สิงคโปร์นับเป็นประเทศแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีนโยบายส่งเสริมสำนักงานภูมิภาคตั้งตั้งแต่ปี 2529

- Regional Headquarters (RHQ) เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 15 เป็นระยะเวลา 3 ปี และสามารถขยายได้อีก 2 ปี
- International Headquarters (IHQ) เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 0, 5 หรือร้อยละ 10 ขึ้นกับการเจรจาต่อรอง โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมีการก่อตั้งธุรกิจขนาดใหญ่กว่า RHQ ในสิงคโปร์

นอกจากธุรกิจสำนักงานภูมิภาคแล้ว สิงคโปร์มีมาตรการ Global Trader Program (GTP) เพื่อส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศเป็นการเฉพาะในรูปแบบ Off Shore โดยไม่จำเป็นต้องเป็นการค้าระหว่างบริษัทในเครือเดียวกัน โดยเสีย

ภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 5 และร้อยละ 10 โดยขึ้นกับขนาดของกิจการ

มาเลเซีย

มาเลเซียเปิดให้มีการส่งเสริม Operational Headquarters (OHQ) ในปี 2538 ปัจจุบันกำหนดทุนจดทะเบียนขั้นต่ำ 0.5 ล้านดอลลาร์ และรายจ่ายขั้นต่ำ 1.5 ล้านดอลลาร์/ปี กำหนดสิทธิและประโยชน์ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 10 ปี ครอบคลุมรายได้ ดังนี้

- รายได้จากกรให้บริการแก่บริษัทในเครือในต่างประเทศ
- รายได้จากกรให้บริการแก่บริษัทในเครือภายในประเทศ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องไม่เกินร้อยละ 20 ของรายได้จากบริการที่อยู่ในข่ายทั้งหมด
- ดอกเบี้ยซึ่งเป็นผลตอบแทนจากการให้สินเชื่อแก่บริษัทในเครือในต่างประเทศ
- ค่าธรรมเนียมสิทธิบัตร (Royalty) ที่ได้รับจากการทำวิจัยและพัฒนาในประเทศที่ได้ทำในประเทศมาเลเซียจากบริษัทในเครือ
- บุคลากรที่ไม่ใช่ชาวมาเลเซียซึ่งทำงานในต่างประเทศจะได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามสัดส่วนเวลาที่ทำงานในต่างประเทศ

จีนแห่งจีนระหว่างปักกิ่ง เซี่ยงไฮ้ และกว่างโจว

การแข่งขันเพื่อเป็นศูนย์กลางสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคของจีนเริ่มต้นขึ้นเมื่อปี 2542 เมื่อกรุงปักกิ่งเริ่มต้นนโยบายส่งเสริมสำนักงานภูมิภาค (Regional Headquarters - RHQ) ขณะที่นครเซี่ยงไฮ้ได้เริ่ม

นครเซี่ยงไฮ้ได้ทวีความสำคัญในการเป็นศูนย์กลางสำนักงานภูมิภาคในภูมิภาคเอเชีย

ส่งเสริมการจัดตั้งสำนักงานภูมิภาคตั้งแต่ปี 2545 เป็นต้นมา ล่าสุดเมื่อปี 2549 นครกว่างโจวก็เริ่มมาตรการส่งเสริมสำนักงานภูมิภาค

นครเซี่ยงไฮ้ประสบความสำเร็จมากที่สุด ในประเทศจีน ในการชักจูง การลงทุนธุรกิจ สำนักงานภูมิภาค

ในช่วงที่ผ่านมา นครเซี่ยงไฮ้ประสบความสำเร็จมากที่สุดในประเทศจีนในการชักจูงการลงทุนธุรกิจสำนักงานภูมิภาค นำหน้าเมืองอื่นๆ หลายช่วงตัว โดยกำหนดนโยบายส่งเสริมสำนักงานภูมิภาค รวมทั้งเสนอสิทธิและประโยชน์และเงื่อนไข เป็นต้นว่า

- บริษัทแม่ในต่างประเทศต้องมีสินทรัพย์อย่างต่ำ 400 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
- บริษัทแม่ในต่างประเทศจะต้องบริหารบริษัทในเครือ 3 แห่ง แต่ละแห่งมีทุนจดทะเบียนอย่างต่ำ 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือต้องมีบริษัทในเครืออย่างต่ำ 6 แห่ง
- ธุรกิจสำนักงานภูมิภาคจะต้องมีทุนจดทะเบียนอย่างต่ำ 2 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
- ให้การอุดหนุนค่าเช่าเป็นเวลาไม่เกิน 3 ปี เป็นเงินไม่เกิน 2.4 หยวน (ประมาณ 12 บาท)/ตารางเมตร/วัน เป็นพื้นที่ไม่เกิน 1,000 ตารางเมตร

ซึ่งคิดเป็นเงินรวม 876,000 หยวน หรือประมาณ 4.4 ล้านบาท

- กรณีเป็นการซื้อหรือก่อสร้างอาคาร จะให้เงินสนับสนุน 876,000 หยวน หรือประมาณ 4.4 ล้านบาท
- เงินให้เปล่า 10 ล้านหยวน หรือประมาณ 50 ล้านบาท แบ่งจ่ายปีแรกร้อยละ 40 ปีที่สองร้อยละ 30 และปีที่สาม ร้อยละ 30 หากธุรกิจสำนักงานภูมิภาคในปีใดปีหนึ่งมีรายได้เกิน 1,000 ล้านหยวน หรือประมาณ 5,000 ล้านบาท เป็นครั้งแรก
- เงินให้เปล่า 5 ล้านหยวน หรือประมาณ 25 ล้านบาท แบ่งจ่ายปีแรกร้อยละ 40 ปีที่สองร้อยละ 30 และปีที่สามร้อยละ 30 หากธุรกิจสำนักงานภูมิภาคในปีใดปีหนึ่งมีรายได้เกิน 500 ล้านหยวน หรือประมาณ 2,500 ล้านบาท เป็นครั้งแรก

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันความยิ่งใหญ่ของนครเซี่ยงไฮ้ในฐานะเป็นสำนักงานภูมิภาคสำคัญของภูมิภาคเอเชียตะวันออก ต้องได้เผชิญกับความท้าทายหลายประการ

ประการแรก ต้นทุนการดำเนินธุรกิจในเซี่ยงไฮ้ราคาแพงมาก โดยเฉพาะค่าเช่าพื้นที่สำนักงาน ทำให้บางบริษัทต้องการย้ายสำนักงานภูมิภาคไปยังสถานที่อื่นที่มีต้นทุนต่ำกว่า เป็นต้นว่า สายการบินเดินเรือ Neptune Orient Lines (NOL) ของสิงคโปร์ ซึ่งนับเป็นสายการบินเดินเรือขนาดใหญ่ 10 อันดับแรกของโลก ได้ประกาศเมื่อปลายปี 2552 ที่จะย้ายสำนักงานภูมิภาคจากประเทศจีน ซึ่งมีพนักงานรวม 200 คน จากนครเซี่ยงไฮ้ไปยังนครฉงชิ่งในปี 2553 เพื่อลดต้นทุน

ประการที่สอง การแข่งขันที่เพิ่มขึ้นจากเมืองอื่นๆ เป็นต้นว่า กรุงปักกิ่งจึงประกาศเมื่อต้นปี 2552 เกี่ยวกับการปรับปรุงมาตรการ สนับสนุนการจัดตั้งสำนักงานภูมิภาคครั้งใหญ่ เพื่อให้จิตใจมากขึ้น โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2552 ประกอบด้วย การปรับปรุงสิทธิและประโยชน์และลดเงื่อนไขหลายประการ เป็นต้นว่า

- ลดระยะเวลาอนุมัติจากเดิม 30 วันทำการ ลดลงเหลือ 10 วันทำการ
- ลดเงื่อนไขทุนจดทะเบียนจากเดิม 30 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือประมาณ 1,000 ล้านบาท เหลือ 10 ล้านเหรียญสหรัฐฯ หรือประมาณ 330 ล้านบาท
- เพิ่มประเภทธุรกิจที่อยู่ในข่ายอนุญาตให้ดำเนินการ
- ให้ความช่วยเหลือทางการเงินเป็นเวลา 3 ปี สำหรับสำนักงานภูมิภาคที่มีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านหยวนหรือประมาณ 500 ล้านบาท และจัดตั้งขึ้นภายหลังวันที่ 1 มกราคม 2552 ที่เช่าพื้นที่ในเขตที่กำหนด โดยช่วยเหลือแบบให้เปล่าเพื่ออุดหนุนในอัตรา ร้อยละ 30 ของค่าเช่า ในปีแรก อัตรา ร้อยละ 20 ในปีที่สอง และอัตรา ร้อยละ 10 ในปีที่สาม
- ลดกฎระเบียบด้านวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน โดยผู้บริหารระดับสูงและช่างเทคนิคที่เป็นคนต่างชาติ อยู่

ปัจจัยสำคัญที่สุดในการตัดสินใจเลือก ที่ตั้งสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ ได้แก่ ความได้เปรียบในด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล คิดเป็นร้อยละ 88

ในข่ายได้รับวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน 5 ปี ผู้บริหารระดับกลางที่เป็นต่างชาติ 3 ปี และพนักงานทั่วไปที่เป็นต่างชาติ 1 ปี

ปัจจุบันหลายบริษัทเริ่มสนใจตั้งสำนักงานภูมิภาคที่กรุงปักกิ่งเป็นต้นว่า บริษัทแคทเตอร์ฟิลล่า ซึ่งเดิมเมื่อปี 2545 ได้ตั้งสำนักงานสำหรับภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ในด้านการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ขึ้นที่กรุงโตเกียว แต่เมื่อปลายปี 2549 ได้ประกาศย้ายฐานสำนักงานภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ในด้านการผลิตและพัฒนาผลิตภัณฑ์ไปยังกรุงปักกิ่ง ขณะที่สำนักงานภูมิภาคในด้านการตลาดยังคงตั้งอยู่ที่สิงคโปร์ตามเดิม

ภาษีเงินได้และทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญในการชั่งใจการลงทุน

รายงานการศึกษา "Global Headquarters on the Move" ของบริษัทที่ปรึกษา Arthur D. Little (Schweiz) AG เมื่อปี 2546 พบว่าปัจจัยสำคัญที่สุดในการตัดสินใจเลือกที่ตั้งสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ ได้แก่ ความได้เปรียบในด้านภาษีเงินได้นิติบุคคลคิดเป็นร้อยละ 88 ของบริษัทที่สำรวจทั้งหมด รองลงมา คือ เป็นแหล่งมีผู้บริหารที่คุณภาพ ร้อยละ 72 คุณภาพชีวิต ร้อยละ 69 เป็นที่ตั้งที่เหมาะสมต่อการเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ ร้อยละ 62 การสนับสนุน

ของทางราชการ ร้อยละ 55 และความนิยมและทัศนคติส่วนตัวของผู้บริหาร ร้อยละ 50

ขณะที่การสำรวจความเห็นของบริษัทข้ามชาติ 105 บริษัท โดยบริษัท Spire Research and Consulting ตีพิมพ์เผยแพร่เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2550 เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกที่น่าสนใจในการก่อตั้งสำนักงานภูมิภาค พบว่าอันดับ 1 คือ สิงคโปร์ ได้รับความสนใจมากที่สุดคือ 57 บริษัท รองลงมา คือ จีน 56 บริษัท ฮองกง 46 บริษัท อินเดีย 25 บริษัท ญี่ปุ่น 21 บริษัท เกาหลีใต้ 17 บริษัท มาเลเซีย 12 บริษัท ไทย 9 บริษัท และออสเตรเลีย 9 บริษัท

ขณะเดียวกันหลายบริษัทได้กำหนดสำนักงานภูมิภาค 2 แห่งไปพร้อมๆ กัน (Dual RHQs) กล่าวคือ กำหนดฮองกงเป็นสำนักงานภูมิภาคสำหรับเอเชียเหนือ และเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ และสิงคโปร์เป็นสำนักงานภูมิภาคสำหรับเอเชียใต้ และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ไทยเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งสำคัญ

ประเทศไทยได้รับความสนใจในการเป็นสำนักงานภูมิภาคในระดับค่อนข้างต่ำ เนื่องจากปัญหาหลายประการ เป็นต้นว่า

ประเทศไทยได้รับความสนใจในการเป็นสำนักงานภูมิภาคในระดับค่อนข้างต่ำ เนื่องจากอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลค่อนข้างสูง

ประการแรก อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลค่อนข้างสูง ประเทศไทยมีอัตราร้อยละ 30 เปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ

- **ฮ่องกง** เดิมมีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ที่ระดับร้อยละ 17.5 แต่ในปี 2551 ได้ปรับลดลงเหลือร้อยละ 16.5
- **สิงคโปร์** ร้อยละ 18 และกำหนดลดลงเหลือร้อยละ 17 ตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นไป นอกจากนี้ ได้ประกาศใช้ระบบเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแบบ One-Tier Corporate Tax System เมื่อปี 2546 ทำให้บริษัทต่างชาติในสิงคโปร์สามารถนำผลกำไรกลับประเทศโดยไม่ต้องจ่ายภาษีซ้ำอีก
- **มาเลเซีย** เดิมอยู่ที่ระดับร้อยละ 27 ได้ปรับลดลงเหลือร้อยละ 26 ในปี 2551 และเหลือร้อยละ 25 ในปี 2552 นอกจากนี้ ได้เปลี่ยนมาใช้ระบบ Single Tier System of Taxation ตั้งแต่ปี 2551 กล่าวคือ เมื่อบริษัทเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว ผู้รับเงินปันผลไม่ต้องเสียภาษีเงินได้จาก รายรับเงินปันผลอีก

อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันกระทรวงการคลังของไทย กำลังอยู่ระหว่างการพิจารณาปรับปรุงโครงสร้างภาษีทั้งระบบ โดยเฉพาะการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้อยู่ในอัตราที่ใกล้เคียงกับประเทศอื่นในภูมิภาค เพื่อให้สามารถแข่งขันได้

ประการที่สอง อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาของไทยค่อนข้างสูง กล่าวคือ อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาของประเทศไทยมีลักษณะเป็นขั้นบันได โดยมีอัตราสูงสุด คือ ร้อยละ 37 นับว่าสูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ

- **ฮ่องกง** อัตราสูงสุดร้อยละ 15
- **สิงคโปร์** อัตราสูงสุดร้อยละ 20
- **มาเลเซีย** เดิมมีอัตราสูงสุดร้อยละ 28 ได้ลดลงเหลือร้อยละ 27 ในปี 2552 และลดลงอีกเหลือร้อยละ 26 ในปี 2553

ประการที่สาม กฎระเบียบค่อนข้างเข้มงวดด้านเงินตราต่างประเทศ เป็นต้นว่า จากการศึกษาของธนาคารซีทีแบงก์เรื่อง Doing Business in Asia Current Environment and Opportunities เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 ได้จำแนกประเทศเอเชียออกเป็น 3 กลุ่ม ตามระดับการควบคุมทางการเงิน

- **กลุ่มที่ 1** ประเทศที่เปิดเสรีทั้งในด้านเงินสกุลภายในประเทศ และเงินตราต่างประเทศ เช่น สิงคโปร์ ฮ่องกง ญี่ปุ่น
- **กลุ่มที่ 2** ประเทศที่เปิดเสรีเฉพาะในด้านเงินตราต่างประเทศ แต่เงินสกุลในประเทศในควบคุม เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน

ปัจจุบันกระทรวงการคลังของไทย กำลังอยู่ระหว่างการพิจารณา ปรับปรุงโครงสร้างภาษีทั้งระบบ โดยเฉพาะการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ปริมาณและคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญ ในการเลือกที่ตั้งสำนักงานภูมิภาค

- **กลุ่มที่ 3** ประเทศที่ควบคุมทั้งเงินสกุลในประเทศ และเงินตราต่างประเทศ เช่น ไทย จีน อินเดีย เกาหลีใต้ เวียดนาม บังกลาเทศ ศรีลังกา

ประการที่สี่ สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรยังไม่เอื้ออำนวย โดยกรณีของประเทศไทยกำหนดลดภาษีอากรกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค ครอบคลุมเฉพาะกิจการบริการเท่านั้น แต่กรณีสิงคโปร์ได้ครอบคลุมเกี่ยวกับกิจการค้าด้วย กรณีเป็นการค้าแบบ Off Shore สิงคโปร์และมาเลเซียเสนอให้ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

ร้อยละ 0 กรณีเป็นไปตามระเบียบที่กำหนด และขึ้นกับการเจรจาต่อรอง แต่กรณีของไทยกำหนดเป็นการทั่วไปที่ระดับร้อยละ 10

ประการที่ห้า กฎระเบียบไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจ เป็นต้นว่าหากชาวต่างประเทศจะเข้ามาประชุมในประเทศไทย มีการตีความกฎหมายว่าเป็นการเข้ามาทำงานในประเทศไทย ดังนั้น ชาวต่างชาติจะต้องยื่นขออนุญาตเข้ามาประชุม (ทำงาน) ทุกครั้ง ก่อให้เกิดความยุ่งยากเป็นอย่างมากสำหรับธุรกิจสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคในประเทศไทย เนื่องจากจะต้องมีชาวต่างประเทศจำนวนมากเข้ามาประชุมหารือ

ประการที่หก ความยุ่งยากในการหาบุคลากรที่เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จีน ญี่ปุ่น ฯลฯ เนื่องจากคนไทยยังเชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศน้อยกว่าประเทศอื่นๆ เช่น สิงคโปร์ ฮองกง ฯลฯ ที่ประชาชนใช้ภาษาอังกฤษ และภาษาจีนอย่างแพร่หลาย

เทรนด์ใหม่มาแรง

ธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศ

International Business Process Outsourcing – IBPO หรือ กิจการรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศ เป็นอีกหนึ่งกิจการที่บีโอไอให้การส่งเสริมการลงทุน เพื่อให้สอดคล้องกับธุรกิจซึ่งกำลังอยู่ในความสนใจของนักลงทุน

ลักษณะของธุรกิจ

ธุรกิจประเภทนี้จะเป็นการให้บริการกับบริษัทต่างๆ ในด้านที่ไม่ใช่กิจการหลักของบริษัทนั้นๆ หรือทำหน้าที่เป็นเสมือนแผนกหนึ่งให้กับบริษัทนั้นๆ โดยจะใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคมที่ทันสมัยเข้ามาใช้ในการให้บริการ

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน จึงขอยกตัวอย่างดังนี้ เมื่อมีบริษัทหนึ่งดำเนินธุรกิจขายสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศญี่ปุ่น ต้องการขยายธุรกิจในประเทศไทย เพื่อให้บริการลูกค้าในต่างประเทศได้ใกล้ชิด จึงต้องมีแผนกลูกค้าสัมพันธ์ ที่ต้องมีพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในการตอบคำถามลูกค้าเกี่ยวกับการใช้งานของผลิตภัณฑ์ จึงมีการจ้างบริษัท BPO มาช่วยทำงานนี้ พนักงานของบริษัท BPO ซึ่งเป็นคนญี่ปุ่นที่นั่งทำงานในสำนักงานในประเทศไทย ก็จะทำหน้าที่ตอบคำถามให้แก่ลูกค้าประหนึ่งว่าเป็นตัวแทนของบริษัทที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์นั้นๆ

กิจการรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศนี้อาจมีได้ในหลายลักษณะ เช่น การให้บริการทางการจัดการทั่วไป (Administration Services) การเงินและบัญชี (Finance & Accounting Services) ทรัพยากรบุคคล (Human Resource Services) การขายและการตลาด (Sale & Marketing Services) ลูกค้าสัมพันธ์ (Customer Services) คอลล์ เซ็นเตอร์ระหว่างประเทศ (International Call Center) และการประมวลผลข้อมูล (Data Processing) เป็นต้น

ที่ผ่านมามีจำนวนผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ แล้ว 32 ราย มีทั้งในลักษณะเป็นผู้ให้บริการ Call Center ผู้ให้บริการประมวลผลข้อมูล หรือการให้บริการด้านการส่งเสริมการขาย

ที่ผ่านมามีจำนวนผู้ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการประเภทนี้แล้วจำนวน 32 ราย ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมฯ ดังกล่าวมีทั้งในลักษณะเป็นผู้ให้บริการ Call Center ผู้ให้บริการประมวลผลข้อมูล หรือ Data Processing หรือการให้บริการด้านการส่งเสริมการขาย ซึ่งต้องติดตามพฤติกรรมการณ์ซื้อสินค้าของลูกค้าผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์

การมาลงทุนของต่างชาติในกิจการนี้มีแนวโน้มที่กำลังเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะบริษัทข้ามชาติขนาดใหญ่เล็งเห็นว่าสามารถลดต้นทุนได้จากการจ้างบริษัท BPO ช่วยทำงานให้ อย่างเช่นงานให้บริการลูกค้า งานประมวลผลข้อมูล เป็นต้น นอกจากนี้ยังเห็นว่าประเทศมีความพร้อมทางด้านระบบโครงข่ายซึ่งมีความปลอดภัย อีกทั้งมาตรฐานความเป็นอยู่ก็มีความดีไม่สูงนัก

อินเดียเป็นผู้นำในธุรกิจ Outsource มีส่วนแบ่งการตลาดมากกว่าร้อยละ 50 รองลงมาคือฟิลิปปินส์ได้ส่วนแบ่ง ประมาณร้อยละ 10

อินเดีย ผู้นำตลาด Outsource โลก

สำหรับสถานการณ์ในขณะนี้วิกฤติการเงินยังคงส่งผลกระทบต่อไปยังเศรษฐกิจของประเทศต่างๆ ทั่วโลก และเป็นที่คาดกันว่าธุรกิจการจ้างผลิตหรือการจ้างงานจากต่างประเทศ (Outsource) คงจะได้รับผลกระทบจากภาวะถดถอยทางเศรษฐกิจเช่นเดียวกับธุรกิจอื่นๆ แต่ธุรกิจ Outsource ในอินเดียและฟิลิปปินส์กลับสามารถรอดพ้นจากวิกฤติการเงินในครั้งนี้ไปได้

ปัจจุบันอินเดียเป็นผู้นำในธุรกิจ Outsource ซึ่งมีส่วนแบ่งการตลาดมากกว่าร้อยละ 50 อันดับรองลงมาคือฟิลิปปินส์ ได้ส่วนแบ่งประมาณร้อยละ 10

สมาคมรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ ในฟิลิปปินส์ คาดว่าในปี 2553 อุตสาหกรรมรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ ในฟิลิปปินส์จะขยายตัวระหว่างร้อยละ 35-40 มีรายได้อยู่ที่ประมาณ 7,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และประเมินว่าภายในปี 2553 รายได้ในธุรกิจ BPO ของฟิลิปปินส์จะขยายตัวร้อยละ 40 ต่อปี ทำให้รายได้อยู่ที่ 12 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และจะก่อให้เกิดการจ้างงานมากถึง 1 ล้านตำแหน่ง เทียบกับ 300,000 ตำแหน่ง ในปี 2551

'India capable of offering high-end BPO services'

Our Chennai Bureau
25 NOVEMBER

THE INDIAN business process outsourcing (BPO) sector has the capability to offer high-end services such as network consulting and management, product development and financial research. According to Ms Uma Ratnam Krishnan, COO, Optimus Outsourcing, the BPO subsidiary of Polaris Software, high billing rates for such services could dramatically increase the revenue realisation of BPO firms.

Speaking at an event of the ET Club held at Indian Institute of Planning & Management here, Ms Krishnan said high-end services require technical, medical, legal or related graduate or postgraduate education and are typically billed at \$100-200 per hour in USA and Europe. As against this, billing rates for customer interaction services usually stood at \$10-12 per hour.

Stressing that India had the capability to tap this market, she said providing such services required a specialised workforce, mature business processes, strong culture match, good infrastructure and conducive regulatory environment. India, she said, scored well in many of these areas.

Uma Ratnam Krishnan, COO, Optimus Outsourcing, a Polaris company, speaks at the ET Club event at Indian Institute of Planning & Management, in Chennai on Tuesday. - ET

The country has 2,00,000 engineering students, 1,20,000 trained doctors and 40,000 management students who graduate every year, she said, quoting Department of Education figures. With offshore outsourcing experience of over a decade and a strong Indian diaspora, India also had a strong cultural match with USA and UK.

These two markets were of primary importance to the country thanks mainly to English language capabilities. As such, the US accounted for 63% of Indian exports in this sector. This trend,

she felt, was likely to continue. However, sounding a word of caution she said, as the sector moves up the value chain, language capabilities would cease to be a comparative advantage and BPO firms would have to look at building domain expertise.

A bank's outsourcing decision, for example, would be based on a BPO's expertise in banking rather than its capability to speak a language well, she added. Besides, it was possible for a country like China to develop language speaking capabilities fairly quickly, she said.

ส่วนอินเดียซึ่งทำรายได้จากธุรกิจ Outsource ประมาณ 40 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี ก็มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน แม้ว่าจะได้รับผลกระทบบ้างก็ตาม

นายริก ซานโตส (Rick Santos) ประธานบริษัท ซีบี ริชาร์ด เอลลิส (CB Richard Ellis) ผู้ให้บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ กล่าวว่าท่ามกลางสถานการณ์ที่ยากลำบากเช่นนี้ แต่ในอีกมุมหนึ่งกลับสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่บริษัท Outsource เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ย่อมสร้างแรงกดดัน ให้บริษัทตะวันตกหันมาลดต้นทุน โดยการย้ายงานไปในแหล่งที่มีต้นทุนต่ำกว่า และเชื่อว่าวิกฤติการเงินที่เกิดขึ้นจะยิ่งผลักดันธุรกิจ BPO มายังฟิลิปปินส์มากขึ้น เพราะบริษัทจะต้องจ้างงานในประเทศที่ต้นทุนต่ำกว่าเพื่อให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดได้

ปัจจุบันทั้งอินเดียและฟิลิปปินส์เป็นแหล่งยอดนิยมของบริษัทด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) และธนาคารทั้งในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในการ Outsource งานสนับสนุนธุรกิจ และบริการคอลล์เซ็นเตอร์ (Call Center) เนื่องจากบุคลากรในประเทศทั้งสองมีการศึกษาสูง และมีทักษะภาษาอังกฤษที่ดี ดังนั้น แม้จะเกิดวิกฤติการเงินแต่ก็เป็นที่เชื่อมั่นว่าอุตสาหกรรม BPO ในฟิลิปปินส์จะยังเติบโตต่อไป เนื่องจากลูกค้าส่วนใหญ่ต้องการลดต้นทุนให้ต่ำที่สุด

อย่างไรก็ตาม ในระยะสั้นวิกฤติที่เกิดขึ้นอาจจะส่งผลต่อธุรกิจ Outsource เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงการบริการ และเจ้าของในธุรกิจธนาคาร แต่ปัญหาดังกล่าวก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อธุรกิจ Outsource มากนัก เพราะเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับลูกค้าโดยตรง โดยลูกค้าประมาณร้อยละ 85 ของธุรกิจ BPO ในฟิลิปปินส์เป็นอุตสาหกรรมธนาคาร และมาจากสหรัฐฯ เป็นส่วนใหญ่

ส่วนในอินเดียคาดว่ากิจการ BPO จะได้รับผลกระทบทั้งในระยะสั้นและระยะกลาง เนื่องจากธุรกิจ Outsource ของอินเดียพึ่งพาธุรกิจ IT เป็นส่วนใหญ่นั้นจึงต้องให้ความสนใจกับภูมิภาคอื่นๆ มากขึ้น โดยเฉพาะญี่ปุ่นและตะวันออกกลาง ซึ่งในปัจจุบันประมาณร้อยละ 60 ของงาน Outsource ในอินเดียมาจากสหรัฐฯ ส่วนอีกร้อยละ 30 มาจากยุโรป ขณะที่ส่วนอื่นๆ ของโลกมีสัดส่วนเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น

ในประเทศฟิลิปปินส์ธุรกิจประเภทนี้ได้เติบโตขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจการให้บริการ Call Center ซึ่งเติบโตขึ้นในอัตราร้อยละ 40 ระหว่างปี 2549-2550 โดยในปี 2550 ธุรกิจดังกล่าวสร้างรายได้กว่า 4,970 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และสร้างงานกว่า 300,000

อัตรา และในปี 2551-2552 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของฟิลิปปินส์ได้อนุมัติค่าขอรับการสนับสนุนเพื่อช่วยเหลือในการลงทุนของบริษัท BPO ต่างชาติอย่างต่อเนื่อง

จุดแข็งของฟิลิปปินส์ในธุรกิจ BPO คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร แต่อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันธุรกิจ BPO ในฟิลิปปินส์ประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่มีคุณภาพในการให้บริการ โดยจากการสำรวจในปี 2552 ผู้ประกอบการธุรกิจ BPO ในฟิลิปปินส์สามารถคัดเลือกพนักงานได้ 7 - 8 คน จากผู้สมัคร 100 คน ซึ่งนับว่าน้อยมาก

เมื่อปี 2550 สมาคม National Outsourcing Association ของสหราชอาณาจักรได้จัดให้ฟิลิปปินส์เป็น The Offshoring Destination of the Year ประจำปี 2550 และเมื่อมกราคม 2551 International Data Corporation (IDC) ได้จัดอันดับให้กรุงมะนิลาเป็น Business Process Outsourcing Destination ที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับที่สองของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก (รองจากเมืองบังคาลอร์ อินเดีย)

ปัจจุบันกลุ่มบริษัทเอกชนในสหรัฐฯ เป็นลูกค้าหลักของธุรกิจ BPO ในฟิลิปปินส์ นอกจากนี้ ฟิลิปปินส์กำลังพยายามขยายกลุ่มลูกค้าไปยังประเทศในภูมิภาคยุโรปและออสเตรเลีย โดยประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ได้ตั้งเป้าหมายจะขยายการเจริญเติบโตของธุรกิจ BPO ให้ได้ร้อยละ 40 (จากมูลค่าในปี 2550) ภายในปี 2553

ผู้ประกอบการธุรกิจ Offshoring and Outsourcing (O&O) ของฟิลิปปินส์ (BPO เป็นส่วนหนึ่งของ O&O) ได้รวมตัวกันภายใต้ Business Processing Association of the Philippines (BPA/P) โดยมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ O&O ในฟิลิปปินส์ โดยเมื่อวันที่ 20 - 21 ตุลาคม 2552 BPA/P มีการจัดการประชุม International Outsourcing Summit : Global Market Leaders Addressing Global Issues เพื่อหารือปัญหาต่างๆ ของธุรกิจ BPO โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลกระทบจากวิกฤติการเงินโลก นอกจากนี้ BPA/P ยังได้ตั้งเป้าหมายให้ฟิลิปปินส์สามารถครอบครองส่วนแบ่งตลาดของธุรกิจ BPO ของโลกให้ได้ร้อยละ 10 ในปี 2553 ซึ่งจะส่งผลให้ธุรกิจ BPO ของฟิลิปปินส์มีมูลค่ากว่า 13 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และจะสร้างงานจำนวนกว่า 900,000 อัตรา

บีโอไอกับการส่งเสริมการลงทุนธุรกิจ BPO

สำหรับในประเทศไทย บีโอไอได้ให้การส่งเสริมฯ แก่ธุรกิจ BPO ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ส.1/2548 เรื่อง การให้การส่งเสริมกิจการธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจ ซึ่งในภายหลังมีการปรับประเภทกิจการเป็นประเภท 7.16 กิจการธุรกิจรับจ้างบริหารระบบธุรกิจระหว่างประเทศ เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2552 โดยจะต้องให้บริการผ่านเครือข่ายโทรคมนาคมในด้านต่างๆ เช่น ADMINISTRATION SERVICES, FINANCE & ACCOUNTING SERVICES, HUMAN RESOURCE SERVICES, SALE & MARKETING SERVICES, CUSTOMER SERVICES, INTERNATIONAL CALL CENTER, DATA PROCESSING เป็นต้น โดยให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร ได้แก่ การอนุญาตให้ถือหุ้นข้างมากโดยต่างชาติได้ สิทธิและประโยชน์ด้านการถือครองที่ดิน และการส่งออกเงินตราไปต่างประเทศ

นอกจากนี้ยังมีบริการอำนวยความสะดวกแก่บริษัทผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ในด้านการขอวีซ่าและใบอนุญาตทำงานแก่พนักงานต่างชาติที่เข้ามาทำงานในบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมฯ ซึ่งปัจจุบันสามารถใช้บริการได้ที่ อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194 อีเมล: osos@boi.go.th เว็บไซต์: osos.boi.go.th

SIPA กับบทบาทใหม่

ในการเพิ่มมูลค่าซอฟต์แวร์ไทยสู่ความเป็นเลิศ

ปัจจุบันอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงานเกือบจะทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคการผลิตและธุรกิจบริการ ซึ่งอุตสาหกรรมนี้เป็นอุตสาหกรรมที่มีการลงทุนต่ำ แต่มีส่วนอย่างยิ่งในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า เมื่อพิจารณาในภาพรวมแล้วนับว่าจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศได้เป็นอย่างดี ภาครัฐจึงได้เข้ามาให้การสนับสนุนและถือว่าเป็นนโยบายระดับชาติอีกอุตสาหกรรมหนึ่ง

ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีแนวนโยบายดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไร วารสารส่งเสริมการลงทุน ได้รับเกียรติจาก นาวาตรี วุฒิพงศ์ พงศ์สุวรรณ รองผู้อำนวยการถ่ายทอดเทคโนโลยี รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ SIPA ที่จะมาให้รายละเอียดในเรื่องดังกล่าว ในฐานะที่เป็นหน่วยงานหนึ่งที่เกี่ยวข้องโดยตรง

นาวาตรีวุฒิพงศ์ พงศ์สุวรรณ รองผู้อำนวยการถ่ายทอดเทคโนโลยี รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) หรือ SIPA

SIPA จัดตั้งขึ้นเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์

SIPA ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 24 กันยายน 2546 ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ พ.ศ. 2546 เนื่องจากรัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ จึงกำหนดให้การพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์เป็นยุทธศาสตร์หลักในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

SIPA มีแผนยุทธศาสตร์ในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของภูมิภาค

สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)
Software Industry Promotion Agency (Public Organization)

โดยมีเป้าหมายที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการนำเสนอบริการ และการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพของประเทศ ซึ่งพันธกิจหลักได้แก่ การสร้างมิติใหม่ในการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ไทย ทั้งในด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้วยการส่งเสริมการศึกษา การฝึกอบรม พัฒนาทักษะ ตลอดจนการยกระดับศักยภาพของการพัฒนาและผลิต ซอฟต์แวร์ รวมถึงการส่งเสริมการจ้างงานในอุตสาหกรรมดังกล่าว เพื่อสร้างพื้นฐานที่จะรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต อันเกิดจากการเติบโตของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์โลก

นอกจากนี้ SIPA ยังมีแผนยุทธศาสตร์ที่จะส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของภูมิภาคด้วย โดยมีโครงการสำคัญๆ ดังนี้

- โครงการ Phuket ICT Innovation Paradise
- โครงการ Thailand Digital Content Centre
- โครงการ National Software Incubation Centre
- โครงการ Global Outsourcing Centre

อย่างไรก็ตาม นอกจากภารกิจหลักตามพระราชกฤษฎีกาแล้ว การที่จะให้การส่งเสริมซอฟต์แวร์ใดๆ จำเป็นต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบสำคัญของอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์นั้นก่อน ซึ่งประกอบด้วยหลายประการ ดังนี้

ประการแรก คือ ทรัพยากรมนุษย์ จำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถอย่างมาก และมีอย่างเพียงพอให้เลือกสรรได้อย่างเต็มที่

ประการที่สอง กลไกการตลาด คือ การตลาดสำหรับจำหน่ายสินค้าให้กับผู้ประกอบการ เมื่อผลิออกมาแล้วจะต้องมีตลาดไว้รองรับด้วย

ประการที่สาม การส่งเสริมโดยการให้สิทธิประโยชน์ในเรื่องต่างๆ เช่น การฝึกอบรมภาษีอากรต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษีมูลค่าเพิ่มของผู้ซื้อและผู้ขาย ซึ่งต้องมีทั้งสองส่วน เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการสนใจงานด้านนี้มากขึ้น เนื่องจากต้องใช้เงินทุนค่อนข้างสูง ดังนั้นการที่จะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องใช้เวลาและความสามารถของบุคลากรเป็นจำนวนมาก

ประการที่สี่ การควบคุมคุณภาพของซอฟต์แวร์ จำเป็นต้องเลือกใช้มาตรฐานระดับโลกให้หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับซอฟต์แวร์แต่ละประเภท เช่น มาตรฐานระบบคุณภาพ CMMI หรือ ISO เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อควบคุมการผลิต เนื่องจากซอฟต์แวร์เป็นนามธรรม การที่จะให้ผู้ใช้เกิดความน่าเชื่อถือในซอฟต์แวร์นั้นๆ จึงจำเป็นต้องนำระบบคุณภาพต่างๆ ที่ทั่วโลกให้การยอมรับมาใช้ เพื่อสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้นระหว่างผู้ซื้อกับผู้ผลิต

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เห็นภาพภารกิจและการดำเนินงานของ SIPA ได้อย่างชัดเจน สามารถแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ด้านใหญ่ๆ คือ ด้าน Enterprise Software และ Digital Content

ด้าน Enterprise Software นั้น เป็นซอฟต์แวร์ที่เขียนบนคอมพิวเตอร์ เช่น ซอฟต์แวร์บัญชี การเงิน รวมถึงซอฟต์แวร์ ATM ของธนาคารต่างๆ ก็จัดอยู่ในซอฟต์แวร์นี้เช่นกัน โดยมีสมาคมผู้ประกอบการจำนวนมากที่มาร่วมมือกับ SIPA ในการพัฒนาซอฟต์แวร์นี้ให้มีประสิทธิภาพ เช่น สมาคม ATSI และ ATCI เนื่องจากในปัจจุบันคอมพิวเตอร์ได้เข้าไปอยู่ในทุกส่วน และที่สำคัญคือทุกอย่างถูกควบคุมด้วยคอมพิวเตอร์ แต่สิ่งที่ทำให้คอมพิวเตอร์สามารถทำงานได้คือซอฟต์แวร์เท่านั้น

ขณะนี้ประเทศไทยขาดผู้ที่มีความรู้ความชำนาญในการเขียนซอฟต์แวร์อย่างมาก เนื่องจากมีแค่ผู้ผลิตชิปออกมาเป็นจำนวนมาก ซึ่ง

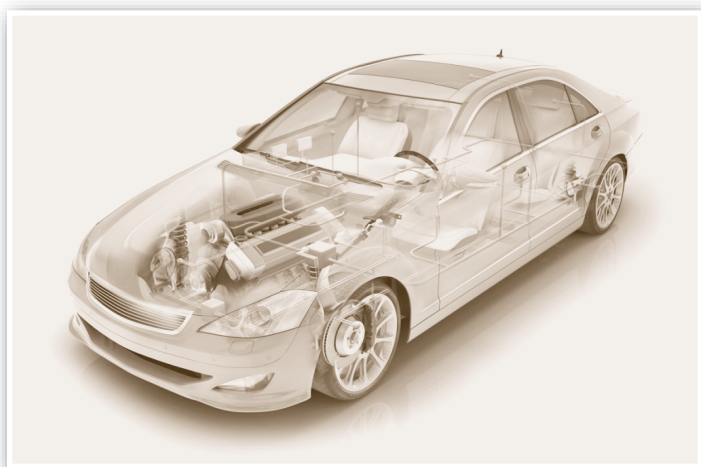
เหมือนกับคนผลิตกระดาษ โดยกระดาษที่สำคัญที่สุดไม่ได้อยู่ที่ตัวกระดาษ แต่สิ่งที่เขียนบนกระดาษต่างหากที่สำคัญ และความสำคัญของกระดาษยังแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับว่ากระดาษนั้นสามารถทำอะไรได้บ้าง เช่น กระดาษที่เป็นเงินย่อมสำคัญกว่ากระดาษเปล่า เช่นเดียวกันกับคอมพิวเตอร์ส่วนที่แตกต่างกันคือ ซอฟต์แวร์ ที่ใส่ลงไป ยกตัวอย่างเช่น ไอโฟนจริงกับไอโฟนลอกเลียนแบบ ก็แตกต่างกันในส่วนซอฟต์แวร์ โดยรูปแบบของตัวเครื่องอาจเหมือนกันทุกอย่าง แต่ฟังก์ชันด้านในแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ในอนาคตคาดว่าอุตสาหกรรมทางการบริการ จะมีบทบาทที่สำคัญมากขึ้น ซึ่งอาจจะสำคัญมากกว่าการผลิต โดยการผลิตเป็นจุดเริ่มต้น ส่วนการบริการเป็นเรื่องที่ต้องทำจริง

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าซอฟต์แวร์เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก และยังเป็นตัวกำหนดอีกด้วยว่า คอมพิวเตอร์นั้นจะมีหรือไม่มีประโยชน์สามารถแยกได้ดังนี้

- ซอฟต์แวร์ที่มีใบอนุญาตถูกต้อง
- ซอฟต์แวร์โอเพ่นซอร์ส หรือซอฟต์แวร์เชิงพาณิชย์ ซึ่ง

ซอฟต์แวร์ประเภทนี้สามารถทำเป็นอุตสาหกรรมได้ เช่น อุตสาหกรรมด้านการบริการต่างๆ ที่มีการจ้างคนมาเพื่อให้บริการ เนื่องจากในอนาคตคาดว่าอุตสาหกรรมทางการบริการ จะมีบทบาทที่สำคัญมากขึ้น ซึ่งอาจจะสำคัญมากกว่าการผลิต โดยการผลิตเป็นจุดเริ่มต้น ส่วนการบริการเป็นเรื่องที่ต้องทำจริง เหมือนกับอุตสาหกรรมยานยนต์

ของโตโยต้าที่กำลังทำในปัจจุบัน อุตสาหกรรมหลักไม่ใช่การผลิตรถยนต์เพื่อขาย แต่เป็นการผลิตอะไหล่ และซ่อมรถ ซึ่งต้องใช้ทุกวัน และอุตสาหกรรมเหล่านี้จะเป็นอุตสาหกรรมเป้าหมายได้สำหรับคนไทย เพราะคนไทยมีนิสัยรักการบริการอยู่แล้ว เช่นเดียวกับอุตสาหกรรมโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยเรื่องที่โรงแรมเกี่ยวข้องนั้นไม่ใช่การสร้างโรงแรมหรือขายโรงแรม แต่เป็นการบริการลูกค้าที่มาใช้บริการมากกว่า

หากประเทศไทยมามุ่งเน้นที่ อุตสาหกรรมบริการ จะทำให้สามารถสร้างรายได้ ได้มากและต่อเนื่อง โดยไม่จำเป็นต้องไป แข่งขันกับใคร เพราะเป็นความสามารถ ของคนไทยอยู่แล้ว

ในส่วนของ SIPA เองก็มีเป้าหมายกับอุตสาหกรรมด้านนี้ โดยเห็นว่าประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากคนไทย

มีความสามารถในการที่จะพัฒนาซอฟต์แวร์จากที่มีอยู่เป็นจำนวนมากให้สามารถใช้งานกับระบบต่างๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นระบบการให้บริการของธนาคารต่างๆ โดยการทำให้ตรงจุดนี้กลายเป็นอุตสาหกรรมบริการซึ่งมีมูลค่าที่สูงมาก และได้มีการประเมินกันว่าอุตสาหกรรมบริการจะมีมูลค่าสูงกว่าอุตสาหกรรมที่เน้นการขายของอยู่หลายเท่าตัว

ดังนั้นหากประเทศไทยมามุ่งเน้นที่อุตสาหกรรมบริการก็จะทำให้สามารถสร้างรายได้ได้มากและต่อเนื่อง โดยไม่จำเป็นต้องไปแข่งขันกับใคร เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นความสามารถของคนไทยอยู่แล้ว อย่างเช่น การรับจ้างผู้อื่นผลิต และอื่นๆ

ยกตัวอย่างเช่น ประเทศอินเดีย รายได้หลักของประเทศคือ การจัดการธุรกิจรับจ้างผู้อื่นผลิต ซึ่งถือว่าเป็นบริการอีกรูปแบบหนึ่ง โดยไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของเทคโนโลยี แต่ที่ทุกคนต้องมาทำการว่าจ้างผลิต เนื่องจากอินเดียมีมาตรฐานทางด้านระบบการจัดการต่างๆ รับรอง เช่น ISO และ CMMI ซึ่งมาตรฐานดังกล่าว เป็นมาตรฐานที่ผู้ว่าจ้างสามารถใช้เป็นหลักประกันกับลูกค้าได้

ไทยถูกตัดสิทธิ์ทางการค้า เนื่องจากละเมิดลิขสิทธิ์

อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันนี้ประเทศไทยยังมีปัญหาเรื่องการละเมิดลิขสิทธิ์เป็นจำนวนมาก ดังนั้นจะต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้เกิดค่านิยมในการที่จะรักชาติ โดยไม่ไปละเมิดลิขสิทธิ์ของผู้อื่น

เนื่องจากการละเมิดนั้นไม่ว่าจะเป็น Microsoft Office หรือ Window ก็ตาม ทุกครั้งที่มีการละเมิด ประเทศไทยจะถูกตัดสิทธิ์ทางการค้าในมูลค่าที่ใกล้เคียงกัน

หากสามารถรณรงค์ให้คนไทยลดการใช้ซอฟต์แวร์ที่ละเมิดลิขสิทธิ์ และหันมาใช้ซอฟต์แวร์ที่เป็นโอเพนซอร์ส เช่น ซุคจันทรานุสริยัน ของ SIPA ก็จะช่วยให้ประเทศไทยไม่ต้องสูญเสียรายได้กว่าแสนล้านบาท และไม่ต้องถูกกีดกันทางการค้าด้วย

Enterprise Software ทำอะไรได้บ้าง

สำหรับการดำเนินงานด้าน Enterprise Software นั้น เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมต่างๆ อีกเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเพื่อให้อุตสาหกรรมแต่ละด้านประสบผลสำเร็จด้วยดี และสอดคล้องกับการพัฒนาบุคลากรมารองรับ สามารถแยกย่อยออกเป็น 5 อุตสาหกรรมหลักคือ

1. อุตสาหกรรมทางด้านการแพทย์
โดย SIPA พยายามที่จะส่งเสริมเพื่อให้เทคโนโลยีทางการแพทย์และซอฟต์แวร์สามารถเดินไปพร้อมๆ กันได้ สำหรับเรื่องที่เรารู้จักและคุ้นเคยกันดีคือ การอัลตราซาวด์ ระบบฟิล์มเอกซเรย์ เป็นต้น

ปัจจุบันโรงพยาบาลเอกชนต่างๆ ของไทยไม่ว่าจะเป็น โรงพยาบาล บำรุงราษฎร์ สมิติเวช หรือพร้อมมิตร ต่างได้รับการยอมรับจากชาวต่างชาติทั้งยุโรปและตะวันออกกลาง ในการเดินทางเข้ามารับการ รักษา เนื่องจากมีความเชื่อมั่นในฝีมือของแพทย์ไทย โดยเฉพาะชาว ตะวันออกกลางนิยมเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ซึ่งในส่วนนี้ สามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้อย่างมหาศาล

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ระบบการรักษาพยาบาลเกิดประสิทธิภาพ สูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การติดตามผลการรักษาหลังจากที่ผู้รับ การรักษาเดินทางกลับประเทศแล้ว ถือว่ามีความสำคัญยิ่ง และเกิด ประโยชน์ต่อผู้ที่รับการรักษาพยาบาล ซึ่งในส่วนนี้อุตสาหกรรมทาง ด้านซอฟต์แวร์จะเข้ามาเกี่ยวข้องโดยตรง ทั้งนี้ก็เพื่อจะติดตามผล การรักษาของคนที่ได้จากทั่วโลกให้เกิดความรวดเร็ว ซึ่งได้มีการประสาน กับแพทย์หลายๆ ท่านว่าทาง SIPA มีศูนย์กริด (Grid) ซึ่งเป็นศูนย์ คอมพิวเตอร์ที่มีขีดความสามารถสูง ดังนั้นจึงน่าจะใช้ศูนย์นี้ให้เป็น ประโยชน์ ในการที่จะคอยดูแลอุตสาหกรรมทางด้านการแพทย์ต่อไป รวมทั้งยังมีโครงการร่วมกับโรงพยาบาลพันธมิตร และโรงพยาบาลทั่วไป ซึ่งจะสร้างอุตสาหกรรมใหม่ให้เกิดขึ้นได้ในอนาคต

2. อุตสาหกรรมทางด้านการเกษตร โดยมีแนวคิดว่าจะดำเนินการ อย่างไม่สามารถปลูกพืชผลได้มากขึ้นในพื้นที่เท่าเดิม แต่ไม่ใช่ ปลูกจนล้นเหลือ เราสามารถปลูกเท่ากับจำนวนที่สั่งได้หรือไม่ เช่น สั่งเท่าไรก็ปลูกเท่านั้น ส่วนช่วงเวลาที่เหลือเกษตรกรจะไปประกอบ อาชีพอื่น ๆ ก็สามารถทำได้ ซึ่งในส่วนนี้จะสามารถนำระบบคอมพิวเตอร์ ที่เกี่ยวข้องเข้ามาใช้ได้อย่างไรบ้าง เป็นเรื่องที่จะต้องศึกษาและพัฒนา กันต่อไป

หากประเทศไทยสามารถบริการ จัดการเรื่องการผลิตโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การผลิตข้าวได้ จะส่งผลทำให้ระบบ คุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ของ เกษตรกรไทยดีขึ้น ซึ่งในช่วงที่ผ่านมา สามารถบริการจัดการเรื่องยางพารา ได้แล้ว แต่เมื่อเปรียบเทียบกับข้าวแล้ว ยางพาราสามารถเก็บได้นานกว่า หาก มองในแง่ของความจำเป็นข้าวจะจำเป็น กว่า เพราะยางรับประทานไม่ได้ ดังนั้น อะไรที่รับประทานได้จึงมีความสำคัญ มากกว่า เนื่องจากทุกคนต้องการปัจจัยสี่ และอาหารก็คือปัจจัยแรกที่ทุกคนต้อง รับประทานเพื่อความอยู่รอด

3. อุตสาหกรรมทางด้านการ ท่องเที่ยว ในส่วนนี้จะมีวิธีการดำเนินการ ใดๆ เพื่อให้ผู้ประกอบการที่เป็น SMEs สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบการ รายใหญ่ และผู้ประกอบการจากต่าง ประเทศได้ ซึ่ง SIPA มีเป้าหมายที่จะ เข้าไปให้การส่งเสริมและสนับสนุน โดยทำให้ครบวงจรด้วยการนำซอฟต์แวร์ เข้าไปใช้ในระบบการบริหารจัดการต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการจองห้องพัก ผ่านทางอินเทอร์เน็ต รวมถึงการบริการ ต่างๆ ของโรงแรมว่ามีอะไรบ้าง เพื่อ

ให้ผู้ที่สนใจสามารถเข้าไปตรวจสอบได้ว่า จะได้รับบริการตามที่ต้องการหรือไม่ หากมาพักที่โรงแรมแห่งนี้

4. อุตสาหกรรมทางด้านโลจิสติกส์ ปัจจุบันต้นทุนค่าขนส่งหรือโลจิสติกส์ของประเทศไทยสูงมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสูงกว่าประเทศญี่ปุ่น สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะมีการวิ่งรถเปล่า เนื่องจากมีสินค้าที่ใช้บรรทุกเพียงเที่ยวเดียว จึงส่งผลทำให้ต้นทุนค่าขนส่งแพง ซึ่งในขณะนี้ SIPA ได้เข้าไปช่วยเหลือโดยการพัฒนาซอฟต์แวร์ขึ้นมา เพื่อช่วยในการบริหารจัดการระบบการขนส่งให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ขณะนี้ได้ทดลองนำซอฟต์แวร์ที่ช่วยในเรื่องการบริหารจัดการรถบรรทุกไปใช้กับสมาคมรถบรรทุกที่จังหวัดนครราชสีมา แต่จะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดต้องใช้เวลาอีกระยะหนึ่ง

5. อุตสาหกรรมทางด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นอุตสาหกรรมด้านเดียวที่ทุกฝ่ายต่างให้ความร่วมมือกันเป็นอย่างดี

ศูนย์กริดของ SIPA สามารถทำการวิจัยซอฟต์แวร์ระดับสูงได้ ขณะนี้ถือว่ามีประสิทธิภาพ ในการประมวลผลสูงที่สุดในประเทศไทย รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านในแถบนี้

จะเห็นได้ว่าที่กล่าวมาข้างต้นนั้นก็คือ การส่งเสริมอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ นอกจากนั้น SIPA ยังให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษา และพัฒนา ซึ่งศูนย์กริดของ SIPA สามารถทำการวิจัยซอฟต์แวร์ระดับสูงได้ โดยเป็น Multi Processor 800 CPU คู่ขนาน ขณะนี้ถือว่ามีประสิทธิภาพในการประมวลผลสูงที่สุดในประเทศไทย รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านในแถบนี้ ยกเว้นสิงคโปร์

ศูนย์ฯ แห่งนี้นอกจากจะมีซอฟต์แวร์ซึ่งทำการวิจัยร่วมกับ 22 สถาบันทั่วประเทศแล้ว ยังมีบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ด้วย

ในช่วงที่ผ่านมามีผลงานวิจัยเป็นจำนวนมากที่ดำเนินการโดยใช้ศูนย์ดังกล่าว สำหรับศูนย์ฯ แห่งนี้ปัจจุบันตั้งอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน

ด้าน Digital Content เป็นการนำงานทางด้านสื่อสารมวลชน และเทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์มารวมเข้าด้วยกัน จึงทำให้เกิด Digital Content ซึ่งก็คือ ภาพยนตร์แอนิเมชันหรือภาพยนตร์เสมือนจริงต่างๆ โดยในขณะนี้ SIPA ก็มีมีส่วนช่วยเหลือผู้ประกอบการเบื้องต้นในบางเรื่อง เช่น การไม่ต้องซื้ออุปกรณ์ต่างๆ ทั้งหมด เพราะจะทำให้สิ้นเปลือง เนื่องจากอุปกรณ์บางอย่างนั้นใช้เพียงครั้งเดียวต่อการสร้างภาพยนตร์หนึ่งเรื่อง

โดย SIPA มีศูนย์กลางเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในการผลิตภาพยนตร์ คือ Thailand Digital Creativity Center (TDCC) ซึ่งศูนย์แห่งนี้สามารถช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการที่เป็นชาวต่างประเทศนั้นไม่จำเป็นต้องนำอุปกรณ์ต่างๆ มาเอง สามารถมาใช้บริการที่ศูนย์แห่งนี้ได้

อย่างไรก็ตาม SIPA ในฐานะผู้ดูแลและกำกับอุตสาหกรรม **Animation Multimedia and Game** ได้เห็นหน้าส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านนี้อย่างต่อเนื่อง ภายใต้ Vision ที่จะผลักดันให้เป็น **"Hollywood of Asia"** โดยการจัดตั้ง Northern Animation Studio (NAS) ขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่

โดยมีจุดประสงค์ ในการที่จะกระตุ้นและยกระดับคุณภาพของอุตสาหกรรม Animation Multimedia and Game ในระดับ SMEs ให้สามารถส่งออกและแข่งขันได้ โดยสนับสนุนการลงทุนทางด้านสถานที่ และอุปกรณ์ที่มี **Technology** สูงและมีความจำเป็น พร้อมทั้งผู้ชำนาญงานในการให้คำปรึกษาและบริหารให้แก่ผู้ประกอบการ

นอกจากนี้ NAS ยังเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ด้าน **Animation Multimedia and Game** ให้แก่บุคคลทั่วไปที่สนใจ มีการเปิดให้ชมการทำงาน ขั้นตอนการผลิตงาน Animation Multimedia and Game ตลอดจนมีการให้บริการด้าน Training ในระดับ Pre-professional ไปจนถึงระดับ Professional ให้แก่สถาบันการศึกษาและผู้สนใจอีกด้วย

ภายใน NAS ประกอบไปด้วย Studio ซึ่งติดตั้งอุปกรณ์ที่ทันสมัยและจำเป็นในการผลิตงาน Animation อันได้แก่ Motion Capture ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่สามารถบันทึกการเคลื่อนไหวที่เป็นระบบ Optical ทำงานร่วมกับ 3D Software ซึ่งช่วยย้ให้การเคลื่อนที่ของตัวละครในภาพยนตร์ Animation มีการเคลื่อนไหวที่สมจริง

ส่วน Post Production ซึ่งติดตั้งอุปกรณ์ ตัดต่อภาพยนตร์แบบดิจิทัล ที่ทันสมัยเพื่อให้บริการงานตัดต่อ และทำเทคนิคพิเศษ (Isual Effect) นอกจากนี้ยังมี Render Farm ไว้ให้บริการอีกด้วย ซึ่งเชื่อว่า NAS จะเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะสามารถยกระดับและเพิ่มศักยภาพของอุตสาหกรรมด้าน Animation Multimedia and Game ของไทยให้สามารถแข่งขันกับนานาประเทศได้

การที่ SIPA ให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์ต่างๆ แล้ว ยังมีภาพยนตร์แอนิเมชันบางเรื่องที่ SIPA ให้การสนับสนุนด้านเงินทุน

เช่น ก้านกล้วย 2 ส่วนที่ SIPA ดำเนินการสร้างเองคือ เรื่อง โขน ซึ่งเป็นฝีมือของคนไทยเองทั้งหมด

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมด้านนี้ เป็นเรื่องที่ควรให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก และถ้าคนไทยสามารถสร้างตำนานตัวการ์ตูนต่างๆ ได้ เช่นเดียวกับ คิตตี้ โคราเอมอน อุลตราแมน ฯลฯ ก็จะทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางมากขึ้น และยังสามารถสร้างรายได้จากการขายสิทธิบัตร และลิขสิทธิ์ได้อีกเป็นจำนวนมาก

ทั้งนี้ การที่คนไทยดำเนินการนั้น จำเป็นต้องมีตัวเลือกให้หลากหลาย ที่ผ่านมาก้านกล้วยก็ได้รับความนิยมในระดับหนึ่ง เนื่องจากบางคนอาจจะไม่ชอบช้าง ซึ่งอาจเป็นเพราะยังมีตัวเลือกที่น้อยเกินไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องเร่งสร้างโดยเร็ว เพราะในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา เรามองข้ามอุตสาหกรรมในส่วนนี้ไป โดยมองว่าอุตสาหกรรมด้านนี้ไม่มีโอกาสที่จะเติบโต จึงขาดการสนับสนุนและส่งเสริม

**แทนที่จะให้เด็กรุ่นใหม่
ที่เรียนเก่งๆ ไปเลือกเรียน
แพทย์ หรือ วิศวกร
ก็ให้หันมาเรียนทางด้าน
ครีเอทีฟแทน
เพราะงานด้านนี้ต้องการ
คนที่เก่งและมีฝีมือที่ดีด้วย**

ขณะนี้อุตสาหกรรมดังกล่าว กำลังได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นสิ่งที่ SIPA สามารถที่จะให้ความ

ช่วยเหลือและส่งเสริมได้คือ การช่วยกันสร้างคนรุ่นใหม่ขึ้นมาให้มีความรู้ความสามารถในด้านการทำแอนิเมชันมากขึ้น แทนที่จะให้เด็กรุ่นใหม่ที่เรียนเก่งๆ ไปเลือกเรียนแพทย์ หรือ วิศวกร ก็ให้หันมาเรียนทางด้านครีเอทีฟแทน เนื่องจากงานครีเอทีฟมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมแอนิเมชันอย่างมาก เพราะงานด้านนี้ต้องการคนที่เก่งและมีฝีมือที่ดีด้วย

ปี 2553 มุ่งพัฒนาด้าน Digital Media และ Matching

สำหรับโครงการที่ SIPA ดำเนินการในปีนี้เป็นโครงการสร้างแรงงานทั้ง Digital Media และพัฒนาการทำอุตสาหกรรม Matching กับต่างประเทศ เนื่องจากเรื่องของ Digital Media มีกระแสความนิยมสูงมาก มีผู้สนใจใช้อย่างต่อเนื่อง ทุกคนยังต้องการชมภาพยนตร์ เพราะฉะนั้นซอฟต์แวร์ที่ใช้อาจจะซ้ำกันได้บ้าง

การที่ภาพยนตร์เรื่องหนึ่งประสบความสำเร็จอย่างมาก จะทำให้ได้รับประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจตามไปด้วย และทำให้ผู้ชมก็อยากชมเรื่องอื่นๆ ต่อไปอีก ซึ่งไม่ได้มีประเทศไทยเท่านั้น ประเทศอื่นๆ ก็มีความต้องการที่จะสร้างและดำเนินการแบบนี้เช่นเดียวกัน แต่ยังคงติดขัดในเรื่องเวลา สถานที่ บุคลากร ฯลฯ

**ถ้าเรามีการจัดระบบการบริการในด้านต่างๆ
ก็จะสอดคล้องกับความประสงค์
ของนักท่องเที่ยวที่นอกจากจะมาพักผ่อนแล้ว
ยังต้องการทำงานควบคู่ไปด้วย**

การที่ประเทศไทยมีความสามารถทางด้านนี้ในหลายๆ จุด โดยเฉพาะจุดเด่นเรื่อง สภาพภูมิอากาศ ซึ่งเป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ อย่างเช่น ชาวสวีเดน จะมาอยู่ในประเทศไทยประมาณปีละ 4 เดือน และยังมีนักท่องเที่ยวอีกหลายประเทศที่นิยมอยู่ในประเทศไทยนานหลายเดือน โดยเฉพาะที่จังหวัดภูเก็ต

ดังนั้นถ้าเรามีการจัดระบบการบริการในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง สถานที่ท่องเที่ยว ร้านอาหาร โรงแรม รวมถึงสถานที่ทำงานให้นักท่องเที่ยว ก็จะสอดคล้องกับความประสงค์ของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ ที่นอกจากจะมาพักผ่อนแล้ว ยังต้องการทำงานควบคู่ไปด้วย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ต่างๆ เช่น การ Post Production ซึ่งสามารถดำเนินการไปพร้อมๆ กับการพักผ่อนได้ ในช่วงตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ ของทุกปี

สำหรับระยะเวลา 4 เดือนนั้น ถือได้ว่าเป็นช่วงที่คึกที่สุดของภูเก็ตที่จะเก็บเกี่ยวผลประโยชน์จากนักท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมทางด้านภาพยนตร์ต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ ส่วนระยะเวลาที่เหลือหลังจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้กลับไปแล้วคือ ทำการปรับปรุง ซ่อมแซม อุปกรณ์ต่างๆ เพื่อให้พร้อมสำหรับการใช้งานในปีต่อไป รวมทั้งการเตรียมหาสิ่งใหม่ๆ ที่แปลกใหม่ไว้นำเสนอให้นักท่องเที่ยวด้วย เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซาก และจำเจกับของเดิมๆ ที่มีอยู่ เนื่องจากประเทศไทยเรามีความสามารถทางด้าน Post Production อยู่แล้ว

การบ่มเพาะบุคลากรด้านไอทีของ SIPA

ในช่วงที่ผ่านมา SIPA ได้ให้การสนับสนุน และส่งเสริมในหลายๆ กิจกรรม แต่ SIPA เองก็มียงบประมาณค่อนข้างจำกัด จึงไม่สามารถสนับสนุนและส่งเสริมได้ทุกกิจกรรม ซึ่งแต่ละกิจกรรมล้วนแต่เป็นโครงการที่ดี มีประโยชน์ต่อประเทศ ดังนั้นถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ ให้ความสำคัญและสนับสนุนตรงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ จะทำให้กิจกรรมนั้นเจริญเติบโตและสามารถเห็นผลงานที่ดีๆ เกิดขึ้นอย่างแน่นอน

สำหรับการพัฒนาบุคลากรทางด้านไอทีนั้น นับเป็นปัญหาที่แก้ไขค่อนข้างยาก เนื่องจากในช่วงที่ผ่านมาแม้มีการผลิตบุคลากรทางด้านนี้มาโดยตลอด แต่ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาดที่นับวันจะเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่ง SIPA มีการจัดอบรมให้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่ก่อนเข้ารับการอบรมจะมีการทดสอบความสามารถก่อน ทั้งนี้เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีคุณภาพก่อนเข้าสู่อุตสาหกรรมด้านนี้

ในส่วนของผู้ประกอบการ SIPA มีศูนย์บ่มเพาะอยู่ทั่วประเทศ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ ขอนแก่น ภูเก็ต โดยร่วมมือกับมหาวิทยาลัยต่างๆ เช่น ที่เชียงใหม่ทำงานร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ และดำเนินการอบรมไปแล้วหลายรุ่น แต่ยังมีผู้อบรมบางส่วนที่ยังไม่สามารถเป็นผู้ประกอบการได้ เนื่องจากติดขัดในปัญหาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขของบีไอไอทีที่ต้องลงทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 1 ล้านบาทนั้น ควรปรับเงื่อนไขให้เหลือเพียง 5 แสนบาท ทั้งนี้เพื่อจะให้ผู้ประกอบการที่เป็น SMEs สามารถประกอบธุรกิจได้ ซึ่งจะทำให้เกิดซัพพลายเชนในภาคอุตสาหกรรมนี้มากขึ้น

การพัฒนาบุคลากรทางด้านไอทีนั้น แต่ละภูมิภาคจะมีความแตกต่างกันไปตามศักยภาพ และความพร้อมของแต่ละจังหวัด

โดยในปี 2552 ศูนย์บ่มเพาะฯ ทั่วประเทศ สามารถผลิตบุคลากรได้กว่า 1,000 คน แต่สามารถเป็นผู้ประกอบการได้ประมาณ 500 คน หรืออาจจะน้อยกว่านี้ และที่เหลือเข้าไปทำงานในส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งการอบรมดังกล่าวไม่ว่าทุกคนที่สำเร็จหลักสูตรนั้นๆ แล้ว จะสามารถออกมาเป็นผู้ประกอบการได้ทุกคน ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ ด้านด้วย

นอกจากนี้ SIPA ยังมีการจัดอบรมทางด้านคอมพิวเตอร์ให้กับเด็กและเยาวชน เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ และเป็นผู้ใช้ที่ดี ซึ่งที่ผ่านมาอบรมไปแล้วกว่า 1 หมื่นคน (ปี 2552 ประมาณ 5,000 คน และปี 2553 ตั้งเป้าไว้ประมาณ 6,000 - 7,000 คน) ส่วนผู้สูงอายุมีการจัดอบรมให้ความรู้ด้วยเช่นกัน โดยร่วมกับกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ศูนย์การเรียนรู้ของชุมชน และจังหวัดต่างๆ ในระดับภูมิภาค เช่น หนองคาย เชียงใหม่ อุบลราชธานี เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานในส่วนภูมิภาคนั้น SIPA จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากภาคีสมาชิกของจังหวัดต่างๆ ที่จะช่วยกันส่งเสริม เนื่องจากงบประมาณของ SIPA มีจำกัด แต่สิ่งที่ SIPA สามารถให้ได้อย่างเต็มที่คือ เรื่องขององค์ความรู้ต่างๆ ส่วนนโยบายของภาครัฐที่จะไปผลักดันนั้น คงต้องพึ่งพาหน่วยงานของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบีไอไอ เพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมนี้ในภูมิภาคมากขึ้น

ต้องเร่งผลิตและพัฒนาบุคลากรสู่ภูมิภาค

การพัฒนาบุคลากรทางด้านไอทีนั้น แต่ละภูมิภาคจะมีความแตกต่างกันไปตามศักยภาพและความพร้อมของแต่ละจังหวัด โดยเฉพาะภูเก็ตกับกรุงเทพฯ นั้นมีความคล้ายคลึงกัน ในส่วนที่เป็นเหมือนหน้าตาต่างประเทศของไทย เป็นแหล่งด้านการตลาด มีผู้คนนิยมมากันเป็นจำนวนมาก เนื่องจากการเดินทางสะดวกสบาย โดยกรุงเทพฯ มีสนามบินนานาชาติสุวรรณภูมิ และสนามบินนานาชาติในต่างจังหวัด

นอกจากนี้ไทยยังถือได้ว่าเป็นแหล่งที่มีความเหมาะสมในการอบรมขั้นสูง การคัดเลือกงาน รวมถึงการสร้างงานและรายได้

ในส่วนของศักยภาพในด้านสถานที่พักผ่อน ภูเก็ตและจังหวัดในฝั่งทะเลอันดามัน นับว่าเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง จึงทำให้ชาวต่างประเทศแถบยุโรปเหนือ มักนิยมมาพักผ่อนกันเป็นเวลานานหลายเดือน เนื่องจากในช่วงเวลานั้นประเทศในแถบยุโรปอากาศจะหนาวจัด

ส่วนเชียงใหม่ เป็นจังหวัดที่มีความแข็งแกร่งทางด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นศูนย์กลางของล้านนา และเป็นแหล่งรวมของวัฒนธรรมจากเชียงแสน แม่ฮ่องสอน ลาว พม่า ที่สามารถดึงความหลากหลายของผู้คนในภูมิภาคนั้น มาเป็นจุดเด่นเพื่อส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ ดังนั้นเชียงใหม่จึงมีบทบาทอย่างยิ่งในตลาดที่เน้นของสวยงาม ซึ่งมีเอกลักษณ์โดดเด่นแตกต่างจากภูมิภาคอื่นๆ เพราะเมืองเชียงใหม่และคนเชียงใหม่มีความเป็นศิลปินอยู่ในตัวอยู่แล้ว ปัจจุบันเชียงใหม่ยังเป็นแหล่งทางด้าน Digital Content และมีเชียงใหม่วูคเกิดขึ้นแล้ว รวมถึงมีชาวต่างชาติอยู่เป็นจำนวนมาก

สำหรับขอนแก่นนั้น โดยภาพรวมแล้วเป็นจังหวัดที่โดดเด่นในเรื่องของการศึกษา และยังมีอยู่ใกล้จังหวัดอื่นๆ ที่มีทรัพยากรทางด้านความรู้เป็นจำนวนมาก รวมถึงทรัพยากรทางด้านต่างๆ ที่ราคาไม่สูง ซึ่งเรื่องที่ต้องเพิ่มให้กับภูมิภาคนี้คือ ทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ และเรื่องการตลาดเช่น อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม นครราชสีมา หนองคาย และยังเป็นภูมิภาคที่มีชาวต่างชาติอาศัยอยู่มากเช่นกัน

SIPA จะเร่งผลักดันในเรื่อง การลดการกำหนดเงินทุนของผู้ประกอบการที่ให้บริการ ส่งเสริมการลงทุนจาก 1 ล้านบาท เหลือ 5 แสนบาท

อย่างไรก็ตาม ยังมีจังหวัดและภูมิภาคอื่นๆ ที่น่าสนใจอีกหลายจุด เช่น พัทยา แหลมฉบัง ซึ่งจะมีวิธีการดำเนินงานอย่างไรเพื่อจะสามารถเข้าไปยังนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อป้องกันและสร้างคิมานด์ของซอฟต์แวร์ให้กับอุตสาหกรรมหลักของประเทศ โดยอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์จะต้องเติบโตควบคู่ไปกับอุตสาหกรรมอื่นๆ ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นอุตสาหกรรมยานยนต์ ปีโตรเคมี ฯลฯ ซึ่ง SIPA ก็พยายามที่จะเข้าไปเชื่อมโยงกับคิมานด์ของประเทศ เพื่อตอบสนองก่อนนโยบายต่างๆ

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีการผลิตสินค้าไทย เพื่อการส่งออกอีกด้วย ซึ่งนับได้ว่าดำเนินการมาก่อนประเทศใดๆ ในทวีปเอเชีย โดยสินค้าที่มีชื่อเสียง

ของไทยคือ หน้ากากโขน เดิมนิยมมอบให้เป็นของขวัญที่ระลึกกับแขกบ้านแขกเมือง และหลายคนคิดว่าหน้ากากดังกล่าวมีเพียง 2 -3 แบบเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงมีมากกว่านั้น แยกเป็น หัวยักษ์ มีประมาณ 30 หัว หัวลิงประมาณ 30 หัว และอื่นๆ ทั้งนี้แต่ละหัวจะมีความแตกต่างกันทั้งรูปทรง สี รวมถึงมีพระ นางอีกเป็นจำนวนมาก

จะมีวิธีการอย่างไรที่จะให้นวัตกรรมทางด้านนี้ของคนไทย มีโอกาสเผยแพร่ได้มากขึ้น ซึ่งของบางอย่างสามารถดัดแปลงหรือตกแต่งเป็นของที่ระลึกได้ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมแต่ละประเภทต่อไป

ภาครัฐกับการสนับสนุนซอฟต์แวร์ไทย

SIPA จะเร่งผลักดันในเรื่องการกำหนดขนาดการลงทุนขั้นต่ำในการขอรับการส่งเสริมการลงทุนจาก 1 ล้านบาท เหลือ 5 แสนบาทแล้ว อีกนโยบายหนึ่งที่จะดำเนินการคือ นโยบายการใช้ซอฟต์แวร์ของไทย จะดำเนินการอย่างไรให้ผู้ประกอบการโดยเฉพาะภาครัฐ หากจะซื้อซอฟต์แวร์ ขอให้ซื้อของไทยก่อน โดยเบื้องต้นควรศึกษาว่าซอฟต์แวร์ไทยสามารถทำอะไรได้บ้าง จากนั้นจึงมากำหนดข้อจำกัดต่างๆ เพื่อให้ตรงกับความต้องการต่อไป

นอกจากนี้จะดำเนินการอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ ที่จะทำให้ผู้ที่มีหน้าที่ดังกล่าวเข้าใจถึงวิธีการในการพัฒนาซอฟต์แวร์ เพราะไม่มีซอฟต์แวร์ตัวใดที่ผลิตออกมาแล้วสามารถใช้งานได้เต็มที่ร้อยเปอร์เซ็นต์ ทุกตัวต้องมีการแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้เข้ากับงานนั้นๆ อยู่เสมอ ซึ่งตามหลักการที่ถูกต้องในการจัดซื้อนั้น เริ่มแรกควรจะมีการออกแบบก่อนโดยมีค่าออกแบบด้วย เหมือนการสร้างอาคารที่ต้องมีวิศวกรออกแบบ ทั้งนี้เพื่อจะให้ระบบดังกล่าวเป็นระบบที่มีความสมบูรณ์ที่สุด และเหมาะสมกับการใช้งานในแต่ละสถานที่

ในช่วงที่ผ่านมา ส่วนใหญ่จะไม่มีการออกแบบก่อน จึงทำให้ระบบการตรวจรับงานไม่ผ่าน เนื่องจากผู้ที่เข้าร่วมเสนอราคาก็ไม่ทราบว่าต้นทุนเป็นเท่าใดจึงไม่สามารถคำนวณออกมาได้ เพราะข้อมูลประกอบหลักๆ ไม่มีความชัดเจน ทำให้ผู้ประกอบการโดยเฉพาะรายเล็กไม่สามารถดำเนินการในส่วนนี้ได้ ก็ต้องล้มเลิกกิจการไป

หากเป็นไปได้ภาครัฐต้องเข้าไปช่วยเหลือในจุดนี้ โดยการปรับกลไกต่างๆ ให้เป็นระบบมากขึ้น อาจออกเป็นมติคณะรัฐมนตรี เพื่อจะได้แก้ไขให้ถูกต้องต่อไป ซึ่งในส่วนนี้ SIPA สามารถช่วยเหลือได้ว่า จะตรวจรับเรื่องซอฟต์แวร์อย่างไร การพัฒนาซอฟต์แวร์ของภาครัฐควรมีขั้นตอน โครงสร้างอย่างไร เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ ยิ่งถ้าบีโอไอช่วยสนับสนุนส่งเสริมในการผลักดันให้เข้าคณะรัฐมนตรีได้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการมาก

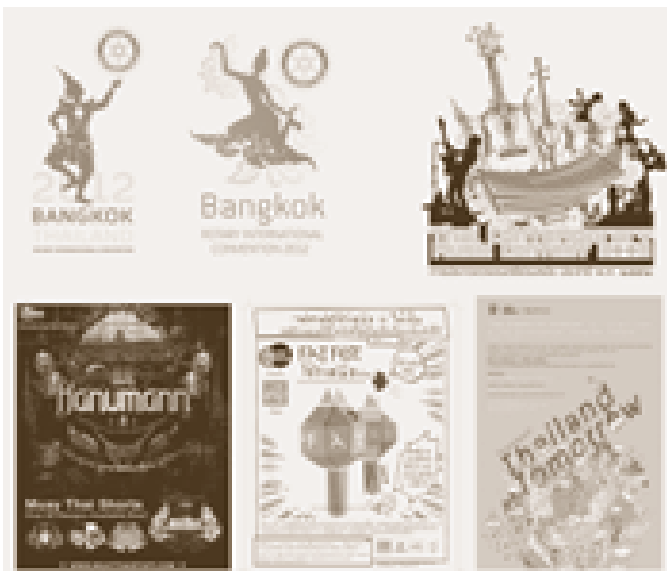
บีโอไอต้องพร้อมที่จะช่วยเหลือ

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ต้องมีความพร้อมที่จะให้บริการในค่านี้อย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการให้บีโอไอมีแนวทางหรือนโยบายที่ชัดเจนในการสนับสนุนผู้ที่เข้ามาลงทุนในค่านี้อย่างไร และสามารถจะดำเนินการได้หรือไม่ โดยเอื้อกฎระเบียบให้ช่างต่างค้าวมารู้จักและทำงานในไทยปีละประมาณ 4 เดือน ในช่วงเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ แต่ขออนุญาตเพียงครั้งเดียวสามารถเข้าออกได้เป็นเวลา 10 ปี

หากภาครัฐและบีโอไอมีนโยบายที่เด่นชัดหรือเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริง จะทำให้คนกลุ่มนี้เข้ามาในประเทศไทยมากขึ้น เนื่องจากปกติก็เข้ามาท่องเที่ยวอยู่แล้ว แต่ถ้าสามารถซื้อคอนโดมิเนียม หรือเช่าสถานที่สำหรับการทำ Post Production และอื่นๆ ได้ อาจมีผลงานร่วมกับบริษัทผลิตภาพยนตร์ของไทย เช่น กันตนา สหมงคลฟิล์ม ฯลฯ ซึ่งชาวต่างชาติในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่เป็นคนดี มีความรู้ความสามารถ และร่ำรวย ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาเราอาจยังมองข้ามไป การเข้ามาพักในเมืองไทย 4 เดือนต่อปีนั้นสามารถสร้างรายได้เข้าประเทศได้เป็นจำนวนมาก จากนั้นเขาจะกลับประเทศเนื่องจากตลาดของเขาอยู่ในต่างประเทศ

อย่างไรก็ตาม หากสามารถออกใบอนุญาต หรือหนังสืออนุญาตให้กับชาวต่างชาติกลุ่มนี้เป็นเวลา 10 ปี ตรงนี้จะถือว่าได้ว่าเป็นนวัตกรรมในการส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบของ Creative Economy ยิ่งถ้าเราดำเนินการตรงนี้ได้เร็ว จะทำให้คนที่สนใจเข้ามาใช้บริการกันมากขึ้น เนื่องจากหลายๆ คนมาอยู่แล้ว แต่ที่ผ่านมาก็เข้ามาเพื่อการพักผ่อนเท่านั้น ไม่สามารถทำงานอื่นๆ ควบคู่ไปได้ เพราะมีข้อจำกัดหลายประการจากนโยบายของภาครัฐ

ดังนั้นหากจะดำเนินการส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านนี้อย่างจริงจัง ควรต้องพิจารณาข้อกำหนดหรือนโยบายต่างๆ เพื่อให้สนองตอบต่อความต้องการของคนกลุ่มนี้ ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยได้ประโยชน์มากยิ่งขึ้น ทั้งทางด้านการสร้างงาน รายได้ อาชีพ และยังสามารถนำเงินตราต่างประเทศได้อีกเป็นจำนวนมาก คิดว่าจะให้ประเทศอื่นๆ นำความคิดนี้ไปดำเนินการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเริ่มหรือรุกเพื่อหาวิธีการหรือจุดดึงดูดที่จะทำอย่างไรให้คนกลุ่มนี้ เมื่อกลับไปแล้วปีต่อๆ ไป ก็ยังต้องกลับมาประเทศไทยอีก

ธุรกิจที่เหมาะสมกับคนไทยมากที่สุดคือ ธุรกิจที่ใช้ความคิดรวดเร็ว อย่างเช่น ธุรกิจด้านการให้บริการ และอุตสาหกรรมทางด้าน Digital Content

คนไทยเหมาะกับซอฟต์แวร์ดาวเด่น

โดยรวมมองว่าคนไทยมีจุดเด่นทางด้านงานบริการ ดังนั้นถ้าสามารถนำจุดเด่นตรงนี้มาพัฒนาต่อยอด จะทำให้ประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและสนใจของนานาประเทศได้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากคนไทยเป็นคนที่มีความเอื้ออาทร ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ต่างจากประเทศอื่นๆ

ดังนั้นคนไทยจะต้องรักษาเอกลักษณ์นี้ไว้ เพื่อไม่ให้ความเป็นไทยสูญหายไป และคนไทยยังเป็นคนที่ชอบความสนุกสนาน ไม่คิดเรื่องอะไรที่ซับซ้อนเกินไป หรือคิดอะไรนานๆ เพราะฉะนั้นธุรกิจที่เหมาะสมกับคนไทยมากที่สุดคือ ธุรกิจที่ใช้ความคิดรวดเร็ว อย่างเช่น ธุรกิจด้านการให้บริการ และอุตสาหกรรมทางด้าน Digital Content ที่ไม่ต้องใช้เหตุผลมากแต่ใช้ความละเอียด สวยงาม ซึ่งเป็นเรื่องที่คนไทยมีความถนัดอยู่แล้ว จึงเหมาะสำหรับคนไทยและประเทศไทยที่สุด

การส่งเสริมการลงทุนใน ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

ในปี 2552 ที่ผ่านมานับว่ามีการเปลี่ยนแปลงของนโยบายส่งเสริมการลงทุน ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทยอย่างมาก ซึ่งส่งผลต่อการเชื่อมโยง และต่อยอดธุรกิจไปยังอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องต่างๆ อีกมากมาย

นโยบายส่งเสริมการลงทุนในกิจการอสังหาริมทรัพย์ สามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการลงทุนได้ 3 ประเภท คือ

1. นโยบายส่งเสริมการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เพื่อที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยหรือรายได้ปานกลาง
2. นโยบายส่งเสริมการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว
3. นโยบายส่งเสริมการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยง (Cluster) ของธุรกิจบริการ

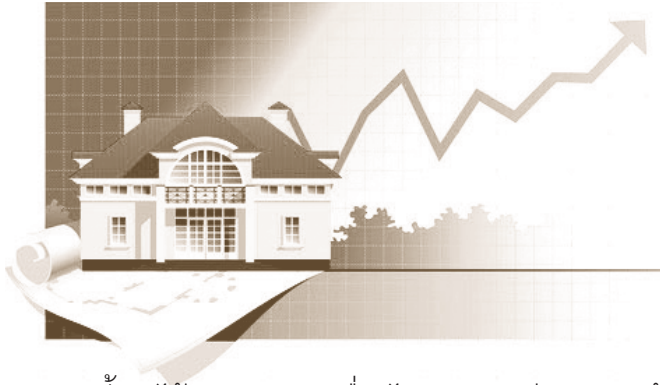
นโยบายส่งเสริมการลงทุนในกิจการที่อยู่อาศัย

ปีโอไอได้มีนโยบายในการให้การส่งเสริมฯ แก่กิจการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อย หรือรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี 2536 โดยกำหนดราคาขายไม่เกิน 600,000 บาท ต่อหน่วย สำหรับที่อยู่อาศัยทุกประเภทในทุกพื้นที่

ต่อมาภาคเอกชนได้ขอให้มีการปรับราคาขายขึ้น เนื่องจากต้นทุนค่าก่อสร้างและราคาที่ดินมีการปรับตัวสูงขึ้นว่าเท่าตัว ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถขอรับการส่งเสริมฯ ตามเกณฑ์ราคาเดิมได้ โดยเฉพาะในเขตเมืองหรือเขต 1 (กรุงเทพฯ และปริมณฑล)

เมื่อเดือนกรกฎาคม 2552 ปีโอไอจึงได้มีการพิจารณาปรับเกณฑ์ราคาที่อยู่อาศัยประเภทอาคารชุดซึ่งมีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 28 ตารางเมตร เป็นหน่วยละ 1 ล้านบาท เฉพาะในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล (เขต 1) โดยมุ่งหวังที่จะช่วยให้ผู้มีรายได้น้อยมีบ้านในเขตเมือง ลดภาระการเดินทาง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีทางเลือกในการเป็นเจ้าของที่อยู่อาศัยมากขึ้น และเป็นการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการสนใจในการลงทุนพัฒนาที่อยู่อาศัยในกลุ่มนี้

นอกจากนี้ ยังได้พิจารณาปรับเงื่อนไขราคาจำหน่ายสำหรับบ้านแถว (ทาวน์เฮ้าส์) หรือบ้านเดี่ยว เฉพาะในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล (เขต 1) ที่มีพื้นที่ใช้สอยไม่น้อยกว่า 70 ตารางเมตร เป็นหน่วยละ 1.2 ล้านบาท เพื่อเป็นการปรับปรุงเงื่อนไขให้เข้ากับสภาพการณ์ปัจจุบัน และทำให้ผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลางมีทางเลือกมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้กระทบ

ฐานการเก็บภาษีของรัฐมากนัก จึงปรับเงื่อนไขและราคาจำหน่ายเฉพาะในเขต 1

ส่วนที่อยู่อาศัยในเขต 2 และเขต 3 (นอกเหนือจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล) ในขณะนี้ยังไม่จำเป็นต้องปรับเงื่อนไขราคาจำหน่าย เพราะค่าที่ดินยังปรับสูงขึ้นน้อยกว่าเขต 1 ประกอบกับมีโครงการที่จำหน่ายบ้านในราคาไม่เกินหกแสนบาท ดำเนินการได้อยู่ทั่วไป ดังนั้นจึงยังคงเงื่อนไขและสิทธิประโยชน์สำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลางไว้ตามเดิมก่อน

ตารางเปรียบเทียบสิทธิประโยชน์ ก่อนและหลังการปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการลงทุนในกิจการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือรายได้ปานกลาง

รายละเอียด	เงื่อนไขเดิม	เงื่อนไขใหม่
ขนาดโครงการ	เขต 1 ต้องมีที่อยู่อาศัยไม่น้อยกว่า 150 หน่วย เขต 2 และ 3 ต้องมีที่อยู่อาศัยไม่น้อยกว่า 75 หน่วย	ต้องมีที่อยู่อาศัยไม่น้อยกว่า 50 หน่วยสำหรับทุกเขต
พื้นที่ใช้สอยขั้นต่ำต่อหน่วย	ไม่น้อยกว่า 31 ตารางเมตร	เขต 1 - อาคารชุดไม่น้อยกว่า 28 ตารางเมตร - บ้านแถว/บ้านเดี่ยว ไม่น้อยกว่า 70 ตารางเมตร เขต 2 และ 3 พื้นที่ไม่น้อยกว่า 31 ตารางเมตร
ราคาจำหน่ายต่อหน่วย (รวมค่าที่ดิน)	ไม่เกิน 600,000 บาท	เขต 1 - อาคารชุด ไม่เกิน 1 ล้านบาท - บ้านแถว/บ้านเดี่ยว ไม่เกิน 1.2 ล้านบาท เขต 2 และ 3 ไม่เกิน 600,000 บาท
สิทธิและประโยชน์		เขต 1 และ 2 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปี เขต 3 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี

หมายเหตุ *

- เขต 1 หมายถึง กรุงเทพฯ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
 เขต 2 หมายถึง กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ภูเก็ต ระยอง ราชบุรี สมุทรสงคราม สระบุรี สุพรรณบุรี และอ่างทอง
 เขต 3 หมายถึง พื้นที่ใน 58 จังหวัดที่เหลือ

เพียงช่วงเวลา 6 เดือน หลังจากมีการประกาศใช้นโยบายใหม่ มีโครงการยื่นขอรับการส่งเสริมการลงทุน 46 โครงการ เป็นมูลค่า 3,843.63 ล้านบาท คิดเป็นจำนวนที่อยู่ 13,250 หน่วย

ผลจากการปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการลงทุนในกิจการที่อยู่อาศัยฯ ได้รับการตอบรับจากนักลงทุนเป็นอย่างดีเห็นได้จากเพียงช่วงเวลา 6 เดือน หลังจากมีการประกาศใช้นโยบายมีโครงการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ จำนวน 46 โครงการ เป็นมูลค่าเงินลงทุนทั้งสิ้นเท่ากับ 3,843.63 ล้านบาท คิดเป็นจำนวนที่อยู่อาศัยจำนวน 13,250 หน่วย

โดยในจำนวนนี้ได้รับการส่งเสริมฯ แล้วจำนวน 32 โครงการ มูลค่าเงินลงทุนทั้งสิ้นเท่ากับ 2,378.6 ล้านบาท คิดเป็นที่อยู่อาศัยจำนวน 8,550 หน่วย

ตารางจำแนกโครงการที่ขอรับการส่งเสริมฯ ตามประเภทที่อยู่อาศัย และเขตที่ตั้ง

เขต	จังหวัด	จำนวน (โครงการ)	อาคารชุด (หน่วย)	บ้านแถว (หน่วย)
1	กรุงเทพฯ	16	5,149	698
	นครปฐม	2	-	607
	นนทบุรี	8	75	1,542
	ปทุมธานี	10	74	2,281
	สมุทรปราการ	6	68	1,553
	สมุทรสาคร	3	-	1,113
2	ฉะเชิงเทรา	1	-	90
รวม		46	5,366	7,884

นักลงทุนที่สนใจจะขอรับการส่งเสริมฯ ในกิจการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง สามารถศึกษาเงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ใหม่ได้ จากประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 10/2552

นอกจากนั้น ควรศึกษาแนวทางการให้ส่งเสริมจากประกาศคำสั่งฯ เกี่ยวกับการปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการลงทุน แก่กิจการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง ปี 2552 http://www.boi.go.th/thai/download/law_regulations/599/c5_2552.pdf และคำสั่งฯ เกี่ยวกับรายงานความหมายเงินลงทุนในกิจการประเภทพัฒนาที่ดิน และกิจการประเภทสร้างที่อยู่อาศัย

มาตรการภาษีของภาครัฐอื่นๆ

ในปี 2552 นอกจากมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่มีส่วนช่วยกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์แล้ว ยังมีมาตรการภาษีของภาครัฐอื่นๆ อีก ได้แก่

- มาตรการลดภาษีธุรกิจเฉพาะจากเดิมร้อยละ 3.3 ปัจจุบันร้อยละ 0.11 (ส่งผลให้ผู้ประกอบการได้ประโยชน์)
- มาตรการลดค่าธรรมเนียมการโอน จากเดิมร้อยละ 2.0 ปัจจุบันร้อยละ 0.01 (ส่งผลให้ผู้ประกอบการและผู้ซื้อที่อยู่อาศัยได้ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย)
- มาตรการค่าจคจําองการโอนที่เดิมลดร้อยละ 1.0 ปัจจุบันร้อยละ 0.01 (ส่งผลให้ผู้ซื้อที่อยู่อาศัยได้รับประโยชน์อย่างชัดเจน)

โดยมาตรการดังกล่าวมีผลมาตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม 2551 และจะหมดอายุลงในวันที่ 28 มีนาคม 2553

นอกจากนั้นยังมีมาตรการกระตุ้นอสังหาริมทรัพย์ โดยให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ซื้อบ้านได้รับสิทธิ ในการนำค่าใช้จ่ายในการกู้เพื่อซื้อที่อยู่อาศัยไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้เพิ่มขึ้น ซึ่งโดยรวมแล้วคาดว่าจะ เป็นผลดีต่อทั้งผู้ประกอบการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และผู้บริโภคที่มีความพร้อมทางด้านการเงินและมีความต้องการซื้อที่อยู่อาศัย

นโยบายส่งเสริมอสังหาริมทรัพย์ด้านการท่องเที่ยว

ปีโอไอได้ให้การส่งเสริมการลงทุน ในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว และกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว โดยมีประเภทที่ให้การส่งเสริมฯ ในปัจจุบัน ได้แก่

กิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	กิจกรรมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
<ul style="list-style-type: none"> • กิจกรรมสวนสนุก • กิจกรรมศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรม หรือศูนย์ศิลปหัตถกรรม • กิจกรรมอุทยานสัตว์น้ำ • กิจกรรมสนามแข่งขันทยานยนต์ 	<ul style="list-style-type: none"> • กิจกรรมหอประชุมขนาดใหญ่ • กิจกรรมศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ • กิจกรรมโรงแรม • กิจกรรมบ้านพักและศูนย์สวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ • กิจกรรมศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ

หมายเหตุ ยังมีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบอื่นนอกเหนือจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ สามารถศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 10/2552

ตั้งแต่ปี 2543 - เดือนตุลาคม 2552 (ก่อนหน้ามีการปรับปรุงเงื่อนไขและสิทธิประโยชน์) มีโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในกิจการดังกล่าว ดังนี้

ประเภทกิจการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	จำนวน (โครงการ)	ประเภทกิจการเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว	จำนวน (โครงการ)
กิจกรรมสวนสนุก	-	กิจกรรมหอประชุมขนาดใหญ่	3
กิจกรรมศูนย์แสดงศิลปวัฒนธรรม หรือศูนย์ศิลปหัตถกรรม	1	กิจกรรมศูนย์แสดงสินค้านานาชาติ	-
กิจกรรมอุทยานสัตว์น้ำ	2	กิจกรรมโรงแรม *	54
กิจกรรมสนามแข่งขันทยานยนต์	-	กิจกรรมบ้านพักและศูนย์สวัสดิการแก่ผู้สูงอายุ	7
		กิจกรรมศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ	3

หมายเหตุ * ผู้ได้รับการส่งเสริมฯ ในกิจการโรงแรมจำนวน 32 ราย เป็นโครงการที่ได้รับการส่งเสริมฯ ตามนโยบายฟื้นฟูกิจการที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติสึนามิ

จากสถิติข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีจำนวนผู้ได้รับการส่งเสริมฯ น้อยมาก เนื่องจากมีการกำหนดเงื่อนไขการให้การส่งเสริมฯ ทั้งจากขนาดการลงทุน และพื้นที่ขั้นต่ำ นอกจากนี้สถิติประโยชน์ทางด้านภาษีอากรอาจยังไม่เป็นที่สนใจแก่นักลงทุนมากนัก โดยสถิติและประโยชน์จะเป็นไปตามเขตที่ตั้งตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2543 โดยสรุป คือ

- อารขาเข้าเครื่องจักร
 - เขต 1 และ 2 ลดหย่อนอากรขาเข้าเครื่องจักร กึ่งหนึ่ง
 - เขต 3 ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร
- ภาษีเงินได้นิติบุคคล
 - เขต 1 ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล
 - เขต 2 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปี
 - เขต 3 ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี

ยกเว้นกิจการโรงแรมโครงการที่ตั้งในเขต 1 หรือเขต 2 รวมทั้งอำเภอภาคใหญ่ จังหวัดสงขลา และอำเภอเมืองเชียงใหม่ ให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากรเท่านั้น

โครงการที่ตั้งในเขต 3 จะได้รับสิทธิและประโยชน์ด้านภาษีเฉพาะการยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร ยกเว้นโครงการที่ตั้งในจังหวัดคาบสมันธุ์ นครพนม นราธิวาส น่าน บุรีรัมย์ ปัตตานี พะเยาแพร่ มหาสารคาม ยโสธร ยะลา ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สตูล สุรินทร์ หนองบัวลำภู ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุครธานี และอำนาจเจริญ จะได้รับการยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี

กิจการโรงแรมเป็นกิจการประเภทเดียว ที่มาตรการด้านภาษีไม่มีผล ต่อการตัดสินใจลงทุนมากนัก แต่ยังได้รับความสนใจจากนักลงทุนมาก

จากสถิติการให้การส่งเสริมฯ ที่ผ่านมา กิจการโรงแรมเป็นกิจการประเภทเดียวที่เรียกได้ว่า มาตรการด้านภาษีไม่ได้มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนมากนัก เห็นได้จากนโยบายส่งเสริมการลงทุนที่ใช้มาตรการที่ไม่เกี่ยวข้องกับภาษีเป็นหลัก เช่น การอนุญาตให้คนต่างด้าวถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน เพื่อประกอบธุรกิจที่ได้รับการส่งเสริมฯ แต่กิจการโรงแรมก็ยังคงได้รับความสนใจจากนักลงทุนมาก

นอกเหนือจากมาตรการส่งเสริมการลงทุน สิ่งสำคัญที่ดึงดูดการลงทุนได้อีกประการหนึ่ง เห็นจะเป็นศักยภาพของทรัพยากร และแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่สวยงามของประเทศไทย ที่ยังเป็นจุดขายสำคัญนั่นเอง

เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ไม่จำเป็นต้องใช้มาตรการทางภาษี กระตุ้นให้เกิดการลงทุนของนักลงทุนข้ามชาติในกิจการโรงแรม เนื่องจากกิจการโรงแรมเป็นกิจการต้องห้าม สำหรับผู้ประกอบการต่างด้าวในบัญชีสามของ พ.ร.บ. การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดังนั้น บริษัทที่ถือหุ้นโดยต่างชาติข้างมากหากไม่ได้รับการ

ส่งเสริมฯ จะไม่สามารถดำเนินธุรกิจได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมทะเบียนการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หรือถึงแม้ผู้ประกอบการต่างด้าว จะได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการฯ ดังกล่าวโดยตรง ก็จะไม่สามารถถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินได้ คงจะดำเนินธุรกิจได้เพียงในรูปแบบของการเช่าที่ดินระยะยาวเพื่อประกอบการเท่านั้น

เมื่อเดือนตุลาคม 2552 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้มีการพิจารณาทบทวนนโยบายส่งเสริมการลงทุนครั้งใหญ่ในรอบเกือบ 10 ปี มีทั้งการปรับปรุงเงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ของกิจการที่ให้การส่งเสริมฯ อยู่เดิม และการเพิ่มประเภทกิจการ

โดยกิจการท่องเที่ยวเป็นหนึ่งในหลายๆ ประเภทกิจการที่ได้มีการปรับปรุงเงื่อนไข เพื่อให้เอื้อต่อการลงทุนมากขึ้น และปรับเพิ่มสิทธิประโยชน์ทางภาษี โดยสรุปเงื่อนไขของกิจการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว เดิมจะมีการกำหนดกรอบการลงทุนทั้งขนาดการลงทุนขั้นต่ำ และขนาดพื้นที่ของโครงการ แต่ในการทบทวนนโยบายส่งเสริมการลงทุนครั้งนี้ ได้มีการผ่อนปรนเงื่อนไขเกี่ยวกับขนาดพื้นที่ของโครงการไปเกือบหมด คงไว้แต่ขนาดการลงทุนขั้นต่ำในบางประเภทกิจการเท่านั้น นอกจากนั้นยังได้ปรับเพิ่มสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรเป็น

- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร **ทุกเขต**
- ภาษีเงินได้นิติบุคคล
 - เขต 1 ให้ได้รับยกเว้น 3 ปี
 - เขต 2 ให้ได้รับยกเว้น 5 ปี
 - เขต 3 ให้ได้รับยกเว้น 8 ปี

ผลจากการปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการลงทุน

เพียงแค่ช่วง 3 เดือน หลังจากมีการปรับปรุงนโยบายในกิจการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว มีผู้ประกอบการยื่นขอรับการส่งเสริมฯ จำนวน 5 โครงการ มูลค่าการลงทุนกว่า 2,500 ล้านบาท เป็นกิจการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ได้แก่

- สวนน้ำขนาดใหญ่ 2 ราย ตั้งที่ จังหวัดภูเก็ต และชลบุรี
- พิพิธภัณฑ์แสดงหุ่นขี้ผึ้ง 2 ราย ตั้งที่ กรุงเทพฯ และชลบุรี
- กิจการที่จอดเรือท่องเที่ยว 1 ราย ที่จังหวัดภูเก็ต

นับว่าการปรับปรุงมาตรการดังกล่าว สามารถกระตุ้นผู้ประกอบการได้เป็นอย่างดี และน่าจะส่งผลเป็นปัจจัยบวกให้สถานการณ์ท่องเที่ยวของประเทศไทย เนื่องจากมีจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

นโยบายส่งเสริมอสังหาริมทรัพย์ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยง (Cluster) ของธุรกิจบริการ

นโยบายส่งเสริมการลงทุนในกิจการเขตอุตสาหกรรม เป็นอีกหนึ่งประเภทกิจการที่เพิ่มขึ้นจากการปรับปรุงนโยบายส่งเสริมการลงทุนเมื่อเดือนตุลาคม 2552 ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับการที่นิคมอุตสาหกรรมได้ประกาศจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมบริการ

ทั้งนี้ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้กำหนดเงื่อนไขและสิทธิประโยชน์ไว้ดังนี้

เงื่อนไข

1. จะต้องมิตินขนาดไม่น้อยกว่า 500 ไร่
2. มีพื้นที่สำหรับประกอบการกิจการโรงงานไม่เกินร้อยละ 10 ของพื้นที่โครงการ
3. จะต้องจัดให้มีระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก ตามที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกำหนด

สิทธิและประโยชน์

ให้ได้รับตามหลักเกณฑ์ประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 1/2543 ลงวันที่ 1 สิงหาคม 2543

เขตอุตสาหกรรมบริการ

เขตอุตสาหกรรมบริการ คืออะไร และกิจการใดบ้างสามารถเข้าไปตั้งในเขตอุตสาหกรรมบริการได้บ้าง

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ได้มีประกาศที่ 100/2551 เรื่อง ประเภทกิจการการบริการที่อนุญาตให้ประกอบในนิคมอุตสาหกรรมบริการกำหนดประเภทกิจการการบริการที่อนุญาตให้ประกอบในนิคมอุตสาหกรรมบริการไว้ ดังต่อไปนี้

1. กิจการซื้อมาและขายไปของสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าที่ใช้ในการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม
2. กิจการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการ (Logistics) และห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chains) เช่น คลังสินค้า สถานีขนส่งสินค้า และศูนย์กระจายสินค้า เป็นต้น
3. กิจการเกี่ยวกับการแสดงสินค้า นิทรรศการ และศูนย์การประชุมสัมมนา
4. กิจการให้บริการซ่อมแซม บำรุงรักษา และบริการทางวิศวกรรม
5. กิจการบริการวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับกิจการอุตสาหกรรม
6. กิจการบริการโทรคมนาคม (Telecommunication Service) การบริการทางระบบคอมพิวเตอร์ (Computer Service) การบริการด้านข้อมูลสารสนเทศ (Information Service) การบริการทางมัลติมีเดีย (Multimedia Service) และการผลิตและบริการด้านสื่อสารและบันเทิง (Documentary & Entertainment Media Service)
7. กิจการบริการทางสุขภาพและอนามัย เช่น โรงพยาบาล สถานพยาบาล ศูนย์พัฒนาสุขภาพแบบครบวงจร ศูนย์พักผ่อนและพัฒนาการท่องเที่ยว และศูนย์ดูแลสุขภาพ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะทางร่างกาย เป็นต้น
8. กิจการบริการด้านการศึกษา เช่น สถาบันการศึกษา และ

**ในอีก 5 ปีข้างหน้า
เขตอุตสาหกรรมบริการน่าจะเติบโต
ไม่น้อยกว่าร้อยละ 20
หรือมีพื้นที่เพิ่มเป็น 16,000 ไร่**

ศูนย์ฝึกอบรม เป็นต้น

9. กิจการการบริการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ปัจจุบันมีผู้ขอรับการส่งเสริมฯ ในกิจการดังกล่าวแล้ว 2 ราย ทั้งนี้ การนิคมอุตสาหกรรมคาดว่า การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมบริการมาทดแทนอุตสาหกรรมทั่วไป เนื่องจากกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไปให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยตั้งเป้าหมายว่าในอีก 5 ปีข้างหน้า นับจากปี 2553 เขตอุตสาหกรรมบริการน่าจะเติบโตไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 หรือมีพื้นที่สำหรับนิคมอุตสาหกรรมบริการเพิ่มเป็น 16,000 ไร่

อนึ่ง การพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมบริการของเอกชนนั้น ปัจจุบันมีนิคมอุตสาหกรรมบริการที่ดำเนินการแล้ว คือ "ไทยคอมอนิตี" ของบริษัทเพชรไทยพัฒนา จำกัด ในเครือโอพารกรู๊ป ตั้งอยู่ในอำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ขนาดพื้นที่รวมทั้งโครงการกว่า 37,000 ไร่ ส่วนบริษัทเมืองริสอร์ทชะอำ จำกัด หรือ ทีซีซี ของนายเจริญ สิริวัฒนภักดี ซึ่งเคยเสนอโครงการตั้งนิคมอุตสาหกรรมบริการต่อ กนอ. เมื่อต้นปี 2552 ด้วยพื้นที่ 13,335 ไร่ ขณะนี้ยังอยู่ระหว่างการศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับรายงานผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งเชื่อว่าในปี 2553 นี้ จะเริ่มดำเนินการก่อสร้างเฟสแรกและมีพัฒนาพื้นที่เข้าร่วมกับ กนอ. ได้ประมาณ 3,000 ไร่

ประเทศไทยในเวที โลจิสติกส์โลก

ระหว่างความฝันกับความเป็นจริง

แต่เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพโลจิสติกส์ของไทยในแต่ละด้าน เทียบกับประเทศอื่นทั้งในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก และในระดับโลกแล้ว จะเห็นได้ว่าเป้าหมายที่จะเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ในภูมิภาคนี้ ยังห่างไกลจากความเป็นจริงอยู่มาก

ธุรกิจขนส่งทางอากาศ

การบินไทยเป็นอันดับที่ 24 ของโลก

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีปริมาณการขนส่งสินค้าทางอากาศในปี 2551 ปริมาณ 2,292 ล้านตัน-กิโลเมตร นับเป็นผู้ประกอบการขนส่งทางอากาศใหญ่อันดับที่ 24 ของโลก และเป็นอันดับที่ 3 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากสายการบิน สิงคโปร์แอร์ไลน์สและสายการบิน มาเลเซียแอร์ไลน์ส ทั้งนี้ อันดับในด้านการขนส่งสินค้าทางอากาศของการบินไทย ลดลงจากอันดับที่ 22 ของโลกในปี 2545 เป็นอันดับที่ 24 ในปี 2550

รัฐบาลไทยทุกชุดในรอบสิบปีที่ผ่านมา ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบโลจิสติกส์เป็นอย่างมาก โดยได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่าจะพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์อย่างบูรณาการ เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ในภูมิภาค

อันดับในด้านขนส่งสินค้าทางอากาศของการบินไทย ลดลงจากอันดับที่ 22 ของโลกในปี 2545 เป็นอันดับที่ 24 ในปี 2550

ธุรกิจขนส่งทางอากาศของการบินไทยใช้พื้นที่ระวางใต้ท้องเครื่องบินโดยสาร (Belly) เป็นหลัก โดยยังไม่มีเครื่องบินแบบ Freighter ซึ่งออกแบบสำหรับขนส่งสินค้าเป็นการเฉพาะ ทำให้เสียเปรียบคู่แข่งกันจากการประเมินปริมาณสินค้าส่งออกและนำเข้าปี 2551 จากเมืองไทยไปยังปลายทางในต่างประเทศ พบว่าการบินไทยรับสินค้าได้เพียงร้อยละ 25 ของทั้งหมด ส่วนที่เหลือเป็นของสายการบินต่างชาติอื่นๆ

แม้ว่าการบินไทยมีแผนที่จะแยกธุรกิจขนส่งทางอากาศมาเป็นบริษัทอิสระ พร้อมจะจัดซื้อเครื่องบินขนส่งสินค้าแบบ Freighter มานานเกินกว่า 10 ปีแล้ว แต่การดำเนินการในช่วงที่ผ่านมาไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้ ในปัจจุบันจึงได้รู้แผนที่จะจัดซื้อเครื่องบินแบบ Freighter อีกครั้งหนึ่ง โดยกำหนดเป้าหมายเส้นทางบินข้ามทวีปเข้ายุโรป ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา และอื่นๆ เพื่อเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าจากตลาดใหญ่ในจีน ญี่ปุ่น ฯลฯ เข้าไปยังทวีปปลายทางเหล่านี้ สำหรับเส้นทางบินในทวีปเอเชียไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องบินแบบ Frighter เนื่องจากสามารถใช้ฝูงบินโบอิง B747-400 ซึ่งใต้ท้องเครื่องบินมีพื้นที่สามารถรองรับการขนส่งสินค้าจำนวนมาก

อันดับสายการบินที่ขนส่งสินค้ามากที่สุดในโลกปี 2551

อันดับโลก	สายการบิน	ประเทศ	ปริมาณขนถ่ายสินค้า (ล้านตัน - กิโลเมตร)
1	FedEx Express	สหรัฐฯ	26,122
2	UPS	สหรัฐฯ	16,977
3	Korean Air	เกาหลีใต้	8,890
4	Cathay Pacific	ฮ่องกง	8,245
5	Lufthansa	เยอรมนี	8,206
6	Singapore Airlines	สิงคโปร์	7,486
7	Air France	ฝรั่งเศส	6,820
8	Cargolux	ลักเซมเบิร์ก	6,334
9	Emirates	สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	5,313
10	China Airlines	ไต้หวัน	5,261

แหล่งข้อมูล : IATA

สำหรับความท้าทายสำคัญของกิจการขนส่งทางอากาศของการบินไทย คือ การถูกฟ้องร้องในต่างประเทศว่ากระทำผิดตามกฎหมายป้องกันการผูกขาด กล่าวคือ ในช่วงปี 2543 - 2549

การบินไทยและสายการบินอื่นๆ ได้รวมกลุ่มกันกำหนดค่าธรรมเนียมพิเศษเพื่อชดเชยค่าน้ำมัน (Fuel Surcharge) ค่าธรรมเนียมการเสี่ยงภัยสงคราม (War Risk Surcharge) และค่าธรรมเนียมอื่นๆ

ซึ่งผู้ฟ้องร้องว่าการรวมกลุ่มกันกำหนดค่าธรรมเนียมข้างต้นละเมิดต่อกฎหมายป้องกันการค้าที่ไม่เป็นธรรมของสหรัฐอเมริกา (Sherman Act) และกฎหมายประชาคมยุโรป (EU Law) ซึ่งหากแพ้คดี อาจถูกบังคับให้จ่ายค่าเสียหายจำนวนมาก

สุวรรณภูมิเป็นศูนย์โลอิสติกส์ทางอากาศอันดับ 20 ของโลก

ปัจจุบันประเทศต่างๆ ได้มีนโยบายส่งเสริมให้ท่าอากาศยานของตนเองเป็นศูนย์กลางการขนถ่ายสินค้าทางอากาศ เนื่องจากเหตุผลหลายประการ

ประการแรก ก่อให้เกิดการสร้างงานโดยตรง เป็นต้นว่า การจ้างงานในศูนย์โลอิสติกส์ การจ้างงานในท่าอากาศยาน ฯลฯ

ประการที่สอง เป็นการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจของประเทศ เนื่องจากเอื้ออำนวยให้ธุรกิจที่ต้องการขนส่งสินค้าเร่งด่วนมาตั้งกิจการในประเทศของตนเอง โดยเฉพาะบริเวณรอบท่าอากาศยานนั้นๆ

อันดับของท่าอากาศยานหลักของกรุงเทพฯ (ท่าอากาศยานดอนเมืองและท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) มีแนวโน้มลดลงตามลำดับ

จากสถิติปี 2551 ท่าอากาศยานเมมphisซึ่งเป็นฐานของสายการบินขนส่งสินค้า FedEx นับเป็นท่าอากาศยานที่มีปริมาณการขนถ่ายสินค้าทางอากาศมากที่สุดในโลก คือ 3,695,438 ตัน รองลงมา คือ ท่าอากาศยานเซี่ยงไฮ้ของฮ่องกง 3,660,901 ตัน ท่าอากาศยานนานาชาติผู้ตงของนครเซี่ยงไฮ้ 2,602,916 ตัน และท่าอากาศยานนานาชาติอินซอนของเกาหลีใต้ 2,423,717 ตัน ตามลำดับ

สำหรับท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีปริมาณขนถ่ายสินค้า 1,173,084 ตัน นับว่ามีปริมาณขนถ่ายสินค้ามากเป็นอันดับที่ 20 ของโลกและอันดับ 2 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากท่าอากาศยานซางไห่ของสิงคโปร์ ซึ่งอยู่ที่อันดับ 10 ของโลก

เป็นที่น่าสังเกตว่าอันดับของท่าอากาศยานหลักของกรุงเทพฯ (ท่าอากาศยานดอนเมืองและท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ) มีแนวโน้มลดลงตามลำดับ กล่าวคือ ในปี 2545 ท่าอากาศยานดอนเมืองมีปริมาณ

การขนถ่ายมากเป็นอันดับที่ 17 ของโลก ต่อมาในปี 2546 ได้ลดลง 2 อันดับเป็นอันดับที่ 19 ของโลก และอยู่ในอันดับนี้ คิดต่อมาจนถึงปี 2550 และได้ถูกลดอันดับมาเป็น 20 ของโลก ในปี 2551

การจัดอันดับท่าอากาศยานที่มีปริมาณการขนถ่ายสินค้ามากที่สุดในโลกในปี 2551

อันดับ	ท่าอากาศยาน	เมือง	ประเทศ	ปริมาณขนถ่ายสินค้า (ตัน)
1	ท่าอากาศยานนานาชาติเมมphis	เมมphis	สหรัฐฯ	3,695,438
2	ท่าอากาศยานนานาชาติเซี่ยงไฮ้ของฮ่องกง	ฮ่องกง	จีน	3,660,901
3	ท่าอากาศยานนานาชาติผู้ตง	เซี่ยงไฮ้	จีน	2,602,916
4	ท่าอากาศยานนานาชาติอินซอน	อินซอน	เกาหลีใต้	2,423,717
5	ท่าอากาศยานนานาชาติทีคสตีเวน	แอนซอเรจ	สหรัฐฯ	2,339,831
6	ท่าอากาศยานนานาชาติชาร์ลส์เดโกลล์	ปารีส	ฝรั่งเศส	2,280,050
7	ท่าอากาศยานนานาชาติแฟรงก์เฟิร์ต	แฟรงก์เฟิร์ต	เยอรมนี	2,111,031
8	ท่าอากาศยานนานาชาตินาริตะ	โตเกียว	ญี่ปุ่น	2,100,448
9	ท่าอากาศยานนานาชาติหลุยส์วิลล์	หลุยส์วิลล์	สหรัฐฯ	1,974,276
10	ท่าอากาศยานนานาชาติซางไห่	สิงคโปร์	สิงคโปร์	1,883,894
11	ท่าอากาศยานนานาชาติคูโบ	คูโบ	สหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์	1,824,992
12	ท่าอากาศยานนานาชาติไมอามี	ไมอามี	สหรัฐฯ	1,806,770
13	ท่าอากาศยานนานาชาติลอสแอนเจลิส	ลอสแอนเจลิส	สหรัฐฯ	1,629,525
14	ท่าอากาศยานนานาชาติชิฟโพล	อัมสเตอร์ดัม	เนเธอร์แลนด์	1,602,585
15	ท่าอากาศยานนานาชาติเคาหยวน	ไทเป	ไต้หวัน	1,493,120
16	ท่าอากาศยานนานาชาติฮีทโธรว์	ลอนดอน	สหราชอาณาจักร	1,486,260
17	ท่าอากาศยานนานาชาติ JFK	นิวยอร์ก	สหรัฐฯ	1,450,605
18	ท่าอากาศยานนานาชาติปักกิ่ง	ปักกิ่ง	จีน	1,365,768
19	ท่าอากาศยานนานาชาติโอแฮร์	ชิคาโก	สหรัฐฯ	1,332,123
20	ท่าอากาศยานนานาชาติสุวรรณภูมิ	กรุงเทพฯ	ไทย	1,173,084

แหล่งข้อมูล : Airport Council International

ท่าเรือแหลมฉบัง

ธุรกิจท่าเรือ

ท่าเรือแหลมฉบังติดอันดับที่ 18 ของโลก

ปัจจุบันประเทศไทยมีท่าเรือหลัก 2 แห่ง คือ ท่าเรือแหลมฉบัง และท่าเรือกรุงเทพ (คลองเตย) โดยเดิมท่าเรือกรุงเทพนับว่าเป็นท่าเรือหลักของประเทศไทย อย่างไรก็ตาม จากการที่ท่าเรือแหลมฉบังเปิดดำเนินการนับตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมา ได้มีปริมาณการขนถ่ายสินค้าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้แซงหน้าท่าเรือกรุงเทพนับตั้งแต่ปี 2540 เป็นต้นมา โดยสถิติล่าสุดเมื่อครั้งแรกของปี 2552 ท่าเรือแหลมฉบังมีปริมาณการขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์ 2.1 ล้าน TEU ขณะที่ท่าเรือกรุงเทพมีปริมาณการขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์ 0.6 ล้าน TEU

สำหรับการจัดอันดับของ Alphaliner Weekly Newsletter พบว่าในช่วงครั้งแรกปี 2552 ท่าเรือ PSA ของสิงคโปร์ มีปริมาณการขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์มากที่สุดในโลก คือ 12.2 ล้าน TEU โดยครองตำแหน่งอันดับ 1 ของโลก นับตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา รองลงมาคือ ท่าเรือเซี่ยงไฮ้ของจีน 11.6 ล้าน TEU ท่าเรือฮ่องกง 9.9 ล้าน TEU ท่าเรือเซินเจิ้นของจีน 8 ล้าน TEU และท่าเรือปูซานของเกาหลีใต้ 5.6 ล้าน TEU

ท่าเรือคลองเตย

การจัดอันดับท่าเรือที่มีปริมาณการขนถ่าย ตู้คอนเทนเนอร์มากที่สุดในโลกในช่วงครึ่งแรกของปี 2552

อันดับ	ท่าเรือ	ประเทศ	ปริมาณขนถ่าย (ล้าน TEU*)
1	PSA	สิงคโปร์	12.2
2	เซี่ยงไฮ้	จีน	11.6
3	ฮ่องกง	จีน	9.9
4	เซินเจิ้น	จีน	8.0
5	ปูซาน	เกาหลีใต้	5.6
6	ลอสแอนเจลิส	สหรัฐฯ	5.5
7	คูไบ	สหรัฐอเมริกาบริบทเอมิเรตส์	5.4
8	ชิงเต่า	จีน	5.1
9	กว่างโจว	จีน	5.1
10	นิงโป	จีน	4.6
11	รอตเตอร์ดัม	เนเธอร์แลนด์	4.6
12	เทียนจิน	จีน	4.1
13	เกาสง	ไต้หวัน	4.0
14	แอนต์เวิร์ป	เบลเยียม	3.6
15	แฮมเบิร์ก	เยอรมนี	3.6
16	คลัง	มาเลเซีย	3.3
17	คันทิงพาลิปัส	มาเลเซีย	2.7
18	แหลมฉบัง	ไทย	2.1
19	เบอร์เมน	เยอรมนี	2.1
20	เซี่ยะเหมิน	จีน	2.1

หมายเหตุ : *TEU = ตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 20 ฟุต จำนวน 1 ตู้

แหล่งข้อมูล : Alphaliner Weekly Newsletter

สำหรับท่าเรือแหลมฉบัง ซึ่งมีปริมาณขนถ่าย 2.1 ล้าน TEU ในช่วงครึ่งแรกของปี 2552 อยู่ที่อันดับ 18 ของโลก ปรับตัวดีขึ้น 1 อันดับ จากเดิมในปี 2551 เป็นอันดับ 19 ของโลก นอกจากนี้ มีปริมาณขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์มากเป็นอันดับที่ 4 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองจากท่าเรือ PSA ของสิงคโปร์ ท่าเรือคลังและท่าเรือคันทิงพาลิปัสของมาเลเซีย

จุดเด่นของท่าเรือแหลมฉบังของไทย คือ การบริหารจัดการเป็นในรูปแบบที่การทำเรือแห่งประเทศไทยให้สัมปทานในการบริหารพื้นที่ท่าเทียบเรือแก่ผู้ประกอบการเอกชนหลายราย โดยการทำเรือฯ มีหน้าที่ในการวางกฎระเบียบต่างๆ ตลอดจนเป็นผู้กำหนดโครงสร้างอัตราค่าภาระและอัตราขั้นสูงสุดของค่าภาระสำหรับบริการต่างๆ ซึ่งผู้ประกอบการจะเรียกเก็บได้ไม่เกินอัตราขั้นสูงสุดที่การทำเรือฯ อนุญาต

จากการที่ให้สัมปทานแก่ผู้ประกอบการเอกชนหลายราย ทำให้การให้บริการมีการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการสูง ส่งผลทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินการในระดับสูง และมีการแข่งขันตัดราคาค่าบริการระหว่างกัน ทำให้ผู้รับบริการท่าเรือมีภาระลดลง ส่งผลให้ต้นทุนด้านโลจิสติกส์การขนส่งทางเรือระหว่างประเทศของไทยลดลงตามไปด้วย

RCL เป็นสายการเดินเรืออันดับ 24 ของโลก

จากสถิติปี 2551 สายการเดินเรือของไทย คือ บริษัท อาร์ซีแอล จำกัด (มหาชน) นับเป็นสายการเดินเรือขนส่งตู้คอนเทนเนอร์รายใหญ่อันดับที่ 24 ของโลก และอันดับ 4 ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีเรือทั้งหมด 44 ลำ มีระวางบรรทุกตู้คอนเทนเนอร์รวม 57,836 TEU

เป็นที่น่าสังเกตสถานการณ์ภาพของบริษัทอาร์ซีแอลได้ปรับอันดับขึ้นอย่างต่อเนื่องจากเดิมอันดับ 33 ของโลก ในปี 2543 เลื่อนมาเป็นอันดับที่ 29 ในปี 2546 เลื่อนขึ้นอีกเป็นอันดับ 25 ในปี 2549 และล่าสุดเลื่อนเป็นอันดับ 24 ของโลกในปี 2551

**บริษัทอาร์ซีแอล
ปรับอันดับขึ้นอย่างต่อเนื่อง
จากเดิมอันดับ 33 ของโลก
ในปี 2543 เป็นอันดับ 24
ของโลกในปี 2551**

สำหรับธุรกิจของบริษัทอาร์ซีแอลจะให้บริการขนส่งทางเรือโดยในเรือบรรทุกตู้คอนเทนเนอร์ขนาดเล็กระวางบรรทุก 500 - 3,000 TEU สามารถจำแนกบริการออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนแรก Shipper-Owned Container (SOC) เป็นการให้บริการแก่สายการเดินเรือหลัก (Main Line Operator) โดยไม่เป็นการให้บริการแก่ลูกค้าโดยตรงแต่อย่างใด แต่เป็นการให้บริการในลักษณะเรือ Feeder ในเส้นทางระหว่างเมืองท่าหลักที่เป็นศูนย์กลางขนถ่ายสินค้าทางทะเล กล่าวคือ สิงคโปร์ ฮองกง ปูซาน คุไบ ฯลฯ กับเมืองท่าย่อยทั้งต้นทางและปลายทางที่อยู่ในละแวกใกล้เคียง โดยขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ไปส่งหรือมารับจากเรือขนาดใหญ่ของสายการเดินเรือที่ให้บริการขนส่งข้ามทวีป ซึ่งจะแวะจอดเรือเฉพาะที่ท่าเรือของเมืองท่าหลักเท่านั้น

ส่วนที่สอง Carrier-Owned Container (COC) เป็นการขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ของตนเองในเส้นทางรองที่ไม่จำเป็นต้องใช้เรือขนาดใหญ่

การจัดอันดับสายการเดินเรือขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ใหญ่ที่สุดในโลกในปี 2551

อันดับ	สายการเดินเรือ	ประเทศ	ระวางบรรทุก (TEU*)
1	APM-Maersk	เดนมาร์ก	2,026,675
2	Mediterranean	สวีตเซอร์แลนด์	1,363,380
3	CMA-CGM	ฝรั่งเศส	966,217
4	Evergreen	ไต้หวัน	616,459
5	Hapag-Lloyd	เยอรมนี	499,290
6	COSCO	จีน	484,833
7	APL	สิงคโปร์	463,073
8	China Shipping Container Lines	จีน	433,684
9	NYK	ญี่ปุ่น	420,116
10	Hanjin/Senator	เกาหลีใต้	376,742
11	MOL	ญี่ปุ่น	376,375
12	OOCL	ฮองกง	357,934
13	Kawasaki Kisen Kaisha (K Line)	ญี่ปุ่น	305,067
14	Zim Integrated Shipping Services	อิสราเอล	298,618
15	Yang Ming Marine Transport	ไต้หวัน	294,499
16	Hamburg Süd	เยอรมนี	288,694
17	CSAV Group	ชิลี	279,942
18	Hyundai	เกาหลีใต้	251,877
19	Pacific International Line	สิงคโปร์	190,420
20	Wan Hai Lines	ไต้หวัน	144,032
21	United Arab Shipping Company	คูเวต	136,468
22	Malaysia International Shipping Corporation (MISC)	มาเลเซีย	96,221
23	Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRIS Lines)	อิหร่าน	95,514
24	RCL	ไทย	57,836
25	Grimaldi	อิตาลี	57,440

หมายเหตุ : *TEU = ตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 20 ฟุต จำนวน 1 ตู้
แหล่งข้อมูล : Alphaliner Weekly Newsletter
มีนาคม 2553

อนึ่ง ประเทศที่มีเรือจดทะเบียนมากที่สุดในโลก คือ ปานามา รองลงมา คือ ไลบีเรีย บาฮาม่า กรีซ มอลตา และสิงคโปร์ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เป็นการยากที่จะบอกว่าประเทศใดเป็นมหาอำนาจในธุรกิจเดินเรือ เนื่องจากมีการศึกษาพบว่าเรือขนาดตั้งแต่ 300 ตัน ก่อสร้างไป มีสัดส่วนมากถึง 2 ใน 3 ที่จดทะเบียนและชักธงของชาติอื่นที่ไม่ใช่ของบริษัทที่เป็นเจ้าของเรือ โดยเฉพาะจดทะเบียนในประเทศขนาดเล็ก เช่น ปานามา ไลบีเรีย ฯลฯ

สำหรับกรณีของประเทศไทย ก็มีเรือจำนวนมากไปจดทะเบียนในสิงคโปร์ เนื่องจากระบบราชการของสิงคโปร์ มีประสิทธิภาพและกฎระเบียบเอื้ออำนวย ต่อการดำเนินธุรกิจมากกว่า

สำหรับกรณีของประเทศไทย ก็มีเรือจำนวนมากไปจดทะเบียนในสิงคโปร์ เป็นต้นว่า บริษัทอาร์ซีแอลมีเรือมากกว่าครึ่งจดทะเบียนที่สิงคโปร์ เนื่องจากระบบราชการของสิงคโปร์มีประสิทธิภาพและ

กฎระเบียบเอื้ออำนวยต่อการดำเนินธุรกิจมากกว่า ทำให้ธุรกิจมีความสามารถแข่งขันเพิ่มขึ้นตามไปด้วย โดยหากจดทะเบียนเรือในประเทศไทย อาจจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันลดลง

สำหรับปัญหาเรือไทยที่นิยมไปจดทะเบียนเรือในต่างประเทศนั้น แม้จะเคยมีการพิจารณากันมานาน และนับเป็นสำคัญที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ โดยรัฐบาลได้มีนโยบายกันมาหลายยุคหลายสมัยว่าจะส่งเสริมให้เรือไทยมาจดทะเบียนในประเทศไทยก็ตาม และในอนาคตอาจจะมีบริษัทอื่นๆ ที่ปัจจุบันจดทะเบียนเรือในประเทศไทย กำลังพิจารณาหันไปจดทะเบียนเรือในสิงคโปร์ เป็นการเพิ่มเติม เนื่องจากกฎระเบียบเอื้ออำนวยมากกว่า

ธุรกิจสายการบินเรือของโลกในช่วงวิกฤติ

ในช่วงที่ผ่านมา อุปสงค์ต่อการขนส่งทางเรือได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วมาก ทำให้สายการบินเรือต่างๆ ต้องเร่งเพิ่มระวางบรรทุก ทำให้ระวางบรรทุกของเรือคอนเทนเนอร์ทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจาก 4 ล้าน TEU ในปี 2543 เป็น 12.5 ล้าน TEU ในปี 2552 โดยผู้ประกอบการธุรกิจในด้านนี้มีกำไรจำนวนมาก

เริ่มเผชิญภาวะตกต่ำนับตั้งแต่กันยายน 2551

ธุรกิจสายการบินเรือเริ่มตกต่ำนับตั้งแต่เดือนกันยายน 2551 เป็นต้นมา จากปัญหานี้คือยคุณภาพ (Subprime) ส่งผลทำให้สถาบันการเงินหลายแห่งล้มละลาย โดยเฉพาะกรณีบริษัทวานิชธนกิจ เลห์แมนบราเธอร์สฯ ขาดสภาพคล่องและต้องล้มละลายลงในเดือนกันยายน 2551 เป็นชนวนให้เศรษฐกิจโลกเข้าสู่ภาวะถดถอย

โดยมีผลต่อเนื่องถึงปริมาณการค้าของโลก ทำให้อุปสงค์ต่อการขนส่งสินค้าทางเรือลดต่ำลงอย่างมาก โดยเรือคอนเทนเนอร์ที่แล่นขนส่งสินค้าในปัจจุบัน บางลำมีการใช้ประโยชน์จากระวาง

เรือคอนเทนเนอร์ที่แล่น ขนส่งสินค้าในปัจจุบัน บางลำมีการใช้ประโยชน์ จากระวางบรรทุกเพียงแค่ ครึ่งหนึ่งเท่านั้น

บรรทุกเพียงแค่ครึ่งหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากไม่มีสินค้ามาป้อนให้เต็มลำ นอกจากนี้ เมื่อเดือนตุลาคม 2552 มีเรือคอนเทนเนอร์ทั่วโลกเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 10 ที่ต้องจอดไว้

อุปทานส่วนเกินได้ทำให้สายการบินเรือแข่งขันตัดราคากันเพื่อ

แย่งลูกค้า โดยวิกฤติการณ์ข้างต้น แม้ทำให้บริษัทยังมีปริมาณขนถ่ายสินค้าไม่ลดลงมากนัก แต่จากการที่ปรับอัตราค่าบริการลง ส่งผลกระทบอย่างมากต่อรายได้ เป็นต้นว่า กรณีของบริษัท Cosco ของจีน แม้ปริมาณขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์ลดลงเพียงร้อยละ 6.5 แต่รายได้ลดลงมากถึงร้อยละ 39.5

สำหรับดัชนีค่าระวางเรือ BDI (Baltic Dry Index) ที่สูงถึง 11,793 จุด ช่วงกลางปี 2551 ไหลลงต่ำสุดเหลือ 663 จุด ในช่วงปลายปี 2551 และ 722 ในช่วงต้นปี 2552 แม้ในปี 2552 มีบางช่วงเท่านั้นที่ดัชนี BDI เพิ่มสูงขึ้นบ้างเป็น 4,291 จุด จากการที่จีนนำเข้าสินค้าแร่เหล็กและถ่านหินเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ แต่ภายหลังจากจีนลดการนำเข้า สถานการณ์ก็กลับมาซบเซาอีก

แม้ว่าอัตราค่าเช่าเรือคอนเทนเนอร์ได้ลดต่ำลงมาก เนื่องจากอุปสงค์ต่อบริการขนส่งทางเรือลดลงจากภาวะเศรษฐกิจฝืดเคือง แต่อุปทานกลับเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากการต่อเรือต้องทำสัญญาว่าจ้างหลายปีล่วงหน้า ไม่สามารถลดอุปทานโดยยกเลิกคำสั่งต่อเรืออย่างทันทีทันใดได้ กล่าวคือ ภาพรวมในปี 2552 ความต้องการใช้เรือโดยรวมจะหดตัวร้อยละ 9.14 จากปี 2551 แต่อุปทานหรือจำนวนเรือที่จะเข้ามาเพิ่มระวางบรรทุกในตลาดทั่วโลกจะเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10

ปี 2553 มีเรือใหม่เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 15

สำหรับในปี 2553 ได้มีการคาดการณ์ว่าเมื่ออุปสงค์ต่อบริการขนส่งทางเรือจะดีขึ้น จากอัตราคิคลบมาเป็นอันดับบวก กล่าวคือเพิ่มขึ้นจากปี 2552 เล็กน้อยที่ระดับร้อยละ 2.25 แต่จะมีเรือใหม่ต่อ

แล้วเสร็จเพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 15 หากไม่มีการเลื่อนการส่งมอบเรือแล้ว หรือการตัดเรือเก่าทิ้งเป็นเศษเหล็กจำนวนมากแล้ว จะยิ่งทำให้อุปทานระวางบรรทุกส่วนเกินเพิ่มมากขึ้นไปอีก

จากสถิติของ Clarkson's Container Intelligence Monthly พบว่าเคมิต่าระวางเรือบรรทุกตู้คอนเทนเนอร์ในเดือนมกราคม 2545 เรือบรรทุกขนาด 725 TEU และขนาด 1,700 TEU มีค่าเช่าเพียง 5,000 เหรียญสหรัฐฯ/วัน/ลำ ขณะที่เรือขนาด 2,750 TEU มีค่าเช่าเพียง 6,000 เหรียญสหรัฐฯ/วัน/ลำ และค่าระวางขึ้นสูงสุดในเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2548 เรือขนาด 725 TEU มีค่าเช่า 14,000 เหรียญสหรัฐฯ/วัน/ลำ เรือขนาด 1,700 TEU มีค่าเช่า 32,000 เหรียญสหรัฐฯ/วัน/ลำ และเรือขนาด 2,750 TEU มีค่าเช่า 40,000 เหรียญสหรัฐฯ/วัน/ลำ

สำหรับตัวเลขล่าสุดในเดือนกันยายน 2552 เรือขนาด 725 TEU มีค่าเช่าลดลงเหลือเพียงประมาณ 4,000 เหรียญสหรัฐฯ/วัน/ลำ และเรือขนาด 1,700 และ 2,750 TEU มีค่าเช่าประมาณ 5,000 เหรียญสหรัฐฯ/วัน/ลำ

ขณะที่อัตราค่าขนส่งตู้คอนเทนเนอร์จากทวีปเอเชียมายังทวีปยุโรป เคมีเมื่อกลางปี 2551 อยู่ที่ระดับมากกว่า 1,500 เหรียญสหรัฐฯ แต่ในช่วงกลางปี 2552 ลดลงเหลือเพียงแค่ 500 เหรียญสหรัฐฯ ต่ำกว่า

ต้นทุนที่ระดับ 800 เหรียญสหรัฐฯ ทำให้ขาดทุนต่อตู้เป็นเงิน 300 เหรียญสหรัฐฯ

บริษัทเรือทั่วโลก ขาดทุน 700,000 ล้านบาท ในปี 2552

สถานการณ์ข้างต้นทำให้ธุรกิจสายการเดินเรือขาดทุนกันถ้วนหน้า แม้ว่าสายการเดินเรือเหล่านี้ล้วนมีระบบบริหารจัดการยอดเยี่ยมก็ตาม โดยสายการเรือไคยังมีขนาดใหญ่มากเท่าใด ก็ยิ่งขาดทุนมากเท่านั้น โดยมีการคำนวณว่าสายการเดินเรือทั่วโลกขาดทุนในปี 2552 เป็นเงินรวมกัน 20,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 700,000 ล้านบาท

สำหรับบริษัท APM-Maersk ของเดนมาร์ก ซึ่งนับเป็นสายการเดินเรือที่ใหญ่ที่สุดในโลก ได้ขาดทุนในช่วงครึ่งแรกของปี 2552 เป็นเงิน 540 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต้องแก้ไขสถานการณ์โดยเพิ่มทุน 1,800 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ทั้งนี้ สถานการณ์ของบริษัทแห่งนี้ไม่น่าห่วงเท่าใดนัก เนื่องจากกลุ่มนี้มีธุรกิจจุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ซึ่งมีกำไรดีในช่วงปัจจุบัน

บริษัท CMA CGM ซึ่งมีฐานอยู่ที่นครมาร์กเซย์ (Marseilles) ของฝรั่งเศส ซึ่งเป็นผู้ประกอบการเรือคอนเทนเนอร์ใหญ่อันดับ 3 ของโลก ได้ประสบปัญหาทางการเงินเนื่องจากขาดทุน 515 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงครึ่งแรกของปี 2552 และต้องเปิดเจรจาปรับโครงสร้างหนี้มูลค่า 5,600 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยล่าสุดรัฐบาลฝรั่งเศสเสนอจะให้ความช่วยเหลือโดยมีเงื่อนไขว่าบริษัทต้องตกลงปรับโครงสร้างหนี้กับบรรดาเจ้าหนี้ก่อน

สำหรับบริษัท Evergreen Marine Corp ของไต้หวัน ซึ่งเป็นสายการเดินเรือใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลก ขาดทุนในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2552 เป็นเงิน 223 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เปรียบเทียบกับกำไร 45 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2551 อย่างไรก็ตาม บริษัทแห่งนี้ได้พยายามพลิกวิกฤติเป็นโอกาส โดยได้เล็งเห็นถึงวิกฤติมาตั้งแต่ปี 2549 และได้ยกเลิกการจัดซื้อเรือใหม่ โดยเปลี่ยนมาเป็นการเช่าเรือมาให้บริการแทน และเมื่อเกิดวิกฤติส่งผลทำให้ราคาเรือลดต่ำลงมาก ได้ถือโอกาสซื้อเรือในราคาถูก

ส่วนบริษัท APL ของสิงคโปร์ ซึ่งเป็นสายการเดินเรือใหญ่อันดับ 7 ของโลก ขาดทุนในช่วงครึ่งแรกของปี 2552 เป็นเงิน 391 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ และคาดว่าจะยังขาดทุนอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยจนถึงช่วงครึ่งแรกของปี 2553 แต่ปัญหาไม่น่าห่วงมากนัก เนื่องจากมีบริษัทแม่ คือ Neptune Orient Lines (NOL) ซึ่งถือหุ้นใหญ่

โดยทุน Temasek ของรัฐบาลสิงคโปร์อีกต่อหนึ่ง ในสัดส่วนร้อยละ 27 และได้ประกาศเห็นชอบกับการเพิ่มทุนของบริษัทแห่งนี้เป็นเงิน 1,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สำหรับสายการเดินเรือ Malaysian International Shipping Corporation Berhard (MISC) ของมาเลเซีย ซึ่งเป็นสายการเดินเรือคอนเทนเนอร์ใหญ่เป็นอันดับที่ 22 ของโลก ก็คาดว่าไม่มีปัญหาเช่นเดียวกัน เนื่องจากเป็นรัฐวิสาหกิจที่มีบริษัทน้ำมันแห่งชาติของมาเลเซีย คือ บริษัท Petronas ถือหุ้นในสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 62.4

บริษัท Cosco ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจของจีน ซึ่งนับเป็นผู้ประกอบธุรกิจเรือสินค้าเทกองใหญ่อันดับ 2 ของโลก และเรือคอนเทนเนอร์อันดับ 6 ของโลก ประสบปัญหาขาดทุนในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี 2552 เป็นเงินมากถึง 691 ล้านหยวน หรือประมาณ 3,500 ล้านบาท เนื่องจากรายได้ลดลงมากถึงร้อยละ 52.4 เมื่อเปรียบเทียบกับระยะเดียวกันของปี 2551

Hapag-Lloyd ต้องขอให้รัฐบาลเยอรมนีอุ้ม

สำหรับบริษัท Hapag-Lloyd ของเยอรมนี ซึ่งเป็นสายการเดินเรือใหญ่เป็นอันดับ 5 ของโลก สถานการณ์อยู่ในขั้นโคม่าเนื่องจากบริษัทแม่ คือ บริษัท TUI ประสบปัญหาทางการเงิน ดังนั้นจึงเสนอขายกิจการสายการเดินเรือแห่งนี้ออกไป ซึ่งมีผู้ประกอบการธุรกิจเดินเรือของประเทศต่างๆ แสดงความสนใจซื้อกิจการ

สำนักงานใหญ่ของสายการเดินเรือ Hapag-Lloyd ของเยอรมนี

แต่เนื่องจากหน่วยราชการท้องถิ่นของนครแฮมเบอร์ก นักธุรกิจ และธนาคารของนครแห่งนี้ หวั่นวิตกว่าผู้ซื้อกิจการสายการเดินเรือจะย้ายสำนักงานใหญ่ไปยังสถานที่แห่งอื่น ดังนั้น จึงรวมกลุ่มกันจัดตั้งกิจการ Consortium ชื่อ Albert Ballin GmbH & Co. KG เพื่อซื้อหุ้นร้อยละ 56.7 ในบริษัทเดินเรือแห่งนี้ ขณะที่บริษัท TUI ละครั้ส่วนการถือหุ้นลงเหลือร้อยละ 43.3

ภายหลังถูกซื้อกิจการ สายการเดินเรือ Hapag-Lloyd ขาดทุนเป็นเงินจำนวนมาก ทำให้ประสบปัญหาทางการเงินอย่างหนัก โดยนักวิเคราะห์คาดการณ์ว่าในปี 2552 บริษัทน่าจะขาดทุนจากการดำเนินการเป็นเงินมากถึง 1,000 - 1,200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 35,000 - 40,000 ล้านบาท และคาดว่าในปี 2553 แม้สถานการณ์น่าจะปรับดีขึ้น แต่คาดการณ์ว่าจะยังคงขาดทุนเป็นเงินมากถึง 500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ 17,500 ล้านบาท

Hapag-Lloyd
ขาดทุนเป็นเงินจำนวนมาก
ทำให้ประสบปัญหา
ทางการเงินอย่างหนัก

เรือฟัดเตอร์ของกลุ่มอาร์ซีแอลของไทย

เพื่อแก้ไขสถานการณ์ ในเดือนสิงหาคม 2552 สายการบินเดินเรือ Hapag-Lloyd จึงได้ยื่นเรื่องขอให้รัฐบาลช่วยเหลือในรูปค้ำประกันเงินกู้ ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความเห็นชอบในการค้ำประกันสินเชื่อ 1,200 ล้านดอลลาร์ เมื่อเดือนตุลาคม 2552 โดยมีเงื่อนไขว่ากลุ่มผู้ถือหุ้นต้องเพิ่มทุนในบริษัทด้วย

อาร์ซีแอลขาดทุน 1,590 ล้านบาท

สำหรับกรณีของประเทศไทย บริษัท อาร์ซีแอล จำกัด (มหาชน) ที่ดำเนินธุรกิจกองเรือสินค้าคอนเทนเนอร์รายใหญ่ที่สุดของไทย และเป็นอันดับที่ 24 ของโลก ผลการดำเนินงานช่วง 9 เดือนแรกของปี 2552 ปรากฏว่าขาดทุนสุทธิมากถึง 1,590 ล้านบาท เปรียบเทียบกับกำไร 772 ล้านบาท ในช่วงเดียวกันของปี 2551 ขาดทุน 831 ล้านบาท

การขาดทุนจำนวนมากดังกล่าวข้างต้นเป็นผลเนื่องจากอุปสงค์การขนส่งทางทะเลลดลงมาก กล่าวคือ ธุรกิจในส่วนให้บริการ Shipper-Owned Container (SOC) ซึ่งเป็นการให้บริการแก่สายการเดินเรือหลัก (Main Line Operator) ลดลงมากถึงร้อยละ 30 เหลือ 816,486 TEU ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2552 ขณะที่ธุรกิจในส่วน Carrier-Owned Container (COG) ซึ่งเป็นการขนส่ง

ผู้คอนเทนเนอร์ของตนเอง ได้รับผลกระทบน้อยกว่า คือ ลดลงร้อยละ 12 เหลือ 923,790 TEU

อย่างไรก็ตาม บริษัทอาร์ซีแอล เล็งเห็นว่าในปี 2553 สถานการณ์จะปรับตัวดีขึ้นมากตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก รวมถึงการขยายตัวของเศรษฐกิจจีนและอินเดีย ซึ่งเป็นเส้นทางเดินเรือหลักของบริษัท พร้อมกับวางแผนจะเปิดเส้นทางเดินเรือใหม่เป็นการเพิ่มเติม จากปัจจุบันมีอยู่ 20 เส้นทางเพื่อหารายได้เพิ่มเติม

ข้อจำกัดการเป็น ศูนย์กลาง ROH ของประเทศไทย

การประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บอร์ดบีโอไอ) ซึ่งมีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน เมื่อเดือนกันยายน 2552 ที่ผ่านมา บีโอไอ ได้นำเสนอเรื่องการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค หรือ (ROH) Regional Office Headquarters ต่อที่ประชุม โดยรายงานข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่อง ROH จากภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหา และอุปสรรคดังกล่าวอย่างจริงจัง

กิจการ ROH คือ กิจการที่ให้บริการแก่บริษัทในเครือ ที่อยู่ในภูมิภาคต่างๆ เพื่อให้การบริการมีประสิทธิภาพและลดค่าใช้จ่ายที่ซ้ำซ้อน บีโอไอได้มีนโยบายส่งเสริมการลงทุน ดังกล่าวมาตั้งแต่ปี 2543 และได้ปรับปรุงแนวทางการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่อง

บริการของสำนักงานใหญ่ในภูมิภาคที่บีโอไอให้การส่งเสริมมีอยู่ 9 ประเภทคือ

1. การบริหารงานทั่วไป การวางแผนทางธุรกิจ และการประสานงานทางธุรกิจ
2. การจัดหาวัตถุดิบและชิ้นส่วน
3. การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์
4. การสนับสนุนด้านเทคนิค
5. การส่งเสริมด้านการตลาดและการขาย
6. การบริหารด้านงานบุคคลและการฝึกอบรมในภูมิภาค

7. การให้คำปรึกษาด้านการเงิน
8. การวิเคราะห์ และการวิจัยด้านเศรษฐกิจและการลงทุน
9. การจัดการและควบคุมสินเชื่อ

อย่างไรก็ตาม แม้รัฐบาลไทยจะมีนโยบายส่งเสริมการลงทุน ROH มาโดยตลอด แต่ก็ไม่ได้รับการตอบรับจากบริษัทข้ามชาติที่มีกิจการอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากนัก เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ที่ต่างมีความต้องการที่จะเป็นศูนย์กลางด้าน ROH เหมือนกัน

ผลการสำรวจความเห็นของบริษัทข้ามชาติ 105 บริษัท ที่สำรวจโดยบริษัท Spire Research and Consulting ซึ่งได้ตีพิมพ์เมื่อช่วงเดือนพฤศจิกายน 2550 เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกที่น่าสนใจในการก่อตั้งสำนักงานภูมิภาค พบว่า อันดับ 1 คือ สิงคโปร์ ได้รับความสนใจ มากที่สุด รองลงมา คือ จีน ฮองกง อินเดีย ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ มาเลเซีย ไทย และออสเตรเลีย ตามลำดับ

**ผลการสำรวจความเห็นของ
บริษัทข้ามชาติ 105 บริษัท
โดยบริษัท Spire Research and
Consulting เกี่ยวกับประเทศ
ที่น่าสนใจในการก่อตั้งสำนักงาน
ภูมิภาคพบว่าอันดับ 1 คือ สิงคโปร์
รองลงมา คือ จีน ฮองกง**

ภาณี - ปัจฉัยชี้ขาดการลงทุน ROH

ปัจจัยสำคัญที่สุดในการตัดสินใจเลือกที่ตั้งสำนักงานภูมิภาคของบริษัทข้ามชาติ อ้างอิงตามผลศึกษา "Global Headquarters on the Move" ของบริษัทที่ปรึกษา Arthur D. Little (Schweiz) AG เมื่อปี 2546 พบว่า ประเด็นสำคัญ คือการพิจารณาจากความได้เปรียบในด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล รองลงไปได้แก่ เป็นแหล่งที่มีผู้บริหารที่มีคุณภาพ คุณภาพชีวิต ที่ตั้งที่เหมาะสมต่อการเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจ การสนับสนุนของทางราชการ ความนิยมและทัศนคติ ส่วนตัวของผู้บริหาร ตามลำดับ

จากผลการสำรวจนี้ทำให้ประเทศไทยต้องหันกลับมาทบทวนแนวทางการส่งเสริมการลงทุนอีกครั้ง หากมุ่งที่จะก้าวไปสู่เป้าหมาย

เพื่อขยับไปสู่การเป็นศูนย์กลางกิจการ ROH ให้ได้อย่างแท้จริง จะต้องยอมรับว่านโยบายส่งเสริมการลงทุนด้านดังกล่าวของบีโอไอ ยังไม่รองรับความต้องการของนักลงทุนจนสามารถที่จะดึงดูดการลงทุนเข้ามาตั้งฐานในไทยได้ แม้ว่าจะได้มีการปรับปรุงเงื่อนไขการให้ส่งเสริมการลงทุนในกิจการดังกล่าวไปแล้ว เมื่อปี 2551 จากเดิมกำหนดให้สิทธิและประโยชน์เฉพาะที่ไม่เกี่ยวกับภาษีอากรเท่านั้น เปลี่ยนเป็นยกเว้นอากรขาเข้าสำหรับอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัยและพัฒนาและฝึกอบรม

ทั้งยังมีประเด็นต่างๆ ที่เมื่อพิจารณากันอย่างจริงจังแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่รัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งพิจารณากันอย่างรอบคอบอีกครั้ง เช่น อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่น โดยประเทศไทยมีอัตรากำหนดเก็บภาษีดังกล่าวร้อยละ 30 ทั้งนี้ จะปรับ

ลดเหลือร้อยละ 10 และยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับรายได้บางประเภท เช่น บริษัทหรือนิติบุคคลที่จดทะเบียนในต่างประเทศและไม่ได้อำนาจการปกครองในประเทศไทย ซึ่งได้รับเงินปันผลจากสำนักงาน ROH เฉพาะที่จ่ายจากกำไรที่ได้รับลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล

ในขณะที่ฮ่องกง มีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ที่ระดับร้อยละ 16.5 สิงคโปร์อยู่ที่อัตราร้อยละ 18 และจะลดเหลือร้อยละ 17 ตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นไป นอกจากนี้ยังได้ประกาศใช้ระบบการเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแบบ One-Tier Corporate Tax System ที่ทำให้บริษัทต่างชาติในสิงคโปร์สามารถนำผลกำไรกลับประเทศได้โดยไม่ต้องจ่ายภาษีซ้ำอีก

สำหรับมาเลเซีย มีอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับร้อยละ 25 ในปี 2552 และเปลี่ยนมาใช้ระบบ Single Tier System of Taxation โดยเมื่อบริษัทเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลแล้ว ผู้รับเงินปันผลไม่ต้องเสียภาษีเงินได้จากกำไรเงินปันผลอีก

นอกจากนี้ ไทยยังมีปัญหาอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลธรรมดาค่อนข้างสูง อยู่ในอัตราสูงสุดร้อยละ 37 ในขณะที่ประเทศอื่น เช่น ฮ่องกง มีอัตราสูงสุดร้อยละ 15 สิงคโปร์ร้อยละ 20 และมาเลเซียร้อยละ 28 เป็นต้น

การให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรกิจการสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคของไทย ครอบคลุมเฉพาะกิจการบริการเท่านั้น ในขณะที่สิงคโปร์ได้ครอบคลุมเกี่ยวกับกิจการการค้าด้วย ในกรณีเป็นการค้าแบบ Off Shore

รวมถึงกรณีของไทยมีกฎระเบียบค่อนข้างเข้มงวดด้านการเงิน โดยผลการศึกษาของธนาคารซีทีคอร์ป เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2552 พบว่าไทยมีการควบคุมทั้งเงินสกุลในประเทศและเงินตราต่างประเทศ เช่นเดียวกับประเทศจีน อินเดีย เกาหลีใต้ เวียดนาม บังกลาเทศ และศรีลังกา

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคอื่นๆ เช่น การหาบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ ความยุ่งยากในการจ้างผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศ กฎระเบียบการนำชาวต่างชาติ เข้ามาประชุมยังสำนักงานภูมิภาคในไทย

ตั้งคณะทำงานศึกษา

ที่ประชุมคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เมื่อได้รับทราบปัญหาและข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้ว ได้ให้ความเห็นว่า ควรจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาดูแลเรื่องดังกล่าวอย่างเป็นทางการ โดยกำหนดให้คณะทำงานฯ รับผิดชอบในการพิจารณาแก้ไขปรับปรุงระเบียบ รวมทั้งการให้สิทธิประโยชน์ในกิจการ ROH รวมถึงการพิจารณากำหนดแนวทางการขยายการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการไปในทิศทางเดียวกับประเทศต่างๆ ในภูมิภาคต่อไป

ซึ่งคาดว่าภายหลังจากการศึกษาครั้งนี้แล้วไทยจะมีทิศทาง ที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรมในการเดินหน้าเพื่อแข่งขันกับอีกหลายประเทศ เพื่อมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนในกิจการ ROH ในอนาคตมากขึ้น

**ปัจจัยสำคัญที่สุดในการตัดสินใจ
เลือกที่ตั้งสำนักงานภูมิภาค
ประเด็นสำคัญ คือ ความได้เปรียบ
ในด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล**

จาก AIA ถึง ACIA

ตอนจบ

ตอนที่ 1 ได้กล่าวถึง AIA (ASEAN Investment Area) หรือเขตการลงทุนอาเซียน ในตอนที่ 2 ได้กล่าวถึง ACIA (ASEAN Comprehensive Investment Agreement) หรือความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน จาก AIA สู่ ACIA โดย AIA หายไป ACIA เข้ามาแทน ในตอนจบนี้จะได้รวบรวม และสรุปสาขาการลงทุนที่อยู่ในการพิจารณาของ ACIA ที่เราจะได้ทราบกันต่อไป

การเปิดเสรีการลงทุน

การเปิดเสรีให้เป็นไปได้ตามความสมัครใจ ประเทศสมาชิกอาเซียนสามารถเลือกเปิดในสาขา และเวลาที่พร้อมตามกรอบเวลาของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยการลดหรือยกเลิกข้อจำกัด หรือเงื่อนไขที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุน **แต่ต้องไม่ออกกฎระเบียบใหม่ที่เข้มงวดกว่า หรือสงวนเพิ่มสาขาที่ผูกพันไว้ภายใต้ความตกลง AIA เดิม เว้นแต่มีการจ่ายค่าชดเชย** ครอบคลุมการเปิดเสรีการลงทุนในสาขาเกษตร ประมง ป่าไม้ เหมืองแร่ อุตสาหกรรมการผลิต และบริการที่เกี่ยวข้องกับ 5 สาขาค้างกล่าว **แต่ไม่ครอบคลุมสาขาการบริการ**

ข้อสงวนรายสาขาการลงทุนตามความตกลง AIA

ภายใต้ความตกลง AIA เดิม ไทยได้สงวนรายการสาขาการลงทุนตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เช่น

สาขาการผลิต สงวนสาขาการทำกิจการหนังสือพิมพ์ การผลิตเครื่องมือแกะสลัก การผลิตเส้นไหมไทย การทอผ้าไหมไทย หรือการพิมพ์ลวดลายผ้าไหมไทย การผลิตเครื่องดนตรีไทย การผลิตเครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเงิน การผลิตถ้วยชาม หรือเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นศิลปวัฒนธรรมไทย การผลิตน้ำตาลจากอ้อย การผลิตแป้งจากข้าว และพืชไร่ การผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด หรือฮาร์ดบอร์ด และการผลิตปูนขาว

สาขาเกษตร สงวนการทำนา ทำไร่ ทำสวน การเลี้ยงสัตว์ การเลี้ยงไหม การทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์ การสีข้าว และการเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืช

สาขาประมง สงวนการทำประมงเฉพาะการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย และในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย และการประมง เฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

สาขาป่าไม้ สงวนการทำป่าไม้ และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ การแปรรูปไม้เพื่อทำเครื่องเรือนและเครื่องใช้สอย และการทำป่าไม้จากป่าปลูก

สาขาเหมืองแร่ สงวนการทำเกลือหิน การทำเหมือง รวมทั้งการระเบิด หรือย่อยหิน

สาขาบริการที่เกี่ยวข้องกับ 5 สาขาข้างต้น เป็นการรับช่วงต่อ (Subcontraction) กิจการ 5 สาขาข้างต้น ซึ่งไทยได้สงวนไว้ทั้งหมด

สาขาที่ไทยผูกพันภายใต้ความตกลง AIA เดิม

สาขาที่ไทยผูกพันไว้ภายใต้ความตกลง AIA เดิมว่าจะเปิดเสรีภายในปี 2553 ประกอบด้วย การทำประมงเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำป่าไม้จากป่าปลูก และการทำกิจการเพาะขยาย หรือปรับปรุงพันธุ์พืช โดยที่ทั้ง 3 สาขานี้ปรากฏในบัญชีสาม แนบท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

สาขาทั้งสามมีเงื่อนไขระบุงการเข้ามาลงทุน ประกอบด้วย ต่างชาติสามารถถือหุ้นได้น้อยกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียน หากต้องการถือหุ้นมากกว่านั้น ต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนา

มีนาคม 2553

ธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ต้องได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. 2520 หรือได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 อีกทั้งต้องมีทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท ต้องขอใบรับรองจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า รวมถึงต้องเป็นไปตามเงื่อนไขอื่นๆ ที่ระบุในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

สิ่งที่ความตกลง ACIA ไม่ครอบคลุม

ความตกลง ACIA ไม่ครอบคลุมถึงมาตรการทางภาษี ยกเว้นมาตรการภาษีที่เกี่ยวข้องกับข้อบทการโอนเงินและการเวนคืน อีกทั้งยังไม่ครอบคลุมการอุดหนุนโดยรัฐ (Subsidies or Grants) การจัดซื้อจัดจ้างโดยรัฐ การบริการโดยรัฐ โดยที่เป็นประเด็นที่ควรให้แต่ละประเทศสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างเสรี ไม่ผูกพันภายใต้ความตกลง ACIA และการเปิดเสรีกิจการบริการ ซึ่งอาเซียนมีความตกลงด้านการเปิดเสรีบริการอยู่แล้ว (ASEAN Framework Agreement on Services - AFAS)

ข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA ใช้หลักการเดียวกับความตกลง AIA เว้นแต่อยู่ภายใต้บังคับตามพันธกรณีของ 3 สาขาที่ไทยผูกพันไว้ว่าจะเปิดเสรี นอกจากนี้ ความตกลง ACIA ยังมีการสงวนมาตรการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small

and Medium Enterprises - SMEs) เพิ่มจากความตกลง AIA เพื่อรองรับผลกระทบจากการเปิดเสรี 3 สาขา

สาขาการลงทุนที่ห้ามต่างชาติเด็ดขาด

สาขาการลงทุนที่ไทยไม่อนุญาตให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนโดยเด็ดขาด ประกอบด้วย สาขาที่มาจากบัญชีหนึ่ง แนบท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ที่ไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษ ได้แก่ การทำกิจการหนังสือพิมพ์ การทำนา ทำไร่ ทำสวน การเลี้ยงสัตว์ การทำป่าไม้ และการแปรรูปไม้จากป่าธรรมชาติ การทำประมงเฉพาะการจับสัตว์น้ำในน่านน้ำไทย และในเขตเศรษฐกิจจำเพาะของไทย การสกัดสมุนไพรไทย และการทำหรือหล่อพระพุทธรูป และการทำบาตร

นิยามของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ให้คำจำกัดความไว้ในมาตรา 4 แยกคนต่างด้าวเป็น 2 ประเภท คือ บุคคลธรรมดา และนิติบุคคล โดยเป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย และเป็นนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในไทย รวมถึงนิติบุคคลที่จดทะเบียนในไทยด้วย

สำหรับนิติบุคคลที่จดทะเบียนในไทย ครอบคลุมทั้งนิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนหรือลงทุนโดยบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย ตั้งแต่ครั้งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น และห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญจดทะเบียนซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย

คนต่างด้าวยังรวมถึงนิติบุคคลที่จดทะเบียนในไทยซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนหรือลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่ครั้งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย นิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยหรือนิติบุคคลที่ จดทะเบียนในไทยดังกล่าวข้างต้นด้วย

นอกจากนี้ยังมีบัญชีสอง แนบท้ายพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ที่ห้ามคนต่างด้าวประกอบกิจการที่เกี่ยวกับความปลอดภัย หรือความมั่นคงของประเทศในสาขาการผลิตอาวุธ อีกทั้งสาขาการผลิตไฟฟ้าตามพระราชบัญญัติไฟฟ้ พ.ศ. 2486 การผลิตบุหรี่ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 รวมถึงการผลิตน้ำตาลจากอ้อย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีจึงจะสามารถประกอบการค้าการผลิตน้ำตาลจากอ้อยได้

สาขาการลงทุนที่ห้ามต่างชาติถือหุ้นข้างมาก

สาขาการลงทุนที่ไทยไม่อนุญาตให้คนต่างด้าวประกอบกิจการ เนื่องจากมีผลกระทบต่อศิลปวัฒนธรรม ทัศนกรรมพื้นบ้าน หรือจารีตประเพณี และทรัพยากรธรรมชาติ โดยต้องเป็นนิติบุคคลไทย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรี อยู่ในบัญชีสอง แนบท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ได้แก่ การผลิตเครื่องไม้แกะสลัก การเลี้ยงไหม การผลิตเส้นไหมไทย การทอผ้าไหม หรือการพิมพ์ลวดลายผ้าไหมไทย การผลิตเครื่องดนตรีไทย การผลิตเครื่องทอง

เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องทองลงหิน หรือเครื่องเงิน การผลิตด้วยขาม หรือเครื่องปั้นดินเผาที่เป็นศิลปวัฒนธรรมไทย การทำนาเกลือ รวมทั้งการทำเกลือสินเธาว์

นอกจากนั้นยังมีสาขาการลงทุนที่ไม่อนุญาตให้ คนต่างด้าว ประกอบกิจการ เนื่องจากเป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่พร้อมจะแข่งขัน เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า อยู่ในบัญชีสามแนบท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ได้แก่ การสีข้าว การผลิตไม้อัด แผ่นไม้วีเนียร์ ชิปบอร์ด หรือฮาร์ดบอร์ด และการผลิตปูนขาว

สาขาการลงทุนที่พออนุญาติให้ให้นักลงทุนอาเซียน

สาขาเหมืองแร่เป็นสาขาเดียวที่ไทยอนุญาตให้นักลงทุนอาเซียนสามารถถือหุ้นได้มากถึงร้อยละ 60 เป็นกรณีพิเศษ ที่ไทยจำเป็นต้องเปิดเสรีให้นักลงทุนอาเซียนเข้ามาลงทุนโดยสามารถถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 60 ในกิจการเหมืองแร่ เนื่องจากไทยให้สิทธิพิเศษแก่ออสเตรเลีย ภายใต้ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - ออสเตรเลีย (Thailand - Australia Free Trade Area - TAFTA) และพันธกรณีระหว่างอาเซียน กำหนดให้ต้องขยายสิทธิพิเศษดังกล่าวให้นักลงทุนอาเซียนเช่นกัน ตามหลักการว่าอาเซียนต้องได้รับสิทธิพิเศษสูงสุดเสมอ

อย่างไรก็ตาม แม้นักลงทุนอาเซียนจะสามารถถือหุ้นได้ถึงร้อยละ 60 แต่ก็ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งประกอบด้วย นักลงทุนที่เป็นนิติบุคคลต้องจดทะเบียนในไทย ในรูปของห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือบริษัทจำกัด ต้องมีสัดส่วนหนี้สินต่อทุนจดทะเบียนไม่เกิน 3 ต่อ 1 ไทยสงวนสิทธิ์ในการออก หรือรักษามาตรการใดๆ ในระดับรัฐบาลท้องถิ่น (โดยต้องไม่เลือกปฏิบัติ และไม่มีเจตนาทำให้ประเทศสมาชิกอาเซียนเกิดความเสียหาย) ต้องได้รับสัมปทานจากกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ กระทรวงอุตสาหกรรม ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึง 2 ใน 5 ของกรมการบริหารต้องมีสัญชาติไทย

ข้อสงวนรายการ

นอกจากจะมีการกำหนดเงื่อนไขในการเข้ามาลงทุนรายสาขาแล้ว ไทยยังสงวนมาตรการที่เป็นเงื่อนไขสำหรับนักลงทุนอาเซียนที่จะเข้ามาลงทุนในไทยในทุกประเภทกิจการ ซึ่งประกอบด้วย การกำหนด

ทุนขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 2 ล้านบาท สำหรับการประกอบกิจการทั่วไป และไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท สำหรับการประกอบกิจการที่สงวนเป็นรายสาขา การกำหนดเงื่อนไขให้นักลงทุนอาเซียนต้องขอใบอนุญาต หรือใบรับรองในการประกอบธุรกิจจากกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ในทุกกรณี การจำกัดสิทธิ์ในการถือครองที่ดิน การจำกัดสิทธิ์ในการถือครองที่อยู่อาศัย การกำหนดสัดส่วนการจ้างแรงงาน และห้ามประกอบอาชีพสงวน 39 อาชีพของไทย การสงวนสิทธิ์ให้รัฐบาลไทยสามารถกำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐ การสงวนสิทธิ์ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises - SMEs) การสงวนสิทธิ์ในการลงทุนใน Portfolio อื่นๆ มาตรการอื่นๆ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาเพิ่มเติมตามความจำเป็นและเหมาะสม

การพิจารณาจัดทำรายการข้อสงวนภายใต้ความตกลง ACIA ต้อง

คำนึงถึงพันธกรณีที่ไทยผูกพันไว้กับอาเซียน กฎหมายภายในของไทย และความเห็นจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง โดยจะมีการนำเสนอรายการสงวน เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการเจรจาความตกลงการค้าเสรี คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ คณะรัฐมนตรี และรัฐสภาตามลำดับ ก่อนที่ไทยจะนำเสนอรายการข้อสงวนดังกล่าวต่อสำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อขอความเห็นชอบจากที่ประชุมรัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียน - คณะกรรมการมาตรการเขตการลงทุนอาเซียน (AEM - AIA Council หรือ ASEAN Economic Ministers - ASEAN Investment Area Council) ต่อไป

ขั้นตอนดำเนินการ

ความตกลง ACIA ยังไม่มีผลบังคับใช้ตราบิโดที่ประเทศสมาชิกครบทั้ง 10 ประเทศยังไม่ได้ให้สัตยาบัน โดยที่ได้ให้สัตยาบันแล้วเพียง 6 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา มาเลเซีย พม่า สิงคโปร์ และเวียดนาม ฉะนั้น ทุกประเทศยังคงผูกพันภายใต้ความตกลง AIA เดิม ทำให้ 3 สาขาที่ผูกพันอยู่เดิมต้องเปิดเสรีในปี 2553 เช่นกัน

สำหรับรายการข้อสงวนนั้น ยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากยังมีบางประเด็นที่ยังไม่สามารถหาข้อสรุปในอาเซียนได้ เมื่อได้ข้อสรุปแล้ว จึงทำรายการข้อสงวนฉบับสมบูรณ์เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และรัฐสภาต่อไป เมื่อผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว จึงจะยื่นรายการข้อสงวนให้สำนักเลขาธิการอาเซียน เพื่อนำไปเสนอขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีอาเซียนทั้ง 10 ประเทศเพื่อให้รายการสงวนมีผลใช้บังคับต่อไป

การดำเนินการตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Office of the Board of Investment - BOI) โดยการประชาสัมพันธ์ในเว็บไซต์ของบีโอไอ และยังเชื่อมโยงผ่านหน่วยงานอื่น อีกทั้งจัดงานสัมมนาเวทีสาธารณะเมื่อวันที่ 12 มิถุนายน 2552 เพื่อเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทั่วไป รับทราบ ถ่ายทอดสดผ่านคลื่น AM 891 KHz ตลอดจนการสัมมนา มีการบรรยายในหลายจังหวัด ได้แก่ ขอนแก่น สุราษฎร์ธานี สระแก้ว และอุดรธานี เพื่อแจ้งให้ผู้ประกอบการในต่างจังหวัดรับทราบ รวมทั้งได้ประชุมหารือหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องอีกหลายครั้งเพื่อรวบรวมข้อคิดเห็นจัดทำเป็นเท่าที่ และรายการข้อสงวนของไทยแล้วขอความเห็นชอบจาก กนศ.

นอกจากนั้น เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2552 บีโอไอได้เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการพัฒนาการเมือง การสื่อสารมวลชน และการมีส่วนร่วมของประชาชนที่รัฐสภา จึงได้ทราบข้อกังวลการเปิดเสรีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำป่าไม้จากป่าปลูก รวมถึงการเพาะขยายและปรับปรุงพันธุ์พืชจากภาคประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาที่ดิน ผลกระทบต่อ SMEs ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และการปฏิบัติตามมาตรา 190 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 บีโอไอจึงได้มีหนังสือขอข้อมูลเกี่ยวกับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยใน 3 สาขานั้น อีกทั้งผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดจากการเปิดเสรีและมาตรการรองรับจากกรมประมง กรมป่าไม้ และสำนักงานเศรษฐกิจ

การเกษตร เพื่อรวบรวม และนำเสนอ กนศ. ที่กำหนดประชุมในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน 2552 ประกอบการพิจารณาทบทวนท่าทีของไทยต่อไป

ทางเลือกในการเปิดเสรีการลงทุน 3 สาขา

กรณีการเปิดเสรีการลงทุน 3 สาขา ซึ่งตามพันธกรณีจะต้องเปิดตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2553 ที่ผ่านมา ประกอบกับข้อกังวลอย่างกว้างขวางที่เกิดขึ้น คงประมวลทางเลือกได้ 2 ทาง คือ เปิดและไม่เปิด

กรณีที่เปิดเสรีการลงทุน 3 สาขาตามพันธกรณี หากกังวลในเรื่องผลกระทบต่อหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับ 3 สาขานั้น จะต้องออกกฎระเบียบคุ้มครองการลงทุนของไทย เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อการลงทุนไทยน้อยที่สุด แต่ต้องบังคับใช้ได้ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2553 เนื่องจากเปิดช่องไว้ในเรื่องกฎหมายภายในที่นักลงทุนอาเซียนยังต้องปฏิบัติตาม แต่ก็ต้องระมัดระวังในเรื่องของ backtrack ที่ได้กล่าวถึงในตอนที่ 2 ด้วย

กรณีไม่เปิดเสรีการลงทุน 3 สาขาตามพันธกรณี หากเลือกที่จะไม่เปิด ด้วยเกรงผลกระทบต่อการลงทุนไทย ก็จำเป็นต้องศึกษาความตกลงว่าด้วยการลงทุนอาเซียนในกรณีไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีว่าจะเกิดอะไรขึ้น เราพร้อมที่จะรับผิดชอบผลที่อาจเกิดหรือไม่ ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ โดยอาจเข้าทำนองค่าโง่ทางควน ที่ภาครัฐต้องชดใช้ หากคู่กรณีเสียหายอันสืบเนื่องมาจากการฝ่าฝืนพันธกรณี

การรวมกลุ่มของอาเซียนเป็นการรวมกลุ่มเพื่อเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) ซึ่งท้ายที่สุดต้องการรวมเป็นตลาดเดียว การเปิดเสรีการค้า การลงทุน และการค้าบริการ เป็นเครื่องมือไปสู่เป้าหมาย เราจะไม่ทำอะไรเลยนั้นไม่ได้ เพียงแต่ยุทธวิธี และกระบวนการภายในประเทศในการรองรับการเปิดเสรีข้างคั้นนั้นแต่ละหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เตรียมพร้อม และดำเนินการแล้วหรือยัง ข้อสำคัญคือการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ซึ่งก็ได้นำเสนอทางเลือกไว้แล้ว โดยจะเลือกปฏิบัติตามพันธกรณีหรือฝ่าฝืนพันธกรณีภายใต้ความตกลง ACIA ไม่ว่าจะเลือกทางใดก็ขอให้เตรียมการรองรับผลที่จะเกิดให้พร้อมทั้งนี้ ทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ต้องเร่งดำเนินการใดๆ ก็ตามที่จะทำให้ได้รับผลกระทบน้อยที่สุด ไม่ว่าจะเลือกวิถีใดก็ตาม

Eco-car...

โปรดักส์แบบยั่งยืนตัวใหม่ ของอุตสาหกรรมรถยนต์ไทย

ปัจจุบันแนวโน้มสำคัญของอุปสงค์ต่อรถยนต์ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย ต่างหันไปนิยมรถยนต์ขนาดเล็กแบบประหยัดพลังงานมากขึ้น เนื่องจากสังคมชนบทได้ปรับเปลี่ยนไปเป็นสังคมเมือง ทำให้มีความต้องการรถเล็กมากขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการใช้งานในเขตเมือง ประกอบกับน้ำมันมีราคาแพง ดังนั้น การใช้รถยนต์ขนาดเล็กจะส่งผลดีในการช่วยลดการใช้พลังงาน ปัญหามลพิษ รวมทั้งลดปัญหาการจราจรที่ติดขัดอีกด้วย

จากแนวโน้มข้างต้น ทำให้บริษัทรถยนต์ต่างๆ หันมาสนใจผลิตรถยนต์ขนาดเล็ก หรือ "Eco - car" มากขึ้น แม้แต่บริษัทรถยนต์ซึ่งเคยมุ่งเน้นการผลิตรถยนต์หรูหรามีขนาดใหญ่ เช่น บริษัท ไค้เลอร์ บริษัท BMW ฯลฯ ก็หันมาผลิตรถยนต์ขนาดเล็ก โดยค่าย ไค้เลอร์ผลิตรถยนต์สมาร์ต และรถยนต์เมอร์ซิเดสเบนซ์รุ่น A Class ส่วนค่าย BMW ผลิตรถยนต์มินิคูเปอร์ส

กำเนิดแนวคิด "Eco - car"

แนวความคิดเกี่ยวกับ Eco - car เริ่มต้นขึ้นสมัยที่นายพินิจ จารุสมบัติ ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และ ดร.วิฑูรย์ พรหมเศรษฐ์ เป็นผู้ช่วยรัฐมนตรีกระทรวงอุตสาหกรรม โดยกระทรวงอุตสาหกรรมได้ตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ยานยนต์ขึ้นเมื่อเดือนธันวาคม 2546 เพื่อผลักดันโครงการพัฒนาให้ไทยเป็น คีทรอยด์แห่งเอเชีย

รถยนต์โฟล์คสวาเก้น รุ่นต่างๆ ที่ได้รับความนิยม
ในประเทศไทยเมื่อประมาณ 50 ปีมาแล้ว

จากนั้นกระทรวงอุตสาหกรรมได้กำหนดเป้าหมายหลักว่า ภายในปี 2549 ประเทศไทยจะประกอบรถยนต์ให้ได้ 1 ล้านคัน โดยจะส่งออกรถยนต์ 400,000 คัน ซึ่งปรากฏว่าสามารถทำได้เกินกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยในปี 2549 สามารถประกอบรถยนต์ ได้มากถึง 1.18 ล้านคัน และส่งออก 539,206 คัน

Eco - car เป็นรถยนต์ราคาย่อมเยา ประหยัดน้ำมัน ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลดีทำให้อุตสาหกรรมยานยนต์ไทย มีความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น

มาตรการหนึ่งเพื่อบรรลุเป้าหมายข้างต้น คือ การผลิต Eco - car ซึ่งเป็นรถยนต์ราคาย่อมเยา ประหยัดน้ำมัน ปลอดภัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลดีทำให้อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยมีความแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น นับเป็นการสร้างผลิตภัณฑ์หลัก (Product Champion) อีกตัวหนึ่งของอุตสาหกรรมรถยนต์ของประเทศไทย เพิ่มเติมจากรถยนต์ปีกอ๊อฟที่ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในโลก

สามกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของ Eco - car

สำหรับตลาดหรือกลุ่มลูกค้าเป้าหมายของ Eco - car สามารถจำแนกเป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มแรก คือ กลุ่มลูกค้าใหม่ในประเทศ เป็นการสร้างตลาดกลุ่มใหม่ให้เกิดขึ้น สำหรับผู้มีรายได้น้อย 4,000 - 5,000 บาทต่อเดือนที่ไม่สามารถซื้อรถใหม่ที่มีราคาระหว่าง 500,000 - 600,000 บาท ต้องใช้รถจักรยานยนต์เป็นพาหนะหรือซื้อรถยนต์มือสอง Eco - car จึงเป็นรถที่สอดคล้องกับกำลังซื้อของคนกลุ่มนี้ โดยได้ทั้งรถใหม่ป้ายแดงที่มีราคาพอเหมาะ ประหยัดพลังงานและค่าใช้จ่าย

กลุ่มที่สอง คือ กลุ่มประชาชนที่แม้มีอำนาจซื้อรถยนต์ราคาแพง แต่ต้องการรถยนต์ขนาดเล็ก เพื่อใช้คล่องตัวต่อการใช้งานในเมือง ประหยัดค่าใช้จ่ายค่าน้ำมันและมีความห่วงใยในสิ่งแวดล้อม

ส่วนรถยนต์ใหญ่หรือรถแบบครอบครัวนั้น จะเก็บเอาไว้ใช้งานช่วงวันหยุดเมื่อต้องเดินทางออกต่างจังหวัด เนื่องจากขนาดรถยนต์ที่เล็กเกินไป อาจจะไม่ปลอดภัยเท่าที่ควรเมื่อเดินทางต่างจังหวัดหรือขึ้น

รถยนต์มินิซึ่งได้รับความนิยมอย่างมากในอดีตในฐานะรถยนต์ขนาดเล็กและมีราคาถูก ก่อนที่จะกลายเป็นรถยนต์ขนาดเล็ก และมีราคาแพงในปัจจุบันภายหลังถูกซื้อกิจการโดย BMW

ทางด่วน เมื่อสัมผัสลมด้วยความเร็วสูง อาจเสียการทรงตัวได้ง่าย

กลุ่มที่สาม คือ ตลาดต่างประเทศ โดยจะส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานการผลิตสำคัญของรถยนต์แบบนี้เพื่อส่งออก ดังนั้น จะต้องกำหนดคุณลักษณะของรถยนต์ให้เป็นมาตรฐานสากล เพื่อให้สามารถส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศได้ด้วย

ในปี 2550 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้มีมติเห็นชอบเปิดให้ การส่งเสริมการลงทุนรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล หรือ Eco - car

รถยนต์ไทยค่ายยี่ห้อได้รับความนิยมนับตั้งแต่เปิดตัวในทวีปยุโรป

โครงการนี้ได้มีการทบทวนหลายครั้ง โดยเฉพาะเมื่อน้ำมันมีราคาแพง ทั้งนี้ ภายหลังจากแนวคิดที่จะผลิตรถยนต์ขนาดเล็ก ที่มีราคาถูก และประหยัดพลังงาน เกิดขึ้นมาเป็นเวลา 4 ปี ก็ถึงโอกาสที่จะมีการดำเนินการอย่างเป็นทางการ โดยในปี 2550 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ซึ่งมีนายโชติช บันเปี่ยมราษฎร์ ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งเป็นรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานกรรมการ ได้มีมติเห็นชอบในการเปิดการส่งเสริมการลงทุนรถยนต์ประเภทนี้ โดยตั้งชื่อเป็นทางการในภาษาไทยว่า "รถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล" หรือ Eco - car

มาตรฐาน Eco - car และเงื่อนไขการลงทุน

สำหรับคุณลักษณะของรถยนต์ และเงื่อนไขการลงทุน ได้มีการกำหนดขึ้นใหม่ ซึ่งมีบางสิ่งที่แตกต่างไปจากแนวคิดเดิมเมื่อปี 2546 ดังนี้

- ขนาดของรถยนต์ เดิมกำหนดมิติของรถยนต์ว่าต้องยาวไม่เกิน 3.6 เมตร กว้างไม่เกิน 1.6 เมตร ต่อมาขยายขนาดความกว้างเป็น 1.63 เมตร
- เงื่อนไขความสิ้นเปลืองน้ำมัน เดิมกำหนดเอาไว้ไม่เกิน 5.6 ลิตรต่อ 100 กิโลเมตร ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนมาตรฐานให้ประหยัดน้ำมันเพิ่มมากขึ้น กล่าวคือ สิ้นเปลืองน้ำมันลดลงเหลือไม่เกิน 5 ลิตรต่อ 100 กิโลเมตร

- กำหนดมาตรฐานมลพิษในระดับมาตรฐานสากล กล่าวคือ มาตรฐาน EURO 4 หรือสูงกว่า และมีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ไม่เกิน 120 กรัมต่อกิโลกรัม
- กำหนดมาตรฐานความปลอดภัยระดับสากล คือ UNECE Reg. 94 และ 95 Rev.0 หรือสูงกว่า สำหรับป้องกันผู้โดยสารกรณีที่เกิดอุบัติเหตุจากการชนด้านหน้าและด้านข้างของรถยนต์
- มีเงินลงทุนไม่น้อยกว่า 5,000 ล้านบาท

ลดภาษีสรรพสามิตเหลือร้อยละ 17

ปีโอไอได้เจรจากับกระทรวงการคลัง เพื่อขอให้กำหนดอัตราภาษีสรรพสามิต Eco - car ลงเหลือไม่เกินร้อยละ 10 แต่กระทรวงการคลังเห็นว่าควรปรับลดลงเหลือร้อยละ 17 เท่านั้น หากลดลงต่ำกว่านี้อาจมีผลกระทบต่อรถยนต์ปีถัดไป และเห็นว่าลดภาษีสรรพสามิตระดับนี้ น่าจะเพียงพอแล้ว ทำให้ Eco - car มีราคาไม่ต่ำลงมากอย่างที่คิด

รถยนต์อีโค่ มีราซึ่งเป็นรถยนต์ขนาดจ๋วประสบความสำเร็จในระดับหนึ่งในตลาดประเทศไทยเมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้ว

ให้เก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ 17 โดยกำหนดไม่เกิน 1,300 ซีซี สำหรับเครื่องยนต์เบนซิน และไม่เกิน 1,400 ซีซี สำหรับเครื่องยนต์ดีเซล

คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบกับข้อเสนอของกระทรวงการคลัง โดยมีมติเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2550 ให้เก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ 17 โดยกำหนดความจุของกระบอกสูบไม่เกิน 1,300 ซีซี สำหรับเครื่องยนต์เบนซิน และความจุกระบอกสูบไม่เกิน 1,400 ซีซี สำหรับเครื่องยนต์ดีเซล โดยไม่จำกัดกำลังเครื่องยนต์ ซึ่งยังเสียเปรียบรถยนต์ปิกอัจฉริยะ 1 คัน ที่จัดเก็บภาษีสรรพสามิตในอัตราเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น

“มาร์ช” Eco - car เมดอินไทยแลนด์ คันแรก

โครงการ Eco - car ได้รับการตอบสนองอย่างคึกคัก มีบริษัทรถยนต์มากถึง 6 ค่าย ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนในโครงการผลิต Eco - car คือ นิสสัน โตโยต้า ซูซูกิ มิตซูบิชิ ฮอนด้า และทาทา มอเตอร์

โดยมีบริษัทนิสสันเป็นรายแรกที่เริ่มผลิตในโครงการ Eco - car อย่างเต็มที่ เนื่องจากนิสสันได้กำหนดให้ Eco - car เป็นผลิตภัณฑ์หลักตัวใหม่ในประเทศไทย เพื่อให้บริษัทฯ กลับมาครองตลาดเหมือนเมื่อครั้งที่ยังใช้ชื่อว่าคัทสัน โดยกำหนดเป้าหมายเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาดในประเทศไทย จากเดิมที่มีอยู่เพียงร้อยละ 5 ให้ขยับขึ้นเป็นร้อยละ 7.5 ภายในปี 2553 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10 ภายในปี 2555

นิสสัน ตั้งชื่อรถยนต์ Eco - car ที่วางจำหน่ายในประเทศไทย และญี่ปุ่นว่า “มาร์ช” ส่วนรถที่ส่งออกไปยุโรป ใช้ชื่อว่า “ไมครา” โดย

**Eco - car ได้รับการตอบสนองอย่างดียิ่ง
มีบริษัทรถยนต์มากถึง 6 ค่าย
ที่ได้รับการส่งเสริมฯ
คือ นิสสัน โตโยต้า ซูซูกิ มิตซูบิชิ
ฮอนด้า และทาทา มอเตอร์**

ตั้งเป้าหมายผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศไว้ที่ระดับร้อยละ 45 และส่งออกอีกร้อยละ 55

Eco - car “มาร์ช” หรือว่า “ไมครา” ที่ผลิตในประเทศไทยนี้ นับเป็น Eco - car รุ่นใหม่ ที่ถือเป็นเจเนอเรชันที่ 4 ของมาร์ชนับจากเปิดตัวรุ่นแรกในปี 2525

บริษัทนิสสันกำหนดผลิตรถยนต์แบบนี้ในโรงงานเพียง 4 แห่งทั่วโลกคือ ไทย จีน อินเดีย และเม็กซิโก เพื่อทำตลาดใน 160 ประเทศทั่วโลกพร้อมกันนี้ นิสสันได้ยกเลิกฐานการผลิตรถยนต์มาร์ชเดิม คือ ญี่ปุ่นและสหราชอาณาจักร ซึ่งเป็นประเทศที่มีต้นทุนการผลิตสูง

นิสสันกำหนดให้ไทยเป็นฐานการผลิตหลักของรถยนต์มาร์ช โดยเปิดตัวทำการผลิตและจำหน่ายในประเทศไทยเป็นแห่งแรกในโลกตั้งแต่กลางเดือนมีนาคม 2553 เป็นต้นไป ตั้งเป้าขายในประเทศไทย 20,000 คัน/ปี กำหนดให้ขึ้นส่วนผลิตในประเทศไทยเป็นสัดส่วนค่อนข้างสูงคือ ร้อยละ 80 ของชิ้นส่วนทั้งหมด โดยนำเข้าชิ้นส่วนจากต่างประเทศเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น สำหรับศูนย์วิจัยและพัฒนาของนิสสันในประเทศไทย ได้มีส่วนร่วมในการออกแบบด้วย

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ประชุมหารือร่วมกับผู้บริหารของบริษัทนิสสัน เมื่อเดือนกันยายน 2552

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากรถยนต์มาร์ชจะส่งออกไปจำหน่ายยังญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตลาดที่เข้มงวดในด้านคุณภาพ ดังนั้น นิสสันจึงส่งผู้เชี่ยวชาญในด้านการตรวจสอบจากโรงงาน Oppama ของนิสสันที่โยโกะฮะ ในจังหวัดคานากาวา ซึ่งเป็นฐานผลิตเดิมของรถยนต์มาร์ช มายังโรงงานในประเทศไทย เพื่อตรวจสอบคุณภาพรถยนต์อย่างเข้มงวดก่อนส่งไปจำหน่ายยังประเทศอื่นๆ โดยเฉพาะญี่ปุ่น

นอกจากนี้ เมื่รถยนต์ส่งจากไทยไปยังญี่ปุ่น ยังจะตรวจสอบรถยนต์อีกครั้งที่โรงงาน Oppama เช่นเดียวกัน

รถยนต์ใหม่นี้ใช้เครื่องยนต์ 3 สูบในรหัส HR12 ที่มีความจุ 1,200 ซีซี กำลัง 79 แรงม้า มีทั้งระบบเกียร์ธรรมดาแบบ 5 จังหวะ และระบบเกียร์แปรผันอัจฉริยะ XTRONIC CVT บนโครงสร้าง

MARCH

นิสสันกำหนดให้ไทยเป็นฐานการผลิตหลักของรถยนต์มาร์ช โดยเปิดตัวทำการผลิตและจำหน่ายในประเทศไทยเป็นแห่งแรกในโลก

วี แพลตฟอร์ม (V-platform) ใหม่ล่าสุด ซึ่งมีการขยายระยะฐานล้อจากรุ่นเดิม เพื่อความกว้างขวางของห้องโดยสาร และให้ความคล่องตัวด้วยตัวถังทรง 5 ประตูกะทัดรัดมีรัศมีวงเลี้ยวแคบสุดเพียง 4.5 เมตรเท่านั้น

"มาร์ช" ยังเพียบพร้อมด้วยนวัตกรรมใหม่ คือ ระบบดับเครื่องยนต์อัตโนมัติเมื่อรถยนต์จอดนิ่งอยู่กับที่ (Idling Stop) เหมือนกับรถยนต์ไฮบริคเพื่อประหยัดน้ำมัน และเมื่อเร่งเครื่องยนต์เครื่องยนต์จะสตาร์ทโดยอัตโนมัติเช่นกัน ขณะที่ความดังของเสียงเครื่องยนต์อยู่ที่ระดับ 86.5 เดซิเบล เงียบกว่ารถยนต์อื่นซึ่งอยู่ในระดับ 87.3 เดซิเบล

ชูชุกิได้ถูกผลิต ปี 2555

นอกจากรถยนต์มาร์ชของค่ายนิสสันแล้ว บริษัท ชูชุกิ ออโตโมบิล แมนูแฟคเจอร์ริง (ประเทศไทย) จำกัด อาจจะเป็นรายต่อไปที่ผลิต Eco - car ในประเทศไทย ปัจจุบันได้เริ่มเดินหน้าโครงการแล้ว โดยในช่วงปลายเดือนพฤศจิกายน 2552 ได้ทำพิธีวางศิลาฤกษ์เพื่อก่อตั้งโรงงานที่นิคมอุตสาหกรรม

เหมราชอิสเทิร์นซีบอร์ด จังหวัดระยอง บนพื้นที่ขนาดประมาณ 1,000 ไร่ ด้วยเงินลงทุนเฟสแรกประมาณ 7,500 ล้านบาท คาดว่าในส่วนของโรงงานจะก่อสร้างและพร้อมเปิดดำเนินการผลิตได้ ในช่วงปี 2555 อย่างแน่นอน

จากการที่บริษัทโพล์คสวาเกินของเยอรมนีได้ซื้อหุ้นของบริษัท ซูซูกิ มอเตอร์ คอร์ป จำนวนร้อยละ 19.9 เป็นมูลค่า 2,530 ล้านเหรียญสหรัฐฯ และทางซูซูกิเองก็ได้ใช้เงินที่ได้จากการซื้อขายหุ้นครั้งนั้นประมาณครึ่งหนึ่ง เพื่อกลับไปซื้อหุ้นในบริษัทโพล์คสวาเกิน ส่งผลทำให้ทั้ง 2 ค่ายรถยนต์ เป็นพันธมิตรกันอย่างเหนียวแน่น ทำให้หลายฝ่ายคาดว่าในอนาคตฐานการผลิตรถยนต์ซูซูกิในประเทศไทย อาจจะไม่ผลิตเฉพาะ Eco - car ในตราซูซูกิเท่านั้น แต่อาจจะรวมถึงโพล์คสวาเกินด้วย

โครงการ Eco - car ในต่างประเทศ

เป็นที่น่าสังเกตว่าปัจจุบันรัฐบาลประเทศต่างๆ ได้พยายามสนับสนุนการผลิตและจำหน่ายรถยนต์ขนาดเล็ก ตัวอย่างหนึ่ง คือ ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีนโยบายสนับสนุนรถยนต์ขนาดเล็กประเภท Minicar เป็นกรณีพิเศษ โดยกำหนดให้มีขนาดเครื่องยนต์ไม่เกิน 660 ซีซี ความยาวไม่เกิน 3.7 เมตร กว้างไม่เกิน 1.48 เมตร สูงไม่เกิน 2 เมตร พร้อมกับจำกัดความแรงเครื่องยนต์ไม่เกิน 64 แรงม้า

สำหรับประเทศจีน รัฐบาลได้ประกาศลดอัตราภาษีรถยนต์เมื่อเดือนสิงหาคม 2551 โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2551 เป็นต้นไป โดยลดภาษีรถยนต์ขนาดเครื่องยนต์ไม่เกิน 1,000 ซีซี จากร้อยละ 3 เหลือร้อยละ 1 ขณะที่เพิ่มภาษีสำหรับรถยนต์ขนาดใหญ่ กล่าวคือ รถยนต์ขนาดเครื่องยนต์ 3,000 - 4,000 ซีซี จากร้อยละ 15 เพิ่มเป็นร้อยละ 25 สำหรับรถยนต์ที่มีขนาดเครื่องยนต์เกิน 4,000 ซีซี เก็บเพิ่มขึ้นเท่าตัวจากร้อยละ 20 เป็นร้อยละ 40

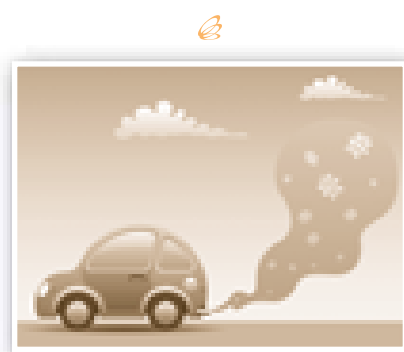
มีนาคม 2553

สำหรับเกาหลีใต้ รัฐบาลได้พยายามส่งเสริมการใช้รถยนต์ขนาดเล็กเช่นเดียวกัน โดยให้สิทธิและประโยชน์ด้านภาษีอากรเป็นพิเศษแก่รถยนต์ขนาดเล็กที่มีขนาดเครื่องยนต์ไม่เกิน 800 ซีซี

ไทยควรมีมาตรการช่วยรณรงค์

ประเทศไทยควรมีมาตรการรณรงค์อย่างจริงจังทำให้ใช้รถยนต์ขนาดเล็กหรือรถยนต์แบบไฮบริด เพื่อประหยัดน้ำมันและรักษาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะผู้บริหารของหน่วยราชการที่รับผิดชอบในด้านนี้ เช่น กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงาน ฯลฯ ควรดำเนินการเป็นตัวอย่างในการนำ Eco - car หรือรถยนต์ใช้พลังงานหมุนเวียนมาใช้งาน

จากตัวอย่างในต่างประเทศ คือผู้บริหารของหน่วยราชการสิ่งแวดล้อมของประชาคมยุโรป ได้ประกาศเมื่อปี 2550 เกี่ยวกับการเปลี่ยนรถประจำตำแหน่งจากเดิมที่มีราคาแพง คือเมอร์ซิเดสเบนซ์ ซึ่งไม่ประหยัดน้ำมันและปล่อยไอเสียจำนวนมาก มาเป็นรถยนต์โตโยต้าแบบไฮบริดซึ่งเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและประหยัดพลังงานมากกว่า ซึ่งจะช่วยในการดูแลสุขภาพและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนอีกทางหนึ่ง

นานาชาติกับ ซีไอไอ

การถือหุ้นของต่างชาติ (ต่างตัว)

1. คนต่างตัว หมายถึงอะไร

ตอบ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างตัว พ.ศ. 2542 ได้ให้ความหมายของคนต่างตัว สรุปได้ดังนี้

- บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในไทย
- นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย โดยครอบคลุมทั้งนิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุน หรือลงทุนโดยบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย หรือนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทยตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น และห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียนซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้จัดการเป็นบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย
- นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย มีหุ้นอันเป็นทุน หรือลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น ถือโดยบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย หรือโดยนิติบุคคลที่ไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย หรือโดยนิติบุคคลที่จดทะเบียนในประเทศไทยที่มีลักษณะต่างตัว ดังที่ได้กล่าวข้างต้น

2. มีธุรกิจประเภทใดบ้างที่สงวนไว้สำหรับคนไทย

ตอบ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างตัว พ.ศ. 2542 ได้กำหนดบัญชีท้ายไว้ 3 บัญชี ดังนี้

- **บัญชีหนึ่ง** เป็นธุรกิจที่ไม่อนุญาตให้คนต่างตัวประกอบกิจการด้วยเหตุผลพิเศษ
- **บัญชีสอง** เป็นธุรกิจที่เกี่ยวกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศ หรือมีผลกระทบต่อ

ต่อศิลปินวัฒนธรรม จารีตประเพณี ทัศนกรรมพื้นบ้าน หรือ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หากคนต่างด้าวจะ ประกอบธุรกิจตามบัญชีสอง จะต้องขออนุญาตจากรัฐมนตรี โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ จะต้องเป็นคนไทย หรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 40 เว้นแต่จะมีเหตุสมควร รัฐมนตรีโดยการอนุมัติของคณะ รัฐมนตรีอาจผ่อนผันสัดส่วนในเรื่องดังกล่าวให้น้อยลงได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้า

- **บัญชีสาม** เป็นธุรกิจที่คนไทยยังไม่มีความพร้อมที่จะแข่งขัน ในการประกอบกิจการกับคนต่างด้าว หากคนต่างด้าวจะ ประกอบธุรกิจตามบัญชีสาม จะต้องขออนุญาตจากอธิบดี กรมพัฒนาธุรกิจการค้า โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว หากได้รับอนุญาต สามารถ เป็นหุ้นต่างด้าวข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ ทั้งนี้ สามารถดูรายละเอียดประเภทธุรกิจของแต่ละ บัญชีได้จากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ.2542 (บัญชีท้ายฯ) ในเว็บไซต์ของกรมพัฒนาธุรกิจ การค้า <http://www.dbd.go.th/mainsite/index.php?id=1720>

3. หากนิติบุคคลต่างด้าวได้รับการส่งเสริมฯ จะสามารถถือหุ้นข้างมาก ในบัญชีสอง และบัญชีสาม ได้หรือไม่

ตอบ สามารถทำได้ โดยเป็นไปตามมาตรา 12 ของพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ.2542 อธิบายโดยสังเขป ได้ดังนี้

ในกรณีที่ธุรกิจของคนต่างด้าวซึ่งได้รับการส่งเสริมฯ

ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริม การลงทุน หรือได้รับอนุญาตเป็น หนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรม หรือประกอบการค้าเพื่อส่งออก ตามกฎหมายว่าด้วยการนิคม อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือตามกฎหมายอื่น เป็นธุรกิจ ตามบัญชีสองหรือบัญชีสามท้าย พระราชบัญญัตินี้ ให้คนต่างด้าว ดังกล่าวแจ้งต่ออธิบดี เพื่อขอหนังสือ รับรอง ให้นิติบุคคลต่างด้าวดังกล่าวนั้น ผ่อนผันให้ประกอบธุรกิจนั้นๆ ได้

แต่ทั้งนี้ จะต้องปฏิบัติตาม มาตรา 21 มาตรา 22 มาตรา 39 มาตรา 40 และ 42 แห่งพระราช บัญญัตติดังกล่าวด้วย

4. หลักเกณฑ์การถือหุ้นต่างด้าว ใน กรณีที่นิติบุคคลต่างด้าวได้รับการ ส่งเสริมฯ มีอย่างไรบ้าง

ตอบ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ นักลงทุนต่างชาติในการลงทุนใน กิจการอุตสาหกรรม คณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุนจะผ่อนคลาย มาตรการจำกัดการถือหุ้นโดยใช้ แนวทางการพิจารณา ดังนี้

- โครงการลงทุนในกิจการ เกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ การประมง การสำรวจและ การทำเหมืองแร่ และการให้บริการ ตามที่ปรากฏในบัญชี หนึ่งท้ายพระราชบัญญัติ การประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จะ ต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้น รวมกันไม่น้อยกว่า ร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

- โครงการลงทุนในกิจการอุตสาหกรรม อนุญาตให้ต่างชาติถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ไม่จำกัดในเขตใด
- เมื่อมีเหตุผลอันสมควร คณะกรรมการฯ อาจกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติเป็นการเฉพาะสำหรับกิจการที่ให้การส่งเสริมฯ บางประเภท

5. หากนิติบุคคลต่างตัว ได้รับการส่งเสริมฯ ในกิจการผลิต ซึ่งมีได้เป็นธุรกิจที่เข้าข่ายบัญชีท้ายฯ แต่ต่อมาต้องการจะมีการรับจ้างผลิตด้วย จะสามารถทำได้หรือไม่

ตอบ การรับจ้างผลิต เป็นการประกอบธุรกิจบริการตามบัญชีสาม ซึ่งต้องขออนุญาตประกอบธุรกิจ หากนิติบุคคลต่างตัวประสงค์จะขอประกอบธุรกิจ จะต้องขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจต่างตัวด้วย

6. หากนิติบุคคลต่างตัวได้รับการส่งเสริมฯ และจะประกอบกิจการตามบัญชีสอง จะสามารถถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้หรือไม่

ตอบ สามารถถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ แต่ทั้งนี้ กิจการดังกล่าวจะต้องอยู่ในประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมฯ และคณะกรรมการฯ ไม่ได้กำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติ ไว้เป็นการเฉพาะ

7. ทุนขั้นต่ำที่คนต่างตัวต้องใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจ มีกำหนดไว้เท่าใด

ตอบ ความมาตรา 14 ของพระราชบัญญัติของคนต่างตัว พ.ศ. 2542 ทุนขั้นต่ำที่คนต่างตัวใช้ในการเริ่มต้นประกอบธุรกิจในประเทศไทย จะต้องไม่น้อยกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่า 2 ล้านบาท แต่หากเป็นการประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามบัญชีท้ายฯ ทุนขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงสำหรับแต่ละธุรกิจต้องไม่น้อยกว่า 3 ล้านบาท

แต่ทั้งนี้ นิติบุคคลต่างตัวที่ได้รับการส่งเสริมฯ จะได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้ตามมาตรานี้ โดยการลงทุนขั้นต่ำจะต้องเป็นไปตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด

8. นิติบุคคลไทย กับนิติบุคคลต่างชาติ หากได้รับการส่งเสริมฯ จะได้สิทธิประโยชน์เท่ากันหรือไม่

ตอบ โดยทั่วไปแล้ว สิทธิประโยชน์ไม่ได้มีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นสิทธิประโยชน์ที่เกี่ยวกับภาษีอากร และไม่เกี่ยวกับภาษีอากร แต่นิติบุคคลต่างตัวจะได้รับสิทธิประโยชน์การถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดิน (เพราะนิติบุคคลไทยสามารถถือกรรมสิทธิ์ที่ดินได้อยู่แล้ว)

9. กิจการเหมืองแร่ ซึ่งอยู่ในบัญชีสอง คนต่างตัวสามารถถือหุ้นข้างมากได้หรือไม่ หากขอรับการส่งเสริมฯ

ตอบ ไม่ได้ ถึงแม้ว่าจะอยู่ในบัญชีสอง แต่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กำหนดให้กิจการเหมืองแร่จะต้องมีผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

10. กิจการโรงแรม คนต่างตัวสามารถถือหุ้นข้างมากได้หรือไม่

ตอบ กิจการโรงแรมจัดอยู่ในบัญชีสาม ซึ่งจะต้องมีหุ้นไทยข้างมาก ยกเว้นหากได้รับการส่งเสริมฯ หรือได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า คนต่างตัวจะสามารถถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้

11. กิจการปลูกพืชด้วยระบบ Hydroponics ซึ่งเป็นการปลูกพืชบนน้ำ จะจัดเป็นกิจการเกษตรกรรม ซึ่งจะต้องมีหุ้นไทยข้างมากหรือไม่

ตอบ การปลูกพืชไม่ว่าจะเป็นการปลูกบนดิน ในน้ำ หรือในอากาศ ก็ตาม จัดเป็นกิจการเกษตรกรรม ซึ่งจะต้องมีหุ้นไทยไม่น้อยกว่า ร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

12. กิจการเพาะขยายพันธุ์พืช หรือปรับปรุงพันธุ์พืช คนต่างด้าว สามารถถือหุ้นข้างมากได้หรือไม่

ตอบ กิจการเพาะขยายหรือปรับปรุงพันธุ์พืช จะจัดอยู่ในบัญชีสาม ซึ่งจะต้องมีหุ้นไทยข้างมาก ยกเว้นหากได้รับการส่งเสริมฯ หรือได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า คนต่างชาติ จะสามารถถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ แต่กรณีขอรับการส่งเสริมฯ หากเป็นการเพาะขยายพันธุ์พืชและปรับปรุงพันธุ์พืชท้องถิ่นของไทย เช่น ข้าว ถั่วฝักยาว กล้วยไม้ สมุนไพร และผลไม้ จะต้องผู้มีสัญชาติไทยถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 51 ของทุนจดทะเบียน

13. กิจการห้องเย็น คนต่างด้าวสามารถถือหุ้นข้างมากได้หรือไม่

ตอบ หากเป็นการให้บริการรับฝากของ เพื่อเก็บรักษาไว้ในห้องเย็น จะเข้าข่ายกิจการบริการตามบัญชีสาม ซึ่งจะต้องขออนุญาตจากอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า หรือได้รับการส่งเสริมฯ ต่างชาติ จึงจะถือหุ้นข้างมากหรือทั้งสิ้นได้ แต่หากไม่ได้เป็นการบริการรับฝาก เช่น บริษัททำกิจการแปรรูปสัตว์น้ำและต้องมีห้องเย็นเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการผลิต เพื่อใช้เก็บสินค้าของบริษัทเอง กิจการลักษณะนี้ไม่จัดอยู่ในบัญชีท้าย คนต่างชาติก็สามารถทำได้

14. หากบริษัทได้รับการส่งเสริมฯ เดิม เป็นหุ้นไทยข้างมาก แต่ต่อมาประสงค์ จะเปลี่ยนเป็นหุ้นต่างด้าวข้างมาก สามารถทำได้หรือไม่

ตอบ สามารถทำได้ หากประเภทกิจการนั้นไม่มีเงื่อนไขเกี่ยวกับการกำหนดสัดส่วนการถือหุ้นของคนต่างด้าว โดยบริษัทต้องยื่นเรื่องขอแก้ไขอัตราส่วนผู้ถือหุ้น พร้อมแนบหนังสือยินยอมจากผู้ถือหุ้นไทยทุกราย หรือมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น และหนังสือรับรองการจดทะเบียนบริษัทฉบับล่าสุดมาพร้อมกันด้วย โดยมีโอไอจะพิจารณาเรื่องให้แล้วเสร็จภายใน 5 วันทำการ

15. มีกรณีอื่นๆ หรือไม่ ที่มีการกำหนด เรื่องการถือหุ้นของคนต่างด้าว นอกจากพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุน

ตอบ มีกฎหมายบางฉบับที่กำหนดเรื่องการถือหุ้นของคนต่างด้าว และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในธุรกิจบางประเภท เช่น พระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พระราชบัญญัติประกันภัย พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการทำสนธิสัญญากับต่างประเทศ เช่น สนธิสัญญาทางไมตรีและความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสหรัฐอเมริกา การทำ FTA กับประเทศต่างๆ เช่น ญี่ปุ่น ออสเตรเลีย เป็นต้น

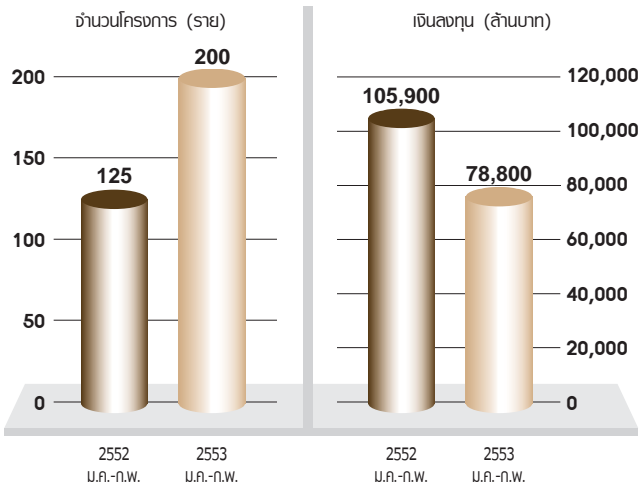
(ข้อมูล ณ วันที่ 24 มีนาคม 2553)

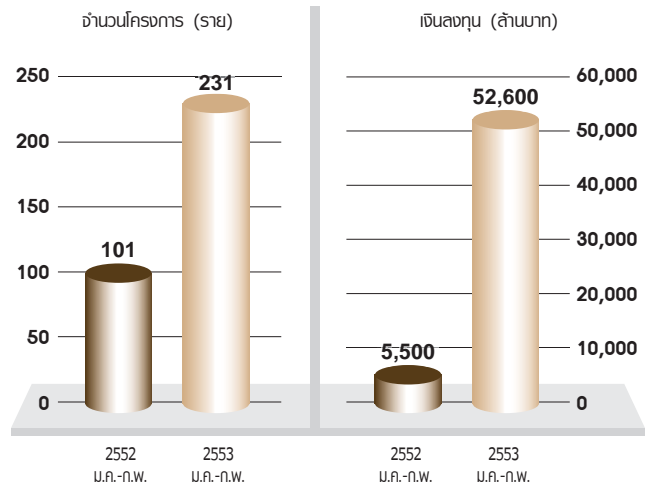
สถิติการส่งเสริมการลงทุน

สรุปสถิติการส่งเสริมการลงทุน

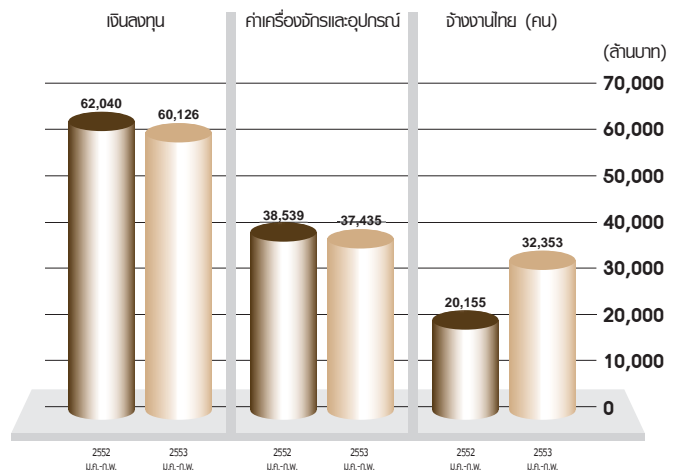
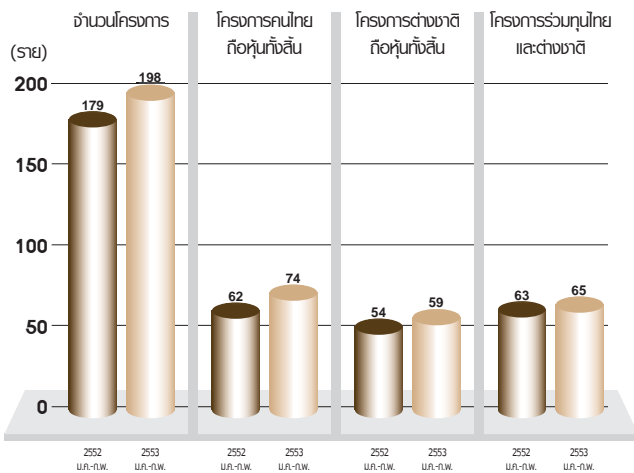
การขอรับการส่งเสริมการลงทุน

การอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

การออกบัตรส่งเสริมการลงทุน

จำแนกโดยการออกบัตรส่งเสริมการลงทุนตามหมวดกิจการ

หน่วย : ล้านบาท

หมวดกิจการ	จำนวนโครงการ (ราย)			เงินลงทุน			ทุนจดทะเบียนไทย			ทุนจดทะเบียนต่างชาติ			จ้างแรงงาน (คน)		
	2552	2552	2553	2552	2552	2553	2552	2552	2553	2552	2552	2553	2552	2552	2553
	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.
เกษตรกรรมและผลิตผลการเกษตร	151	32	25	42,317	7,765	10,973	2,645	1,203	772	472	10	23	21,065	3,496	6,066
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน	26	8	3	18,700	7,018	640	435	285	110	1,951	748	100	5,698	1,809	117
อุตสาหกรรมเบา	58	14	11	10,477	2,166	251	1,135	14	6	777	177	26	18,239	4,421	703
ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง	177	37	42	52,092	9,531	3,809	1,618	159	28	5,952	285	249	26,301	4,846	3,306
อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า	137	24	30	27,419	4,140	24,813	358	18	147	1,381	373	187	43,272	2,253	17,587
ผลิตภัณฑ์เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก	97	22	27	24,317	3,036	11,082	1,364	173	869	2,326	315	673	6,590	1,943	3,184
บริการ และสาธารณูปโภค	316	42	60	117,687	28,383	8,558	8,751	399	1,464	2,180	124	99	13,745	1,387	1,390
รวม	962	179	198	293,009	62,040	60,126	16,307	2,250	3,396	15,039	2,031	1,357	134,910	20,155	32,353

ภาวะการส่งเสริมการลงทุน

มกราคม-กุมภาพันธ์ 2553 เปรียบเทียบ ปี 2551 และ 2552

	2551	2552	2552 ม.ค.-ก.พ.	2553 ม.ค.-ก.พ.	2551	2552	2552 ม.ค.-ก.พ.	2553 ม.ค.-ก.พ.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การขอรับการส่งเสริมสุทธิ	1,231	1,546	125	200	74.0	114.2	25.4	17.2
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					43.8	39.0	2.5	4.3
ต่างชาติรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	326	267	30	45	15.3	5.4	0.4	0.9
ยุโรป	194	224	26	25	13.9	5.9	1.0	0.3
ไต้หวัน	45	75	4	8	1.4	6.1	-	-
สหรัฐอเมริกา	37	85	5	4	1.3	6.4	-	-
ฮ่องกง	23	20	-	4	1.0	1.8	-	0.1
สิงคโปร์	86	90	7	19	5.1	1.2	0.1	1.2
การกระจายของแหล่งที่ตั้ง					เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	375	469	43	65	51.9	87.4	3.6	16.8
กรุงเทพมหานคร	221	197	20	34	16.3	18.9	0.8	3.2
ปริมณฑล	154	272	23	31	35.6	68.5	2.8	13.6
เขต 2	517	529	45	83	294.6	383.5	96.4	51.4
ระยอง	144	113	12	25	135.6	81.0	9.1	13.4
ภูเก็ต	12	11	1	1	10.2	2.6	0.1	-
อื่นๆ	361	405	32	57	148.7	299.9	87.2	37.9
เขต 3	335	543	35	52	85.6	252.1	5.9	10.7
- 36 จังหวัด	287	455	33	48	79.7	205.4	5.7	9.7
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	48	88	2	4	5.9	46.7	0.2	0.9
ภาคเหนือ	77	122	9	9	9.7	39.0	1.6	0.5
ภาคกลาง	10	32	1	-	4.8	29.2	0.1	-
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	85	187	6	13	15.8	106.7	0.5	3.3
ภาคตะวันออก	47	53	6	6	8.8	24.5	0.2	1.2
ภาคตะวันตก	14	32	1	1	3.1	8.7	-	0.1
ภาคใต้	65	79	12	17	9.6	28.2	3.4	2.9
อื่นๆ	37	38	-	6	33.8	15.9	-	2.8
ไม่ระบุที่ตั้ง	4	5	2	-	0.1	0.2	0.1	-

	2551	2552	2552	2553	2551	2552	2552	2553
			ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.			ม.ค.-ก.พ.	ม.ค.-ก.พ.
	จำนวนโครงการ (ราย)				ทุนจดทะเบียน (พันล้านบาท)			
การอนุมัติให้การส่งเสริมทั้งสิ้น	1,252	1,003	101	231	79.0	41.4	1.0	6.5
การร่วมทุนของโครงการต่างชาติ					57.2	16.5	0.6	2.1
ต่างชาติดรายใหญ่								
ญี่ปุ่น	331	249	20	50	22.2	3.6	0.2	1.0
ยุโรป	183	158	25	34	18.1	2.6	0.2	0.1
ไต้หวัน	48	33	3	4	1.2	0.6	0.1	0.1
สหรัฐอเมริกา	37	41	7	10	1.3	5.7	-	0.1
ฮ่องกง	19	14	2	3	0.8	0.1	-	-
สิงคโปร์	77	65	6	9	5.4	0.3	-	0.4
	การกระจายของแหล่งที่ตั้ง				เงินลงทุน (พันล้านบาท)			
เขต 1	396	336	27	78	48.3	49.7	1.1	9.4
กรุงเทพมหานคร	232	162	17	37	16.1	11.9	0.6	5.1
ปริมณฑล	164	174	10	41	32.1	37.8	0.5	4.3
เขต 2	538	383	43	85	365.9	180.8	3.0	27.9
ระยอง	166	96	8	18	207.5	42.7	0.4	2.0
ภูเก็ต	11	11	3	1	9.5	1.7	0.8	-
อื่นๆ	361	276	32	66	148.9	136.3	1.8	25.9
เขต 3	318	284	31	68	83.6	50.9	1.3	15.3
- 36 จังหวัด	275	244	26	59	79.4	46.0	1.2	14.0
- 22 จังหวัด (เขต 3 พิเศษ)	43	40	5	9	4.2	4.9	0.1	1.3
ภาคเหนือ	75	61	9	10	9.1	5.9	0.3	0.8
ภาคกลาง	11	10	1	1	4.7	1.3	0.1	0.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	77	75	10	24	12.7	11.3	0.5	4.9
ภาคตะวันออก	41	40	1	2	8.9	7.1	0.1	0.2
ภาคตะวันตก	16	13	2	6	3.3	1.3	-	1.4
ภาคใต้	58	62	8	14	11.3	11.3	0.4	5.9
อื่นๆ	40	23	-	11	33.7	12.7	-	2.1

หมายเหตุ เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต

เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัด โดยแบ่งเป็นเขต 3 พิเศษ จำนวน 22 จังหวัด ได้แก่ ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู สุรินทร์ ยโสธร มหาสารคาม นครพนม ร้อยเอ็ด กาฬสินธุ์ สกลนคร นุรีรัมย์ อำนาจเจริญ ชัยภูมิ หนองคาย อุบลราชธานี อุตรดิตถ์ แพร่ พะเยา น่าน สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส และเขต 3 ใน 36 จังหวัดที่เหลือ

สำหรับกิจการขนส่งทางเรือ หรืออากาศยาน ได้รวมไว้ใน เขต 3

ข้อสังเกต 1) ในแต่ละเดือนสถิติการอนุมัติให้การส่งเสริมไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสถิติการขอรับการส่งเสริมในเดือนเดียวกัน เนื่องจากปกติสำนักงานฯ จะใช้เวลาพิจารณาอนุมัติโครงการที่ขอรับการส่งเสริม ภายในกำหนดเวลา 15 - 90 วันทำการ

2) สถิติไม่นับรวมโครงการซึ่งไม่มีการลงทุนเพิ่ม ได้แก่ โยกย้ายสถานประกอบการ รับโอนโครงการ กิจการเดิมขอสิทธิประโยชน์ไม่เกี่ยวกับภาษีอากร

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน เดือนกุมภาพันธ์ 2553

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
หมวด 1					
เกษตรกรรมและผลิตภัณฑ์จากการเกษตร					
1. ปานศรีแก้ว จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการห้องเย็น	1.19	19.70	17	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)
2. ยูนิปาล์ม อินคัสทรี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันปาล์มดิบจากทะเลาะลายปาล์ม	1.12	30.00	13	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
3. พี พี เอฟ ไอ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	น้ำมันสังเคราะห์	1.18	10.00	10	จ.ระยอง (เขต 2)
4. กรุงไทยอาหารสัตว์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	อาหารสัตว์	1.6	85.00*	129	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
5. ไทยมา รับเบอร์ จำกัด (หุ้นมาเลเซียทั้งสิ้น)	น้ำยางชั้น SKIM CREPE และ/หรือ SKIM BLOCK	1.16	100.00*	86	จ.สงขลา (เขต 3)
6. สยามมิชลิน จำกัด (หุ้นสวิตเซอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	ยางผสม (COMPOUNDED RUBBER)	1.16	3,103.70**	180	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
7. สมอทอง น้ำมันปาล์ม จำกัด (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	น้ำมันปาล์มดิบ และ เมล็ดในปาล์มอบแห้ง	1.12	295.00*	45	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
8. กิจเจริญโพลทรี 1999 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5	40.00*	10	จ.บุรีรัมย์ (เขต 3)
9. ชุมิรับเบอร์ ไทยอีสเทิร์น คอร์ปอเรชั่น จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ยางแท่ง (BLOCK RUBBER) และยางผสม (COMPOUNDED RUBBER)	1.16	400.00*	142	จ.อุดรธานี (เขต 3)
10. MR. EDITH H. NIXON (หุ้นสหรัฐอเมริกาทั้งสิ้น)	สีผสมอาหาร	1.11	140.00*	14	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
11. สุจินต์ กุลวุฒิคารงชัย (ร่วมทุนไทย - ศรีลังกา)	ถ่านกัมมันต์ (ACTIVATED CARBON)	1.17	79.00*	39	จ.ราชบุรี (เขต 2)
12. ชูวิทย์ จึงธนสมบูรณ์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5	100.00*	35	จ.เพชรบูรณ์ (เขต 3)
13. นอร์เมริกา (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - แคนาดา)	อาหารสัตว์เลี้ยง (PET FOOD)	1.6	70.00*	117	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
14. เอ็ม แอล โกลด์เค้นฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5	48.00*	15	จ.นครราชสีมา (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
15. นายปราโมทย์ โรจน์สุรภิกคิ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	พืช ผัก ผลไม้คัดคุณภาพ	1.14	84.50*	59	จ.ลำพูน (เขต 3)
16. โรวิไทย จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์)	สารผสมล่วงหน้า (PREMIX) เพื่อใช้เป็นส่วนผสมอาหารสัตว์	1.6	81.24*	4	จ.ชลบุรี (เขต 2)
17. ไบโอไทย ชัพพลาย จำกัด (ร่วมทุนไทย - เบลเยียม)	เชื้อเพลิงอัดเม็ดจากวัสดุชีวมวล (BIOMASS FUEL)	1.17	112.00*	51	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
18. อุลลเกษตรพลังงาน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แป้งมันสำปะหลัง	1.13	540.00**	100	จ.อุบลราชธานี (เขต 3 พิเศษ)
	รวม		5,338.14	1,066	เขต 1 = 2 เขต 2 = 4 เขต 3 = 12 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 2					
เหมืองแร่ เซรามิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน					
1. MR. MAKOTO UEMURA (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	การตัดและแปรรูปโลหะ	2.18	216.60*	16	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
2. เอ็นเอ็ม แมททีเรียล (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนเหล็กทุบขึ้นรูป (FORGING PARTS) แม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	2.16 และ 4.2 และ 4.2.4	189.20*	24	จ.ระยอง (เขต 2)
	รวม		405.80	40	เขต 1 = - เขต 2 = 2 เขต 3 = - ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 3					
อุตสาหกรรมเบา					
1. นรินทร์ อินสทลูเมนท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องทดสอบอเนกประสงค์และอุปกรณ์สำหรับเครื่องทดสอบอเนกประสงค์	3.10	8.50	13	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
2. บาสसानิ คอลเลคชั่น แมนูแฟคเจอร์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนอิตาลี - ออสเตรเลีย)	เครื่องประดับ	3.7	13.80	57	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
3. ไทยซ่งเฮง จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	เสื้อผ้าสำเร็จรูป	3.1	16.31	474	จ.ตาก (เขต 3)
4. แจ็คการ์ด เท็กซ์ไทล์ (เอเชีย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - เยอรมนี - ลักเซมเบิร์ก)	เส้นด้าย ผ้า ผ้าเคิน ลวดลาย และชุดหุ้มที่นอน	3.1	530.40**	161	จ.เพชรบุรี (เขต 3)
5. ไฮ - เทค สุรินทร์ แอพพาวเรล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องนุ่งห่ม	3.1	120.00*	1,650	จ.สุรินทร์ (เขต 3)
6. เพย์น เอ็กซ์พอร์ต จำกัด (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ)	เฟอร์นิเจอร์ (ยกเว้นจากไม้หวงห้าม)	3.15	15.00	80	จ.ร้อยเอ็ด (เขต 3)
7. ซิงเกิ้ล พอยท์ พาร์ท (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	สกรูใช้ยึดที่คัดฟัน	3.9	13.10	27	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
8. แอสเบอร์ก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชุดประศู ชุดหน้าต่าง ชุดมุ้งลวด	3.15	28.80	83	จ.นครนายก (เขต 2)
9. ไทย ยูนิจิกะ สปันบอนด์ จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ฮองกง)	ผ้าที่ย่อยสลายได้	3.1	20.00	12	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
10. นายหลิว ซินเหลียง (ร่วมทุนไทย - มาเลเซีย)	ไม้พื้นสำเร็จรูป (LAMINATED FLOORING)	3.11	60.00*	25	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
11. โอยาเลนซ์ ไทยแลนด์ จำกัด (หุ้นเนเธอร์แลนด์ทั้งสิ้น)	เลนส์สายตา	3.9	473.40*	84	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
	รวม		1,299.31	2,666	เขต 1 = 4 เขต 2 = 3 เขต 3 = 4 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 4

ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

1. ทุน เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เครื่องจักรที่มีการออกแบบทางวิศวกรรมเอง	4.2	72.60*	68	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
2. MR.SYED SHAKIR NAZIR (ร่วมทุนอินเดีย - บังกลาเทศ)	เครื่องจักรบรรจุอาหาร และอุปกรณ์สำหรับเครื่องจักรบรรจุอาหาร	4.2	38.00	28	จ.เพชรบุรี (เขต 3)
3. สแกน อินเตอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	รถโดยสารหรือรถบรรทุกขนาดใหญ่ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ (NGV)	4.14	60.50*	45	จ.นนทบุรี (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
4. เค - เทค อินดัสเตรียล (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนบริติชเวอร์จิ้น โออร์แลนด์ - ญี่ปุ่น)	แม่พิมพ์และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	4.2	91.50*	133	จ.ระยอง (เขต 2)
5. สมบูรณ์หล่อเหล็กเหนียว อุตสาหกรรม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะขึ้นรูป	4.3	60.70*	10	จ.ระยอง (เขต 2)
6. นายศรีชัย เลหาศิริวานนท์ (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	BOILER และ HEAT RECOVERY EQUIPMENT	4.2	100.00*	183	จ.ระยอง (เขต 2)
7. ซินเอ ไฮ - เทค จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	CUTTING TOOLS	4.2	60.00*	14	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
8. MR.TOSHIRO KONNO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	HEADLINER และ DASH INSULATOR หรือ SOFT TRIM	4.10	360.00*	34	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. สแคน อินเตอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ถังบรรจุก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG CYLINDER)	4.14	45.00*	39	จ.นนทบุรี (เขต 1)
10. ซินเอ ไฮ - เทค จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์ การซ่อมแซมแม่พิมพ์ และชิ้นส่วนแม่พิมพ์	4.2	70.00*	34	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
11. มิตซูโบชิ ฟอรัจจิ่ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนเหล็กทุบ (FORGING PARTS)	4.3	60.00*	3	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
12. จาโนเม่ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ไต้หวัน)	จักรเย็บผ้า มอเตอร์ FOOT CONTROLLER ชิ้นส่วนที่ผลิตเอง และชิ้นส่วนจักรเย็บผ้าที่เป็นพลาสติกฉีดขึ้นรูป	4.2	105.30*	146	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13. อีสเทิร์น โพลีเทค จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	แม่พิมพ์และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	4.2	20.00	20	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
14. วัฒนไพศาล เอ็นยีเนียริง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	โครงสร้างโลหะ (STEEL STRUCTURES) และอุปกรณ์สำหรับงานอุตสาหกรรม	4.19	170.00*	1,736	จ.ปราจีนบุรี (เขต 3)
15. เซลเลนเนียม (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ - อิตาลี - เคย์แมน)	ระบบสะสมพลังงาน	4.2	127.00*	50	จ.ชลบุรี (เขต 2)
16. เอ็ม เอ็ม ซี ทูลส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	CEMENTED CARBIDE INSERT	4.2	51.30*	124	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
17. ไทยมิคซี คอร์ปอเรชั่น จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนโลหะทุบขึ้นรูปเย็น	4.3	90.00*	18	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
18. อมานซี มารีน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เรือไฟเบอร์กลาส	4.6	8.00	132	จ.ระยอง (เขต 2)
19. คากะ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	อุปกรณ์จับยึด	4.2	9.60	6	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
20. วาลีโอสยาม เทอร์มอล ซิสเต็มส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ระบบปรับอากาศสำหรับยานพาหนะและชิ้นส่วน	4.10	94.50*	64	จ.ชลบุรี (เขต 2)
21. อิมิสัน คอนโทรล เทคโนโลยีส์ จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	ชุดท่อไอเสียสำหรับยานพาหนะ	4.10	104.30*	41	จ.ระยอง (เขต 2)
22. โกลลอลกราฟท์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	เรือไฟเบอร์กลาส	4.6	19.00	27	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
23. เวสตัน (เอสอีเอ) จำกัด (ร่วมทุนไทย - อังกฤษ)	ชิ้นส่วนโลหะสำหรับอากาศยาน	4.9	100.00*	22	จ.ชลบุรี (เขต 2)
24. บริคจสโตน เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนยางสำหรับรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล	4.10	372.90*	491	จ.ระยอง (เขต 2)
	รวม		2,290.20	3,468	เขต 1 = 5 เขต 2 = 15 เขต 3 = 4 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 5					
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า					
1. อีสานคอตคอม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.36	10	จ.ศรีสะเกษ (เขต 3)
2. MR.PAL HARALD SKINNEMOEN (หุ้นนอร์เวย์ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	10.94	11	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3. เคย พัทยา จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	COLD WITH PLUG	5.5	10.00	222	จ.ชลบุรี (เขต 2)
4. เอ็นเนอร์ยี่ เมินเทินแนนซ์ เซอร์วิส จำกัด (ร่วมทุนไทย - เคนมาร์ก)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.00	8	จ.ภูเก็ต (เขต 2)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
5. เอช แอนด์ เจ จำกัด (หุ้นเกาหลีใต้ทั้งสิ้น)	WIRE HARNESS สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	5.3	10.00	40	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6. MR. TADAAKI SEINO (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	3.00	10	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
7. MR. DAVID LAMBERT (หุ้นอิตาลีทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	1.62	18	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
8. MR. KIM THRANE (หุ้นเคนมาร์ทั้งสิ้น)	ซอฟต์แวร์	5.8	2.00	14	จ.เชียงใหม่ (เขต 3)
9. มิตซูชิ พริซิชั่น ไทย จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น LENS CONNECTORS เป็นต้น	5.5	65.00*	91	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
10. ฟุจิคุระ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	FLEXIBLE FLAT CABLE	5.5	45.70*	375	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
11. เอไอมิคซ์ จำกัด (หุ้นอังกฤษทั้งสิ้น)	ANTENNA	5.4	15.90	281	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
12. สยามโอเรียนท์อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	TERMINAL BLOCK และชิ้นส่วนของ TERMINAL BLOCK	5.5	17.30	24	จ.ชลบุรี (เขต 2)
13. ไทย ซินเอ เซโกะ จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - ฮองกง)	ชิ้นส่วนสำหรับผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์	5.5	70.00*	500	จ.สิงห์บุรี (เขต 3)
14. เอ็นเอ็มบี - มินิแบ ไทย จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	MECHANICAL PARTS สำหรับ HARD DISK DRIVE	5.5	2,920.00**	298	จ.พระนครศรีอยุธยา (เขต 2)
	รวม		3,175.82	1,902	เขต 1 = 4 เขต 2 = 7 เขต 3 = 3 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 6

เคมีภัณฑ์ กระดาษ และพลาสติก

1. ทรีโอ พลาสติก จำกัด (หุ้นไต้หวันทั้งสิ้น)	ชิ้นส่วนพลาสติก	6.12	71.50*	207	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
2. ยูนิเวอร์แซล โพลีแบค จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	ถุงพลาสติก	6.12	125.00*	63	จ.ชลบุรี (เขต 2)
3. ฟุจิ เอช จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	สิ่งพิมพ์จากฟิล์มพลาสติก	6.16	302.00*	51	จ.สมุทรสาคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
4. ศรีไทยซูเปอร์แวร์ จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตภัณฑ์พลาสติกและ ชิ้นส่วนพลาสติก สำหรับ อุตสาหกรรมต่างๆ	6.12	433.00*	-	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
5. เท็นแท็ค (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สิ่งพิมพ์ เช่น PRINTED HANG TAGS	6.16	98.80*	130	จ.ชลบุรี (เขต 2)
6. มัลติแบกซ์ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ)	COMPOUNDED PLASTIC	6.12	44.20*	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)
7. มัลติแบกซ์ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ)	ถุงพลาสติก	6.12	14.30	17	จ.ชลบุรี (เขต 2)
8. จิโอฟลาสท์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์)	แผ่นพลาสติกลูกฟูก (VERTICAL DRAINAGE)	6.12	9.95	8	จ.ระยอง (เขต 2)
9. มัลติแบกซ์ จำกัด (มหาชน) (ร่วมทุนไทย - สหรัฐฯ)	ถุงพลาสติก	6.12	31.60	16	จ.ชลบุรี (เขต 2)
	รวม		1,130.35	509	เขต 1 = 2 เขต 2 = 6 เขต 3 = 1 ไม่ระบุที่ตั้ง = -

หมวด 7					
กิจการบริการ และสาธารณูปโภค					
1. แอ็ควานซ์ อาเซียน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	วิจัยพัฒนาและอุตสาหกรรม การผลิตค้นพันธุ์ไม้ที่ใช้ เทคโนโลยีชีวภาพ	7.19	29.00	30	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
2. MR.DAVID GOH (หุ้นเคย์แมน - ไชล์แลนด์)	สำนักงานปฏิบัติการ ภูมิภาค	7.13	10.00	146	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
3. รีนฤติ คีเวลลีโอปเมนต์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	56.30*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
4. บางกอกแปซิฟิก แลนด์ แอนด์ คีเวลลีโอปเมนต์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	48.40*	-	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
5. ไทยปิโตรเลียม เอ็นจี้วี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการ ก๊าซธรรมชาติสำหรับ ยานพาหนะ	7.2	34.90	11	จ.ร้อยเอ็ด (เขต 3)
6. MR.THOMAS ORTHAUS HANSEN (หุ้นเดนมาร์กทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและ การลงทุน	7.15	5.00	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
7. ระโนดเอ็นจีวี จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	30.00	12	จ.สงขลา (เขต 3)
8. อมตะ บี.กริม เพาเวอร์ 2 จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ผลิตไฟฟ้าและไอน้ำ	7.1	210.00*	61	จ.ชลบุรี (เขต 2)
9. ดีไซน์อะฮอลิก จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ออกแบบผลิตภัณฑ์	7.23	1.20	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
10. บ่อทองวินด์ฟาร์ม จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากพลังงานลม	7.1	500.00**	15	จ.นครราชสีมา (เขต 3)
11. ไทยอินเตอร์ เนชั่นแนล ไคเมคกิง จำกัด (ร่วมทุนญี่ปุ่น - สิงคโปร์)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	10.20	8	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
12. พิตาลเพลซ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	75.00*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
13. สมบุญก๊าซธรรมชาติ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	30.00	24	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
14. จอห์นสันฟอยล์ (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสหรัฐฯ ทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	2.00	26	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
15. HIROSHI SUMITANI (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.15	3.50	4	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
16. ชัน ลาโบลาโทรี่ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.21	6.00	27	จ.ปทุมธานี (เขต 1)
17. ธนชัยชล จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีบริการก๊าซธรรมชาติสำหรับยานพาหนะ	7.2	53.00*	22	จ.สระบุรี (เขต 2)
18. ไทยยามาฮ่ามอเตอร์ จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	บริการทดสอบสมรรถนะจักรยานยนต์	7.21	185.00*	6	จ.ฉะเชิงเทรา (เขต 2)
19. เวลค์ มารีไทม์ แพลนเนอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ขนส่งทางเรือ	7.9	23.00	5	ไม่ระบุที่ตั้ง
20. เอส.พี.โอ. อะโกร อินดัสตรีส์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1	245.00*	50	จ.นครศรีธรรมราช (เขต 3)
21. อีสริยะกุล ไบโอมัส จำกัด (ร่วมทุนไทย - สิงคโปร์)	ไฟฟ้าจากพลังงานลม	7.1	730.80**	50	จ.พะเยา (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภท กิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
22. ชลบุรีสันติสุข เอ็นจิเนียริง จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีนบริการ ก๊าซธรรมชาติสำหรับ ยานพาหนะ	7.2	39.73	14	จ.ชลบุรี (เขต 2)
23. บีโตร์เลียมเอ็นจิเนียริง (อูบล) จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	สถานีนบริการ ก๊าซธรรมชาติสำหรับ ยานพาหนะ	7.2	57.20*	21	จ.อุบลราชธานี (เขต 3)
24. MR. SHOJI YAMAMOTO (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.12	10.00	6	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
25. นิคโต เซโก (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - ญี่ปุ่น)	ศูนย์จัดหาจัดซื้อชิ้นส่วน และผลิตภัณฑ์ระหว่าง ประเทศ	7.12	6.10	6	จ.สมุทรปราการ (เขต 1)
26. พฤษชา เรียวเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	94.60*	-	จ.นนทบุรี (เขต 1)
27. พฤษชา เรียวเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	128.10*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
28. พฤษชา เรียวเอสเตท จำกัด (มหาชน) (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	87.40*	-	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
29. รีเจ็น กรีน เพาเวอร์ จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	149.00*	30	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
30. แอ็ควานซ์ เอวิเอชัน จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	กิจการขนส่งทางอากาศ	7.9	78.00*	6	ไม่ระบุที่ตั้ง
31. ไอเอสจี (ประเทศไทย) จำกัด (หุ้นสิงคโปร์ทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการ ภูมิภาค	7.13	10.00	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
32. พุทธชาด เอสเตท จำกัด (หุ้นไทยทั้งสิ้น)	ที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มี รายได้น้อยหรือปานกลาง	7.5	50.90*	-	จ.นนทบุรี (เขต 1)
33. MR. DAVID LEESON BROWN (หุ้นเม็กซิโกทั้งสิ้น)	สำนักงานปฏิบัติการ ภูมิภาค	7.13	62.09*	61	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
34. MR. NICHOLAS SANGINETO (หุ้นแคนาดาทั้งสิ้น)	สนับสนุนการค้าและ การลงทุน	7.15	17.70	2	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
35. เคพีอี รีเซิร์ช จำกัด (หุ้นญี่ปุ่นทั้งสิ้น)	วิจัยและพัฒนาชิ้นส่วน อุปกรณ์ ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์	7.20	4.00	10	จ.ขอนแก่น (เขต 3)

บริษัท / การร่วมทุน	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	เงินลงทุน (ล้านบาท)	การจ้างงานไทย (คน)	ที่ตั้ง (เขต)
36. โซเน็ต เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด (ร่วมทุนไทย - เนเธอร์แลนด์)	ศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ	7.4	72.00*	30	จ.สุราษฎร์ธานี (เขต 3)
37. คิคส์ เอ็คคูเทนเมนท์ (ประเทศไทย) จำกัด (ร่วมทุนไทย - จีน)	สวนสนุก	7.3	550.00**	405	กรุงเทพมหานคร (เขต 1)
	รวม		3,705.12	1,100	เขต 1 = 21 เขต 2 = 6 เขต 3 = 8 ไม่ระบุที่ตั้ง = 2
รวม 7 หมวดอุตสาหกรรม			17,344.74	10,751	เขต 1 = 38 เขต 2 = 43 เขต 3 = 32 ไม่ระบุที่ตั้ง = 2

- หมายเหตุ** เขต 1 ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร
เขต 2 ได้แก่ กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก พระนครศรีอยุธยา ราชบุรี สระบุรี สมุทรสงคราม สุพรรณบุรี อ่างทอง ระยอง และภูเก็ต
เขต 3 ได้แก่ 58 จังหวัดที่เหลือ
- ** หมายถึง** โครงการขนาดใหญ่ คือ โครงการที่มีเงินลงทุน ตั้งแต่ 500 ล้านบาทขึ้นไป (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 7 ราย เงินลงทุน 8,874.90 ล้านบาท จ้างงานไทย 1,209 คน ตั้งในเขต 1 = 1 โครงการ เขต 2 = 1 โครงการ เขต 3 = 5 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = - โครงการ
- * หมายถึง** โครงการขนาดกลาง คือ โครงการที่มีเงินลงทุนระหว่าง 40-500 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 61 ราย เงินลงทุน 7,586.73 ล้านบาท จ้างงานไทย 7,460 คน ตั้งในเขต 1 = 18 โครงการ เขต 2 = 24 โครงการ เขต 3 = 18 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 1 โครงการ
- ที่เหลือนอกนั้นเป็นโครงการขนาดเล็ก** คือ โครงการที่มีเงินลงทุนไม่เกิน 40 ล้านบาท (ไม่รวมค่าที่ดิน และทุนหมุนเวียน) รวมทั้งสิ้น 47 ราย เงินลงทุน 883.11 ล้านบาท จ้างงานไทย 2,082 คน ตั้งในเขต 1 = 19 โครงการ เขต 2 = 18 โครงการ เขต 3 = 9 โครงการ ไม่ระบุที่ตั้ง = 1 โครงการ

แวดวง สกท.

สวอ. ทหารือนักธุรกิจอินเดีย

นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นประธานในการประชุมหารือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กับนักธุรกิจอินเดีย ณ ห้องประชุมชุนหะวัน กระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553

ต้อนรับคณะ: JTBF

นางอรรชกา สีบุญเรือง เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน พร้อมนางสาวดวงใจ อัครจินตจิตร์ ผู้อำนวยการระดับสูง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้การต้อนรับ Mr.Teisuke Kitayama, JTBF Chairman พร้อมคณะ Japan-Thailand Business Forum (JTBF) พร้อมบรรยายสรุปนโยบายและภาวะการลงทุนในไทย ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรี กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2553

ต้อนรับคณะ:สภาหอการค้าสวิส - เอเชีย

นางสาวดวงใจ อัครจินตจิตร์ ผู้อำนวยการระดับสูง สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ให้การต้อนรับคณะสภาหอการค้าสวิส-เอเชีย และนักธุรกิจจากประเทศสวิตเซอร์แลนด์ นำโดย คร.ชัยยงค์ สัจจิพานนท์ เอกอัครราชทูต ณ กรุงเบิร์น ในโครงการ "พัฒนาด้านการลงทุนและการค้าระหว่างสวิตเซอร์แลนด์กับไทย" ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (OSOS) ชั้น 18 อาคารจัตุรัสจามจุรี กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2553

บัญชี BUILD | อนุรักษ์ เสถียรสุภัก

เครื่องมือสำหรับนักลงทุน

หน่วยพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BOI Unit for Industrial Linkage Development : BUILD) เป็นหน่วยงานหนึ่งของบีไอโอ มีภารกิจหลัก คือ เป็นหน่วยงานกลางในการประสานเชื่อมโยงอุตสาหกรรม

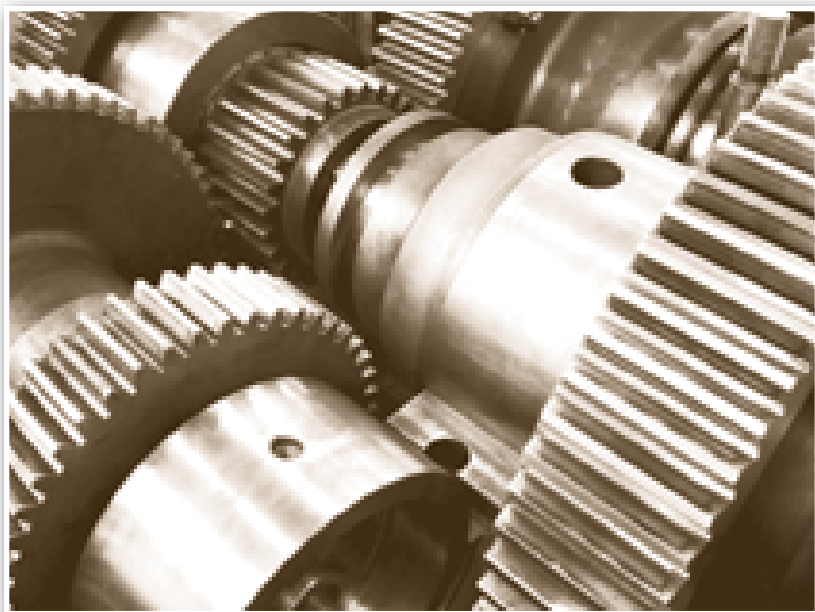
โดยการดำเนินงานของหน่วย BUILD ประกอบไปด้วย การเป็นสื่อกลาง เชื่อมโยงผู้ผลิตชิ้นส่วน เชื่อมโยงผู้ซื้อและผู้ขาย บริการจับคู่หาพันธมิตร บริการฐานข้อมูลผู้ผลิต และประชาสัมพันธ์สร้างความเชื่อมั่นในศักยภาพของผู้ผลิตชิ้นส่วนไทยสู่นานาชาติ

กิจกรรมและบริการต่างๆ ของหน่วย BUILD ไม่คิดค่าบริการ เป็นการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อผู้ประกอบการอุตสาหกรรม กิจกรรมเหล่านี้มีให้เลือกหลากหลายตามแต่ความต้องการของผู้ประกอบการอุตสาหกรรม เช่น

1. **กิจกรรมผู้ซื้อพบผู้ขาย (Vendors Meet Customers)** ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อ กิจกรรม VMC มุ่งช่วยให้นักลงทุนให้สามารถลดต้นทุนและลดการนำเข้า ด้วยการนำผู้ผลิตชิ้นส่วนพบปะเจรจาธุรกิจที่บริษัทของผู้ซื้อ

**ช่วยลดต้นทุน
เพิ่มประสิทธิภาพ
การจัดการการผลิต
เป็นโอกาสขยายตลาด**

แต่ละราย จึงเป็นการช่วยให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนสามารถเข้าถึงผู้ซื้อรายใหญ่ได้ง่ายยิ่งขึ้น

กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมเริ่มแรกของหน่วย BUILD และประสบความสำเร็จอย่างดี จึงมีการจัดอย่างต่อเนื่องมาตลอด กว่า 170 ครั้ง

2. กิจกรรม Roadshow นำคณะผู้ประกอบการไปร่วมงานนิทรรศการในต่างประเทศ มีการเยี่ยมชมโรงงานเพื่อศึกษาเทคโนโลยี และขยายตลาดสู่ผู้ซื้อรายใหม่ รวมถึงการจัดพบปะเจรจาธุรกิจ

กิจกรรม Roadshow ของหน่วย BUILD เป็นการต่อยอดจากกิจกรรม VMC ไปสู่ตลาดต่างประเทศ โดยการนำผู้ผลิตชิ้นส่วนในประเทศไปประชาสัมพันธ์ ให้ผู้ประกอบการต่างชาติได้รู้จัก เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในอุตสาหกรรมสนับสนุนของไทย

3. กิจกรรมตลาดกลางซื้อขายชิ้นส่วน (BUILD Market Place) เป็นกิจกรรมที่เปิดกว้างให้ผู้ซื้อ และผู้ขายชิ้นส่วน ใช้เป็นเวทีนำเสนอความต้องการของตน เป็นที่สำหรับพบและเจรจาธุรกิจกับพันธมิตรหลากหลายด้าน

กิจกรรมตลาดกลางฯ จะสามารถตอบสนองความต้องการของทุกฝ่ายได้อย่างดีในคราวเดียว โดยใช้เวลาไม่มากแต่สามารถได้ข้อมูลหลากหลาย

4. บริการจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน บริการจับคู่ธุรกิจ และหาพันธมิตรอุตสาหกรรม เป็นอีกกิจกรรมที่มุ่งเน้นตอบสนองความต้องการของ

ผู้ประกอบการแต่ละราย โดยหน่วย BUILD จะทำหน้าที่เป็นคนกลาง ให้บริการข้อมูล บริการประสานนัดหมาย และจัดการพบปะเจรจาธุรกิจ

บริการจัดหาผู้ผลิตชิ้นส่วน เป็นอีกบริการหนึ่งที่หน่วย BUILD ดำเนินการมาโดยตลอด และได้รับความสนใจอย่างดีจากนักลงทุน ทั้งนักลงทุนที่สร้างฐานการผลิตในประเทศไทยแล้ว และนักลงทุนที่เริ่มสนใจพิจารณาหาชิ้นส่วนและวัตถุดิบจากประเทศไทย หรืออาจกำลังศึกษาโอกาสการมาลงทุนสร้างฐานการผลิตในประเทศไทย

5. ASEAN Supporting Industry Database (ASID) เป็นฐานข้อมูลผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในกลุ่มประเทศ ASEAN เกิดจากความร่วมมือในกรอบความตกลงระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน ซึ่งปีไอโอ โดยหน่วย BUILD เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการจัดการและดูแลฐานข้อมูลนี้

ฐานข้อมูล ASID นับเป็นแหล่งสำคัญที่จะเป็นทั้งช่องทางประชาสัมพันธ์ ข้อมูล และเป็นช่องทางการค้นหาคู่ค้า อีกด้วย ASID เปิดบริการฟรีสำหรับผู้ใช้งานทั่วโลก และฐานข้อมูลนี้เองที่มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการดำเนินการกิจกรรมต่างๆ ของหน่วย BUILD

**เปิดตลาดสู่
พันธมิตรในตลาด
ต่างประเทศที่มีศักยภาพ**

6. การจัดสัมมนาให้ความรู้ ทั้งนี้เพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา ศักยภาพของผู้ประกอบการ เพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการให้เข้าถึง หน่วยงานต่างๆ ที่สามารถให้การสนับสนุนและช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ ของผู้ประกอบการได้

กิจกรรมต่างๆ ที่กล่าวถึงข้างต้น นำมาซึ่งความสำเร็จวัดผลได้ เป็นมูลค่าการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม คิดเป็นมูลค่าการซื้อขายที่เป็น ผลจากกิจกรรมของหน่วย BUILD รวมแล้วกว่าสี่หมื่นล้านบาท โดย จากการประเมินผลการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมในปี 2551 กิจกรรม และบริการของหน่วย BUILD ก่อให้เกิดมูลค่าการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม การซื้อขายชิ้นส่วนกว่าสองหมื่นล้านบาท

กิจกรรมและบริการต่างๆ ของหน่วย BUILD ล้วนเป็นเครื่องมือ ที่บีโอไอจัดขึ้นมา เพื่อสนับสนุนให้นักลงทุนในภาคอุตสาหกรรมได้ เลือกใช้ประโยชน์ ช่วยลดต้นทุนด้านต่างๆ ช่วยเชื่อมโยงเครือข่าย ความร่วมมือ เป็นการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมระหว่างห่วงโซ่การผลิต ภาคอุตสาหกรรม

เป็นหน่วยงานกลางที่ช่วยให้ผู้ซื้อและผู้ผลิตชิ้นส่วน ได้รับบริการ ทั้งด้านข้อมูล การประสานงาน การนัดหมาย และการจัดกิจกรรมทั้งใน

**กิจกรรมต่างๆ
นำมาซึ่งความสำเร็จ
คิดเป็นมูลค่า
การซื้อขายรวมแล้ว
กว่าสี่หมื่นล้านบาท**

และต่างประเทศ เพื่อเพิ่มเวทีให้ ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้ในสิ่งที่ ต้องการและเป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรม ของประเทศ

ผู้ประกอบการที่สนใจ สามารถ คิดต่อขอรับบริการได้ที่ หน่วยพัฒนา เชื่อมโยงอุตสาหกรรม โทร. 0 2537 8111 ต่อ 3004 - 5 อีเมล : build@boi.go.th หรือเว็บไซต์ <http://build.boi.go.th>

SUBCON Thailand

**การประกาศศักยภาพการผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมของประเทศไทย
ตอกย้ำความเป็นฐานหลักของอาเซียนอย่างแท้จริง**

ด้วยความสำเร็จจากการดำเนินการกิจกรรมบริการรูปแบบ ต่างๆ ให้แก่นักลงทุนและผู้ประกอบการอุตสาหกรรม หน่วย BUILD ได้ก้าวไปอีกขั้น เพื่อตอกย้ำศักยภาพของความเป็นฐานการผลิตชิ้น ส่วนอุตสาหกรรมของอาเซียนอย่างแท้จริง ด้วยการจัดงาน นิทรรศการอุตสาหกรรม SUBCON Thailand เป็นการผนวก บริการทุกรูปแบบของหน่วย BUILD เข้าไว้ในงานเดียว เพื่อตอบสนอง ใจหายของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ

» SUBCON Thailand

หน่วย BUILD ขยายขอบข่ายกิจกรรมเพื่อตอกย้ำศักยภาพ ของความเป็นฐานการผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมของอาเซียน อย่างแท้จริง ด้วยการรวบรวมบริการเข้าไว้ด้วยกันอย่างครบวงจร

แล้วจัดเป็นงานนิทรรศการสำหรับ อุตสาหกรรมสนับสนุนโดยเฉพาะ เป็นงานแรกของประเทศไทย

**หน่วย BUILD ขยาย
ขอบข่ายกิจกรรม
เพื่อตอกย้ำศักยภาพของ
ความเป็นฐานการผลิต
ชิ้นส่วนอุตสาหกรรมของ
อาเซียนอย่างแท้จริง**

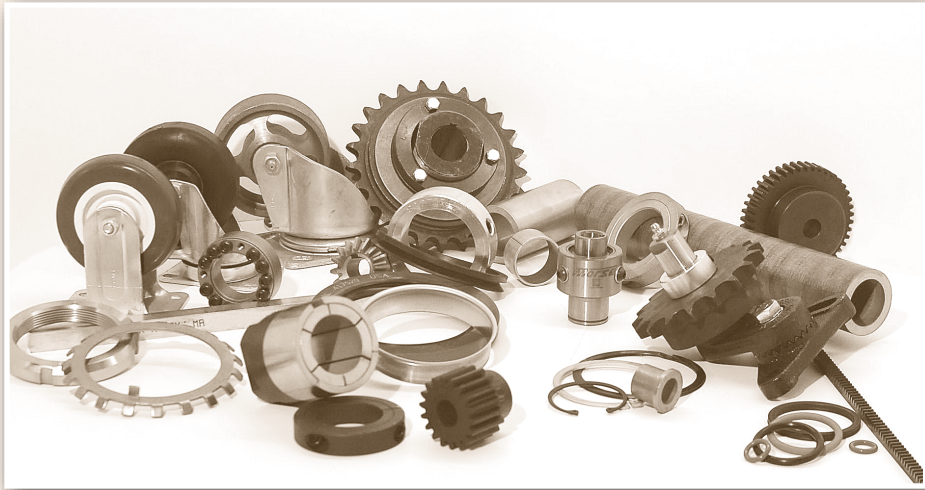
งาน SUBCON Thailand เกิดขึ้นจากประสบการณ์การดำเนินงานสนับสนุนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของหน่วย BUILD ซึ่งนำศักยภาพการผลิต และความแข็งแกร่งของภาคอุตสาหกรรมในการเป็นฐานสำคัญของการผลิตชิ้นส่วนของภูมิภาค และเป็นประเทศเป้าหมายที่นักลงทุนทั่วโลก ควรให้ความสนใจ ด้วยปัจจัยความพร้อมทั้งเรื่องความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมสนับสนุน ความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ความเอื้ออำนวยเรื่องกฎหมายและกฎระเบียบ การมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่ทำหน้าที่ช่วยอำนวยความสะดวกในด้านการลงทุน การประกอบอุตสาหกรรมในประเทศไทยนั้น ไม่ใช่เรื่องยาก ประเด็นต่างๆ นี้ จำเป็นต้องมีเวทีแสดงให้โลกได้รับรู้

หน่วย BUILD จึงจัดงาน SUBCON Thailand ขึ้นครั้งแรกเมื่อปี 2550 โดยรูปแบบงานจะประกอบด้วย

- การออกบูธของผู้ผลิตชิ้นส่วนทั้งจากในประเทศไทยและจากภูมิภาคอาเซียน การออกบูธของผู้ผลิตชิ้นส่วนจะมีการแบ่งพื้นที่ตามกลุ่มอุตสาหกรรม

- **Buyer Presentation และ Buyer Village** มีบริษัทผู้ซื้อชั้นนำ (Key Buyers) จากทั้งในและต่างประเทศ เข้าร่วมออกบูธใน Buyer Village และร่วมนำเสนอ นโยบายการจัดซื้อให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนได้เข้ารับฟัง เพื่อจะได้เจรจาทางธุรกิจ
- **Match-Making Area** เป็นพื้นที่สำหรับผู้จัดงานและผู้ซื้อที่เข้าชมงาน ได้ใช้เจรจาธุรกิจแบบ one-on-one Meeting ซึ่งการนัดหมายเจรจาธุรกิจนี้สามารถดำเนินการได้ล่วงหน้าผ่านระบบ online ที่เว็บไซต์ของงาน
- **การสัมมนาต่างๆ** เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม
- **เวที Product Presentation และ Technical Presentation** เป็นเวทีให้ผู้ออกบูธในงาน ได้ใช้แนะนำผลิตภัณฑ์และบริการ รวมทั้งมีการจัดบรรยายข้อมูลทางเทคนิคที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ผลิตชิ้นส่วน
- **A 2 B** ซึ่งเป็นพื้นที่ให้หน่วยวิจัย/มหาวิทยาลัย แสดงศักยภาพร่วมทำวิจัยกับภาคอุตสาหกรรม เข้าร่วมออกงาน

- **Industrial Clinic** เป็นศูนย์ให้คำปรึกษาครบวงจรสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม โดยจะมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยต่างๆ ของการประกอบกิจการในภาคอุตสาหกรรม ร่วมออกบูธและให้คำปรึกษาด้านการลงทุน
- **Factory Visit** เป็นกิจกรรมที่บริการสำหรับนักลงทุนและผู้ซื้อชิ้นส่วนที่เดินทางมาจากต่างประเทศ สามารถลงทะเบียนล่วงหน้าเพื่อเยี่ยมชมโรงงาน หรือนิคมอุตสาหกรรมในช่วงระหว่างงานได้

จะเห็นได้ว่า งาน SUBCON Thailand เป็นการรวบรวมบริการทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ไม่ว่าจะเป็นผู้ต้องการหาซื้อชิ้นส่วน ต้องการขายสินค้า ต้องการหาผู้ร่วมลงทุน การหาพันธมิตร การหาคำตอบและแก้ปัญหาในการประกอบกิจการ และการศึกษาหาความรู้และข้อมูลใหม่ๆ ในวงการอุตสาหกรรมสนับสนุน

งาน SUBCON Thailand 2010 เป็นการจัดงานครั้งที่ 4 จะจัดขึ้นระหว่างวันที่ 13-15 พฤษภาคม 2553 ณ Hall 105 ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมนานาชาติกรุงเทพร หรือไบเทค มุ่งขยาย

โอกาสทางการตลาดให้กับผู้รับช่วงการผลิตและผู้ผลิตชิ้นส่วนของไทย

หลังจากที่เคยจัดงานมาแล้ว 3 ครั้ง ก่อให้เกิดมูลค่าซื้อขายชิ้นส่วนในงานกว่า 6,700 ล้านบาท โดยในครั้งนี้อย่างยิ่งก่อเกิดมูลค่าซื้อขายไม่น้อยกว่า 4,000 ล้านบาท พร้อมชี้ช่องทางผู้ประกอบการไทยสร้างโอกาสทางธุรกิจจากการเปิดเขตการค้าเสรีอาเซียน หรืออาฟต้าอีกด้วย

SUBCON Thailand เป็นงานเดียวในประเทศที่จัดแสดงศักยภาพอุตสาหกรรมสนับสนุน (Supporting Industries) และการรับช่วงผลิต (Subcontracting) ของประเทศไทย เป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่เปิดบริการให้แก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอย่างครบวงจร

ผู้สนใจสามารถติดตามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.subconthailand.com>

งาน SUBCON Thailand 2010
จะจัดขึ้นระหว่าง
วันที่ 13-15 พฤษภาคม 2553
ณ ไบเทค บางนา

วันนี้ เราค้นพบว่าแม้แต่ขยะพลาสติกก็ไม่ควรมองข้าม สามารถใช้ความร้อนเปลี่ยนโมเลกุลของมันให้กลายเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงได้ เรายังคงมุ่งมั่นคิดค้นพลังงานแห่งอนาคต เพื่ออนาคตของไทย

www.pttplc.com

พลังที่ยั่งยืน เพื่อไทย

หากท่านคิดจะลงทุน ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน เป็นกิจการประเภทใด ขนาดการลงทุนเล็กหรือใหญ่ *EO'KSO'1*3D;AAA;OAE&EAK)UHH; 2* หรือ *Dd1* พร้อมมอบสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร และอำนวยความสะดวกต่างๆ แก่ท่าน พร้อมคำปรึกษาแนะนำ และข้อมูลด้านเศรษฐกิจการลงทุน

หน่วยงานบริการอื่นๆ

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199

E-mail : osos@boi.go.th Website : osos.boi.go.th

และ ศูนย์บริการวิซ่าแลใบอนุญาตทำงาน

โทร. 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194

E-mail : visawork@boi.go.th Website : www.boi.go.th

อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถ.พญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330

สมาคมสโมสรนักลงทุน

อาคารทีทีแอนด์ที ชั้น 16 เลขที่ 1 ถ.วิภาวดีรังสิต

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทร. 0 2936 1429-40 ต่อ 201-209

โทรสาร 0 2936 1441-2 E-mail : is-investor@ic.or.th

Website : www.ic.or.th

สำนักงานในส่วนภูมิภาค

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)

108-110 อาคารแอร์พอร์ต บีชีเนส ปาร์ค ห้อง 90 ถ.มหาราช ต.หายยา อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50100 โทร. 0 5320 3397-400 โทรสาร 0 5320 3404 E-mail : chmai@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)

2112/22 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.นครราชสีมา 30000 โทร. 0 4421 3184-6 โทรสาร 0 4421 3182 E-mail : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)

177/54 หมู่ 17 ถ.มิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร. 0 4327 1300-2 โทรสาร 0 4327 1303 E-mail : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)

46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ถ.สุขุมวิท ต.ทุ่งสุขลา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230 โทร. 0 3849 1820-40 โทรสาร 0 3849 0479 E-mail : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)

7-15 อาคารไชยรงค์ ถ.จตุทิศ 1 อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110 โทร. 0 7434 7161-5 โทรสาร 0 7434 7160 E-mail : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)

49/21-22 ถ.ศรีวิชัย ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 โทร. 0 7728 4637, 0 7728 4435 โทรสาร 0 7728 4638 E-mail : surat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 7 (พิษณุโลก)

59/15 อาคารไทยดิวารัตน์ ชั้น 3 ถ.บรมไตรโลกนารถ 2 ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000 โทร. 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777 E-mail : phitsanulok@boi.go.th

สำนักงานในต่างประเทศ

BEIJING : Thailand Board of Investment, Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.40 Guang Hua Road, Beijing, 100600, P.R.C.
Tel: +86 10 6532 4510 Fax: +86 10 6532 1620 E-mail: beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment, Frankfurt Office
Royal Thai Embassy Bethmannstr 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main Federal Republic of Germany Tel: +49 (0) 69 9291 230 Fax: +49 (0) 69 9291 2320 E-mail: fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General Room 1216-1218, Garden Tower, 368 Huanshi Dong Road, Guangzhou, 510064, P.R.C.
Tel: +86 20 8333 8999 Ext: 1216-18, +86 20 8387 7770 Fax: +86 20 8387 2700 E-mail: guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment, Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General 611 North Larchmont Boulevard, 3rd Floor, Los Angeles, CA 90004, U.S.A. Tel: +1 (0) 323 960 1199 Fax: +1 (0) 323 960 1190 E-mail: boila@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
61 Broadway, Suite 2810, New York, N.Y. 10006, U.S.A.
Tel: +1 (0) 212 422 9009 Fax: +1 (0) 212 422 9119 E-mail: nyc@boi.go.th

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Bldg. 7th Floor, 1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka, 541-0056, Japan
Tel: +81 (0) 6 6271 1395 Fax: +81 (0) 6 6271 1394 E-mail: osaka@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment, Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor, Fukuda Building West, 2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo, 107-0052, Japan
Tel: +81 (0) 3 3582 1806 Fax: +81 (0) 3 3589 5176 E-mail: tyo@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment, Paris Office
Ambassade Royale de Thailande 8, Rue Gruze, 75116, Paris, France
Tel: +33 (0) 1 5690 2600-1 Fax: +33 (0) 1 5690 2602 E-mail: par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Conyo Daeyungak Tower, 25-5, Chungmuro 1-ga, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea Tel: (822) 319 9998 Fax: (822) 319 9997 E-mail: seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment, Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General 15th Floor, Crystal Century Tower, 567 Weihai Road, Shanghai, 200041, P.R.C. Tel: +86 21 6288 9728-9 Fax: +86 21 6288 9730 E-mail: shanghai@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
Suite 101, Level 1, 234 George Street, New South Wales 2000 Australia
Tel : +61 2 9252 4884 Fax: +61 2 9252 2883 E-mail: sydney@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Stockholm Office
Stureplan 4C 4th Floor, 114 35 Stockholm, Sweden
Tel: +46 (0) 8 463 11 58, +46 (0) 8 463 11 72, +46 (0) 8 463 11 74-5 Fax: +46 (0) 8 463 11 60 E-mail: stockholm@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment, Taipei Office
Taipei World Trade Center, 3rd Floor, Room 3E 39-40 No.5, Xin - Yi Road, Sec.5, Taipei 110, Taiwan, R.O.C. Tel: +886 2 2345 6663 Fax: +886 2 2345 9223 E-mail: taipei@boi.go.th

